

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

மூலமும் உரையும்

உரையாசிரியர்

முனைவர் இராச. திருமாவளவன்

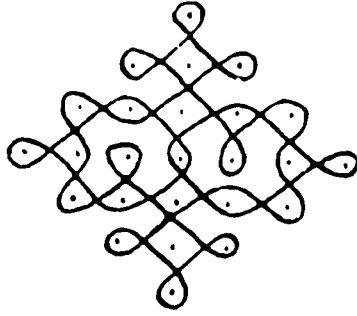
பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் சோ. முருகேசன்

புதுச்சேரித் திராவிடவியல் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்

திருநள்ளாற்றுப் புராணம் மூலமும் உரையும்

உரையாசிரியர்
முனைவர். இராச. திருமாவளவன்
பதிப்பாசிரியர்
முனைவர். சோ. முருகேசன்

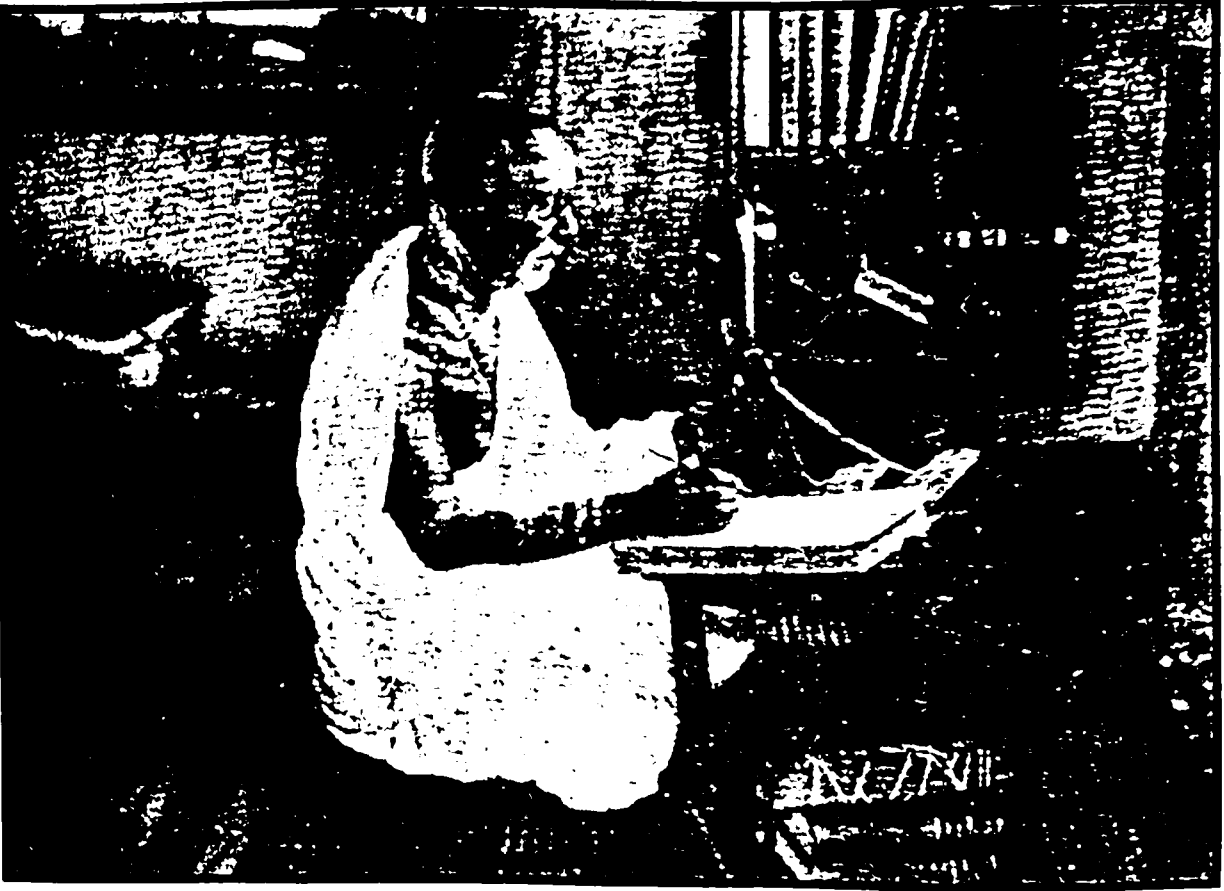

புதுச்சேரித் திராவிடவியல் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்
அம்மா மந்த்ராலயா
6, செல்லான் நகர்,
புதுச்சேரி-605 011. இந்தியா.

நூல் விவர அட்டவணைக் குறிப்பு

நூலின் பெயர்	: திருநள்ளாற்றுப் புராணம் (மூலமும், உரையும்)
உரையாசிரியர்	: முனைவர். இராச. திருமாவளவன்
பதிப்பாசிரியர்	: முனைவர். சோ. முருகேசன்
வெளியீட்டாளர் மற்றும் பதிப்புரிமை	: புதுச்சேரித் திராவிடவியல் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், புதுச்சேரி.
வெளியீட்டு எண்	: 3
மொழி	: தமிழ்
பதிப்பு	: முதற்பதிப்பு
பக்களின் எண்ணிக்கை	: 1500
வெளியிடப்பட்ட நாள்	: டிசம்பர் 11, 2003 (மகாகவி பாரதி பிறந்தநாள்)
பயன்படுத்தப்பட்ட தாள்	: 13.7 ஷேஷாய்
நூலின் அளவு	: டெமி 1/8
விலை	: ரூ. 30.00
ஒளியச்சக்கோவை, அச்சிட்டோர்	: குமாரி பிரிண்டர்ஸ், முத்தியால்பேட்டை, புதுவை-605 003. போன் : 2237334
நூல் கிடைக்குமிடம்	: அம்மா முத்து பதிப்பகம் அம்மா மந்த்ராலயா 6, செல்லான் நகர், புதுச்சேரி-605 011.
நூலின் வகைப்பாடு	: சமயம், ஆன்மீகம்

காணிக்கை

தமிழ்த்தாத்தா உ.வே. சாமிநாதையர் அவர்களுக்கும்
பழஞ்சுவடிகளைப் பதிப்பித்துத் தமிழ்
வளர்த்த சான்றோர்களுக்கும்

அணிந்துரை

தமிழகம் சைவ வைணவத் திருத்தலங்கள் பலவற்றாலும் சிறப்புறும் பெருமை சான்று விளங்குவது. அத்திருத்தலங்களுள் பலவற்றிற்குத் தலபுராணங்கள் உண்டு. நன்மக்கள் தாம் வாழும் ஊர், அவ்வூருக்குச் சிறப்புத் தரும் நீர்நிலைகள், அங்கு உகந்தருளியிருக்கும் இறைவனுடைய திருக்கோயில் இவற்றின்பால் பெரும் பற்றுக் கொண்டிருத்தல் இயற்கையே. மூர்த்தி, தீர்த்தம், தலம் மூன்றின் சிறப்பையும் நம் முன்னோர் பதிவுசெய்து வைத்திருக்கும் பழய ஆவணமே தலபுராணங்கள். தாம் வாழும் திருத்தலத்தின் சிறப்புகளைப் பலவாறு கற்பனை வளத்துடன் வருணிக்கும் திறத்தினையும், அத்தலத்தில் பலகாலங்களில் பலரான் மக்கள், மக்களை நம்பி உயிர்வாழும் ஆடு, மாடுகள் முதலிய உயிரினங்கள் இவற்றின் நலம் கருதியும் அமைக்கப்பட்ட நீர்நிலைகளுக்குத் தெய்வத் திருப்பெயர்களை இணைத்து அவற்றின் தூய்மையைப் பாதுகாத்துப் பயன்படுத்தி நிலத்தடி நீர் குறையாவாறு அத்திருத்தலத்தைப் பாதுகாத்த திறத்தினையும், அத்தலத்தில் வாழ்பவரும் அத்திருத்தலத்துக்கு வருபவரும் ஆகிய பலராகிய அடியவர்க்குப் பலவகையினும் அருள்பாலிக்கும் இறைவன் சிறப்பினைப் பழய செய்திகளுடன் இணைத்து மக்களுக்கு இறைவனிடம் ஈடுபாடு மிகும்படி செய்த திறத்தினையும் தலபுராணங்கள் விரித்து உரைக்கின்றன.

தொடக்க காலத்தில் வியாசர் விரித்தெழுதிய பதினெண் புராணங்களுள் சிவபெருமானுடைய பரத்துவத்தைச் சாற்றுவன பத்துப் புராணங்களாகும். திருமாலுக்கு உரியன நான்கு. தலபுராணங்கள் இப்பதினான்கு மகாபுராணங்களுள் ஒன்றில் சுட்டப்பட்டனவாகக் கூறுதல் மரபு. தலபுராணத்தை நைமிசாரணியத்தில் நாட்டு நலனுக்காக உயிர்க்கொலை ஏதும் இல்லா வேள்வி நிகழ்த்திய தவ முனிவர்கள் இடைவெளி நேரத்தில் சூத முனிவர் வாயிலாகச் செவிமடுத்துப் பிறவிப் பயன் பெற்றனர் என்று கூறுவதே தலபுராணத்தைத் தொடங்கிக் கூறும் மரபாகும்.

திருநள்ளாற்றுப் புராணம் 9 சருக்கங்களையும் 307 பாடல்களையும் கொண்டதாக அமைக்கப்பட்ட சிறிய தலபுராணமாகும். 18 பாடல்களைக் கொண்ட இந்நூலின் பாயிரச் சருக்கத்தில் வழக்கமான விநாயகர் காப்பு, சிவபெருமான், உமாதேவி, விநாயகன், முருகன், நந்திகேசுவரர், நால்வர், சண்டேசர் முதலிய அடியவர்கள் என்பவர்களைப் பற்றிய

துதிப்பாடல்களோடு அமார்கண் முடியும் அறுமுறை வாழ்த்தும், சனைச்சரர் துதியும், ஞானசம்பந்தர் துதியில் மதுரையில் சமணர்களோடு அனல் வாதம் நிகழ்த்திய காலை அனலில் கருகாது பொலிவு குறையாமல் இருந்த திருநள்ளாற்றுப் பதிகப்பெருமையும், நூற்படலங்கள் பாடல்கள் இவற்றின் தொகையும், திருநள்ளாறு பற்றிய செய்தி பிரமகைவத்த புராணத்தில் இடம் பெற்றுள்ளமையும் இயம்பப்படுகின்றன. இந்நூல் ஆசிரிய விருத்தம், கலி விருத்தம், வஞ்சி விருத்தம் என்ற முத்திர விருத்தப் பாவினங்களான் பாடப்பட்ட செய்தியும் இடம் பெறுகிறது.

இலிங்கோற்பவ சருக்கத்தில் இத்தலம் பிரமதேவனான் இந்நிலவுலகில் முதலில் படைக்கப்பட்ட தலம், இத்தலத்தில் தவம் செய்த பிரமனுக்குச் சிவபெருமான் இலிங்க வடிவில் காட்சி தந்து அருள் செய்தமை, பிரமன் அப்பெருமானுக்கு இத்தலத்தில் கோயில் எடுப்பித்து நாடோறும் நிகழ்த்தப்படும் பூசனைக்கு ஏற்பாடு செய்தமை, பிரமனும் அவனுடைய தேவியான சரசுவதியும், அவன் வாகனமான அன்னமும் தத்தம் பெயரான் இத்திருத்தலத்தில் நலன் பல தரும் தீர்த்தக் குளங்களை அமைத்தமை, இத்திருத்தலம் நால்வகை ஊழிகளிலும் முறையே ஆதிபுரி, தருப்பாரண்ணியம், திருவிடங்கபுரம், திருநள்ளேசுவரம் என்ற பெயர் பெற்றமை ஆகிய செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

கலிங்காதிபதி சருக்கத்தில் தம் தலைநகரில் தவ வேள்வி ஒன்றனைச் சிறப்பாக நடத்த ஏற்பாடு செய்த கலிங்க மன்னன், வேள்விக்காகத் தன்னைக் காண வந்த பார்க்கன் என்ற முனிவனை வரவேற்காது அலட்சியமாக இருந்தமையான் முனிவன் வெகுண்டு அவனும் அவன் தேவியும் அவன் மகனும் யானைகள் ஆகுமாறு சபிக்க, சாபத்தின் பயனாய் மூவரும் உடனே தம் மனிதப் பிறப்பை இழந்து யானைகளாகிக் காடு நோக்கிச் சென்று ஆங்கே திரிய, பண்டை நல்வினைப் பயனான் மூவரும் நாரத முனிவருடைய உபதேசத்தைப் பெற்று, தம் பழம் பிறப்பில் செய்த தீவினைகள் உணர்ந்து, நாரதர் வழிகாட்டியபடி திருநள்ளாறு வந்து அங்குப் பிரம தீர்த்தத்தில் நீராடிய சான்றோர்கள் உடம்பிலிருந்து அத்தீர்த்தத்தின் நீர்த் திவலைகள் தம்மீது பட்டமையான் சாபம் நீங்கிப் பண்டை உருப்பெற்று நள்ளாற்றீசனை வழிபட்டுக் கோயிலுக்குப் பல திருத்தொண்டுத் திருப்பணிகள் செய்து, கலிங்கநாடு எய்திப் பல வேள்விகள் செய்து நற்கதி அடைந்த செய்தி விளக்கப்பட்டுள்ளது.

நளபதி சருக்கத்தில் நளனுடைய வரலாறு முழுவதும் எஞ்சாமல் 52 பாடல்களில் இயம்பப்பட்டுள்ளது. சனைச் சரனுடைய பொறாமைக்கு இலக்காகிப் பல திறத்தினும் துயருற்ற நளன் சனியின் தாக்குதலிலிருந்து விடுபட்டு நாட்டாட்சியை மீட்டும் எய்தியபின் திருநள்ளாற்றுக்கு வந்து அப்பெருமானை வழிபட்டு நளதீர்த்தம் என்னும் குளத்தை அமைத்து அப்பெருமானுடைய திருக்கோயிலைப் புதுக்கித் திருப்பணி பல செய்து பல திறப்பட்ட விழாக்களுக்கு விரிவான ஏற்பாடுகள் செய்து திருநள்ளாற்றில் பன்னீரியாண்டு இருந்து நள்ளாற்றீசன் அருளால் பெற்ற திருசூலத்தை நாட்டிக் கங்கையை நள்ளாற்றில் வரவழைத்து அமைத்த அத்திரிகூலத் தீர்த்தம் சிவபெருமான் அபிஷேகத்திற்கே பயன்படுத்துமாறு ஆணையிட்டுப்பின் தன் நிடதநாடு எய்திப் பல்லாண்டு ஆட்சி செய்து மேனிலை அடைந்த செய்தி அடுத்த சருக்கத்தில் இடம்பெறுகிறது.

கோக்கொலை தீர்த்த சருக்கத்தில் தன்னை அறியாமல், பண்டைத் தீவினை காரணமாக ஒரு பசுவினுடைய உயிர் நீங்குதலுக்குக் காரணன் ஆன தெதீசன் என்ற அந்தணன், சண்டாள வடிவினை எய்தி, பல இடங்களில் திரிந்து அலைந்த நிலையில், உரோமசேனர் என்ற முனிவருடைய அருளால் சோழநாட்டுப் பல திருத்தலங்கள், புனித தீர்த்தங்கள் என்பனவற்றின் பெருமையை அறிந்து திருநள்ளாற்றுக்கு வந்து அன்ன தீர்த்தத்தில் முழுகித் தன் சண்டாள வடிவம் நீங்கிப் பண்டைய அந்தணன் உருப்பெற்று, இறைவனை வேத மந்திரங்களான் பலவாறு துதித்து உலகப் பற்று அறுத்து வீடு பெற்ற செய்தி இயம்பப்பட்டுள்ளது.

உருசிராச சருக்கத்தில் அன்ன தானத்தின் பெருமையும், திருநள்ளாற்றில் திருடனுக்குத் தன்னை அறியாமல் சோறு வழங்கிய வணிகன் சுவர்க்கம் பெற்ற திறனும், அச்செய்தியைச் செவிமடுத்த உருசி என்ற மன்னவன் திருநள்ளாறு வந்து அந்தத் திருத்தலத்தைப் பலவாற்றானும் விரிவடையச் செய்து பல வளங்களுக்கும் இருப்பிடமாக்கிக் கோயில் விழாக்களைச் சிறப்புற நடத்தி, அன்ன தானத்தைக் குறைவறச் செய்து தனக்குக் காட்சியளித்த நள்ளாற்றீசன் திருவடிகளை வணங்கிப் போற்றி அவன் திருவருளைப் பெற்றுத் தன் அவந்தி நாடு எய்தி அங்கும் அன்னதானத்தைச் சிறப்புற நடத்திச் சுவர்க்கம் அடைந்த செய்தியும் காணப்படுகின்றன.

அக்கினி வண்ணச் சருக்கத்தில் தந்தையார் ஈட்டிய செல்வம் முழுவதையும் பரத்தையர் தொடர்பால் இழந்த சகோதரர் இருவரும் காட்டுவழியில் கொலை கொள்ளைகளில் ஈடுபட்டு வயிறு வளர்த்து வந்த

நிலையில் எதிர்ப்பட்ட அந்தணன் ஒருவனுடைய உபதேசத்தைக் கேட்டு, உள்ளம் திருந்தித் திருநள்ளாறு எய்தி அங்குள்ள பிரம சரகவதி அன்ன நள தீர்த்தங்களிலும் எட்டுத் திக்குப் பால தேவர்கள் அமைத்த தீர்த்தங்களிலும் நாடேறும் முழுகி நள்ளாற்றெம் பெருமானை வணங்கிப் பல்லாண்டு நள்ளாற்றிலேயே தங்கி வீடுபேறுற்ற செய்தி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இறுதியான தீர்த்தச் சருக்கத்தில் இத்திருத்தலத்திலுள்ள தீர்த்தங்கள் பலவற்றின் சிறப்புக்கள் இயம்பப்படுகின்றன. மக்கள் அறிந்தும் அறியாமலும் செய்யும் பல திறத் தீவினைகளின் பட்டியலை இச்சருக்கத்தில் காணலாம். இயன்றவரை அத்தகைய தீவினைகளைச் செய்யாமல் வாழ இச்செய்தி நன்மக்களை வற்புறுத்துகிறது.

இந்நூலில் சோழ நாட்டு வருணனை, பல திருத்தலங்களின் பெயர் போன்ற செய்திகள் கவைபட இயம்பப்பட்டுள்ளன.

இவ்வரிய புராண நூலைப் பாடல்களைச் சீர்பிரித்து அமைத்து, பாடல்களின் பொருள் பெரும்பாலாருக்கு எளிதின் விளங்காது என்பதனை உட்கொண்டு சிறப்பாகப் பொழிப்புரை எழுதி வழங்குபவர் முனைவர் இராச. திருமாவளவன் அவர்கள். பண்டையோர் உரைத்த தண் தமிழ் யாப்பில் கொண்டிலாத குறிஇயினோரைக் குறிக்கொளுவதலே இந்நூலிற்கு உரை செய்த அம்முனைவருடைய குறிக்கோள். தத்தம் ஊர்களில் பற்றுக் கொண்டு, தம் ஊரிலுள்ள நீர்நிலைகளைப் பேணித் தம்மூர்க் கோயிலைத் தூய்மையான வழிபாட்டுத் தலமாக உளங்கொண்டு மக்கள் நல்வாழ்வு வாழ வேண்டியதை வற்புறுத்தி அறிவிக்க வேண்டிய காலகட்டத்தில் தல புராணங்கள் பெரிதும் பயன்படுகின்றன. எனவே திருமாவளவனாருடைய இத்தமிழ்ப் பணி இக்காலத்துக்கு ஏற்ற தமிழ்ப்பணி. கோயில்களைச் சார்ந்து விளங்கும் திருக்குளங்களைத் தூய்மையாக வைத்திருக்க வேண்டிய நல்லுபதேசம் பொதுமக்களுக்கு வற்புறுத்தி உரைக்க வேண்டிய காலம் இது. கோயில் குளங்களுடைய தேவை பெரிதும் உணரப்பட வேண்டிய காலம் இது. இத்தகைய நல்ல நூலிற்கு உரை செய்த முனைவர் திருமாவளவனுக்கு இறைவன் எல்லா நேரிய நலன்களும் அருள்வாராக.

அன்புடன்
தி.வே. கோபாலையர்

முன்னுரை

திருநள்ளாற்றுப் புராணத்திற்கு உரை எழுத நேர்த்தமைக்கு ஒரு வரலாறு உண்டு. “வரலாற்றில் திருநள்ளாறு-தர்ப்பாரண்யேசுரர் கோயில் (ஓர் ஆய்வு)” என்னும் நூலை உருவாக்குவதில் “புதுச்சேரித் திராவிடவியல் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்” நீண்ட காலமாக ஈடுபட்டு வந்தது. அதற்கும் ஒரு காரணம் உண்டு.

திருநள்ளாற்றுக் கோயில் என்றாலே அது சனிபகவான் கோயில் என்றே தமிழகத்திலும் இந்தியாவிலும் உலகின் பல பகுதிகளிலும் நினைக்கும் நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. இது இடைக்காலத்தில் ஏற்பட்ட நிலை. இதனை ஏற்பது உண்மையை மறைப்பதாகவே முடியும். அதனால் சைவத்தில் நம்பிக்கை உள்ள, திருநள்ளாற்றுக் கோயில் தானிகர்களாகக் கோயில் உருவான காலந்தொட்டு இருந்து வரும் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த, அதனால் அக்கோயில் பற்றிய உண்மைச் செய்திகளை நன்கறிந்த புதுச்சேரித் திராவிடவியல் ஆராய்ச்சி நிறுவன நிறுவுநர் திரு. டாக்டர் சோ. முருகேசன் அவர்கள் ‘இக்கோயில் வரலாற்றையும் அதைப் பற்றிய உண்மைச் செய்திகளையும் மக்கள் நன்கறிந்து நள்ளாறன் அருள் பெறவேண்டும்’ என ஓயாமல் கூறிவந்ததன் விளைவே “வரலாற்றில் திருநள்ளாறு- தர்ப்பாரண்யேசுரர் கோயில் (ஓர் ஆய்வு)” என்னும் நூல் உருவாக்கம். இந்த ஆய்வு நூலுக்கான ஆதாரச் செய்திகள் அனைத்தையும் திரட்டும் பணியில் பிரான்சிலிருந்தும் இதற்கான ஆதாரங்கள் பல கொண்டு வந்தார் டாக்டர் முருகேசன். கல்வெட்டுகளிலிருந்தும் இலக்கண இலக்கியங்களிலிருந்தும் இதைப் பற்றிய செய்திகள் திரட்டப்பட்டன. அப்போதுதான் “திருநள்ளாற்றுப் புராணம்” என ஒன்று இருப்பதை வெளிக் கொணர முடிவு செய்யப்பட்டது.

இந்நூல் என்னைக் கவர்ந்தது. இந்நூலில் பிழைகள் மலிந்திருந்தன. இதற்கு நூலாசிரியர் காரணர் அல்லர். அவர் தமிழ் நன்கு படித்தவர். பல புராணங்களையும் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களையும் நன்கு கற்றவர் என்பதை அவர் நூலைப் படிக்கும் பொழுது தெரிந்தது. பிற்காலத்தில் ஏடெழுதியோர், அச்சிட்டோரால் அப்பிழைகள் நேர்ந்திருக்கவேண்டும். அந்நூலை ஆய்வுப் பதிப்பாக வெளியிட வேண்டும் என்னும் ஆவல் எனக்கு ஏற்பட்டது. தர்ப்பாரண்யேசுரர் கோயில் ஆய்வு நூலுக்குத் தேவையான கதைச் சுருக்கம் எழுதித் தரும் பணியை

என்னால் நிறைவேற்ற முடியவில்லை. முதலில் இந்நூலின் பாடல்களுக்குப் பொழிப்புரை எழுதி டாக்டர் முருகேசனிடம் காட்ட விரும்பினேன்.

பொழிப்புரை எழுதும் போதும், மலிந்திருந்த பிழைகளை நீக்க முயலும் போதும் தமிழ்த் தாத்தா உ.வே. சாமிநாதையர் என் கண்முன் நின்றார். வாய்ப்பு வசதிகள் மிகுந்துள்ள இந்தக் காலத்திலேயே இந்நூற் பாடல்களுக்குப் பொருள் காண்பதும், பிழைகளைக் கண்டறிந்து நீக்குவதும் எளிய செயலாக இல்லை. பல்வேறு அகராதிகளும் ஆய்வு நூல்களும் இல்லாத அந்நாளில் தமிழ் நன்கறியாதார் ஓலையில் எழுதியவற்றைச் சரிபார்த்து நூலாகப் பதிப்பிப்பது எவ்வளவு பேருழைப்பை வாங்கி இருக்கும் என எண்ணும் போதெல்லாம் அவரிடம் இருந்த மதிப்பு மேலும் மேலும் மிகுந்தது. அதன் காரணமாகவே இந்நூல் அவருக்கும் அக்காலத்தில் அவர் போல் பதிப்புப் பணியில் ஈடுபட்டுத் தமிழை வாழவைத்த பெரியோர்களுக்கும் காணிக்கையாக்கப்படுகிறது.

எவ்வளவோ முயன்றும் இரண்டு மூன்று பிழைகளைத் திருத்துவதென்பது என் தமிழ் அறிவிற்கு அப்பாற்பட்டதாக இருந்தது. இன்று பழந்தமிழ் இலக்கிய இலக்கணத்தில் ஐயம் ஏற்பட்டால் தெளிவு பெற உள்ள ஒரே வாய்ப்பு 'நூற்கடல் தி.வே. கோபாலையர்' தான். அவரிடம் சென்றேன். தம் பொன்னான நேரத்தை அப்பெருந்தகை எனக்கு ஒதுக்கினார். அரைமணி நேரத்திற்குமேல் முயன்று அவர் வழிகாட்டுதலில் அப்பிழைகளைத் திருத்தினேன். அப்பொழுது அவர் கூறியதை இங்குக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். "இந்தப் பிழையைத் திருத்துவதற்கே நாம் இவ்வளவு சிரமப்பட வேண்டியிருக்கிறதென்றால் நம் தமிழறிவு எவ்வளவு மோசமாக உள்ளது பார்." என்றார் அவர். 'நூற்கடலே' இவ்வாறு கூறும்போது, இன்று தமிழ் படிக்கும் தேங்கிய குட்டைகளாக உள்ள தமிழ் மாணவர்களெல்லாம் எவ்வளவு அடக்கத்தோடும், மேலும் தம்மை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்னும் அவாவோடும் இருக்க வேண்டும் என்பதை உணர்த்தவே இதனைக் குறிப்பிட்டேன்.

எனக்கு மோதிரக் கையால் குட்டுப்பட ஆசை. அதனால்தான், நான் மதிக்கும் நூற்கடலிடமே அணிந்துரை அளிக்க வேண்டினேன். அணிந்துரை அளிக்க இசைந்த அத்தமிழ்ப் பேரறிஞருக்கு என் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒருவாறு எல்லாப் பாடல்களுக்கும் கிட்டத்தட்ட இரண்டு வாரங்களில் பொழிப்புரையை எழுதி முடித்தேன். அதனைத் திருப்பிச் சரி பார்ப்பதற்கு முன்பே ஒரு நாள் டாக்டர் முருகேசன் வீட்டிற்கு வந்திருந்தார். 'நான் திருநள்ளாறு போய்க் கொண்டிருக்கிறேன். பொழிப்புரையைக் கொடுங்கள். படித்துப் பார்க்கிறேன். அதன்பிறகு பொழிப்புரையா? கதைச் சுருக்கமா என முடிவு செய்யலாம்" எனச் சொல்லி வாங்கிச் சென்றார். அன்று இரவு திருநள்ளாற்றிலிருந்து தொலைபேசியில் பேசினார். நான் எதிர்பார்த்ததுபோல் திருநள்ளாற்றுப் புராணம் அவரையும் ஈர்த்தது. 'பாட்டின் உரை மிக நன்றாக இருக்கிறது. இதனை இப்படியே வெளியிடுவோம்' என்றார். பொழிப்புரையைச் சரி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும், திருத்தவேண்டும், ஆய்வுப் பதிப்பாக வெளி வரவேண்டும் என்பது என் எண்ணம். அது விரைவில் நிறைவேறும் என்பதில் ஐயமில்லை. திருநள்ளாற்றுக் கோயில் கும்பாபிஷேகத்திற்கு முன் நூல் வெளிவரவேண்டும் என்பதால் பொழிப்புரை மட்டும் வெளியிடப்படுகிறது. ஆய்வுப் பதிப்பாக வெளிக் கொண்டுவரும் போது இது மேலும் செம்மையுறும். அதற்கு முன் பக்தர்கள் திருநள்ளாற்றைப் பற்றியும், கோயிலைப் பற்றியும் திருநள்ளாற்றுப் புராணத்தின் மூலம் உண்மை அறிவதே எங்கள் முதல் தேவை. அதனை இந்த நூல் நிறைவு செய்யும் என நம்புகிறேன்.

அன்புடன்,

இராச. திருமாவளவன்

5, ஆனந்தபுரம்,
புதுச்சேரி-605 008.

பதிப்புரை

—நள்ளாறா என நம்வினை நாசமே—

திருநாவுக்கரசு கவாமிகள்

திருநள்ளாற்றுப்புராணம் என்ற இத்திவ்ய தெய்வீக நூலை வெளியிடுவதில் புதுச்சேரி திராவிடவியல் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் பல்லாற்றாலும் பெருமையடைகிறது.

திருநள்ளாற்றுத் தர்ப்பாரண்யேசுரர் கோவில் பற்றிய ஆய்வு நூல் ஒன்றை வெளியிடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டபோது, அதற்குமுன் இத்தல புராணம் வெளிவருவது சிறப்பாக இருக்கும் எனத் தோன்றியது.

இந்நூலின் சிறப்பினைப்பற்றி சிறுவயதிலேயே எனது தந்தையின் மூலம் நன்கு அறிவேன். இன்று படிக்கத் தேடும்போது நூல் கிடைக்கவேயில்லை. தன்னிடம் இருப்பதாகக் கூறும் ஒரு சிலரைத் தேடிச் செல்லும்போது அவர்களும் காணாமல் போய்விடுகிறார்கள். ஆக நூல் அரிதாகி விட்டது! இது தமிழ் நாட்டிற்கு புதிதல்ல! டாக்டர் உ.வே.சா.வின் தமிழ்ப்பணி அனைவரும் அறிந்தது தானே! ஆக பக்தர்கள் படித்துப் பயன்பெற எப்படியும் இந்நூலை விரைவில் வெளியிட்டேயாக வேண்டும் என்ற நிலை ஏற்பட்டது.

பாரீஸ் தேசிய நூலகத்தில் இந்நூலைப் பற்றி முழுமையாக எதுவும் கிடைக்காத நிலையில், புதுச்சேரியிலுள்ள எனது ஆய்வு நண்பர்கள் ஒரு சிலரின் ஆக்கத்தாலும், ஊக்கத்தாலும், நூலின் ஒரு பிரதி சிதைந்த நிலையில் கிடைக்கப்பெற்று உடனே படிக்கலானேன். நூலின் பாடல்களை படிக்கும்போதே அதில் காணப்பட்ட,

- மொழியியல் செம்மை
- யாப்பு அணி அமைதி, உவமை உருவக நயம்,
- தேவார, திருவாசக உட்பொருள் விளக்கங்கள்,
- சைவசித்தாந்த அடிப்படைத் தத்துவங்கள்,
- அன்னதானச் சிறப்பு
- வடமொழிப் புராணங்களைப் பிழிந்தெடுத்த ஆகமக் கோட்பாடுகள்,
- கணிதம், வானவியல், ஜாதகம் இவற்றில் ஆழ்ந்த புலமை,
- இமயமலைச் சாரலிலிருந்து திருநள்ளாறுவரை உள்ள நிலப்பரப்பின் புவியியல் விளக்கங்கள் (காடுகள், நதிகள், தலங்கள், தீர்த்தங்கள்) ஆகியவை என்னை மெய்சிலிர்க்க வைத்து விட்டன. ஆகவே நூலின் பாடல்களைச் செம்மை செய்து பொழிப்புரையுடன்

பதிப்பித்து உடனடியாக வெளியிட வேண்டுமென்ற ஆர்வம் என்னுள் எழுந்தது!

முயற்சி வெற்றிபெற, தமிழ் மொழியியலிலும், ஆய்வுத் துறையிலும், ஆன்மீகத் துறையிலும் புலமைமிக்க எனது நண்பர் பேராசிரியர் முனைவர் இராச. திருமாவளவன் அவர்களை அணுகினேன். நண்பர் இத்தொண்டில் என்னிலும் அதிக ஆர்வம் காட்டி, பொழிப்புரை அற்புதமாக எழுதி, அத்துடன் பேராசிரியர் நூற்கடல் தி.வே. கோபாலையர் அய்யர் அவர்கள் துணையுடன் நூற் செய்யுட்களை சீர்செய்துள்ளார்.

அதுவே, உங்கள் கையில் மிளிரும் இத்திருநள்ளாற்றுப்புராணம்!

இச்சூழலில், புதுச்சேரி திராவிடவியல் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் சார்பாகவும், எனது சார்பாகவும், இந்நூலின் மணிமுடியாக விளங்கும் அணிந்துரையை நல்கிய பெரியவர் நூற்கடல் கோபாலையர் அவர்களுக்கும், பொழிப்புரை எழுதியது மட்டுமின்றி நூல் சிறப்பாக வெளிவர அனைத்து முயற்சியும் எடுத்துக்கொண்ட நண்பர் முனைவர் இராச. திருமாவளவன் அவர்களுக்கும், இந்நூலை விரைவாகவும், அழகாகவும் அச்சாக்கம் செய்து தந்த நண்பர் சிவத்திரு. அ.சு. பழநியப்பன் அவர்களுக்கும் (குமாரி அச்சகம், புதுச்சேரி), இதற்கு தூண்டுகோலாக விளங்கிய நண்பர் பேராசிரியர் முனைவர். ஜெயராஜ் தனியேல் அவர்களுக்கும், பாரீஸ் தேசிய நூலகத்தினருக்கும், தேவையான நிழற்படங்கள் கொடுத்துதவிய புதுச்சேரி பிரெஞ்சு பண்பாட்டுக் கழகத்திற்கும் மற்றும் தூர கிழக்கு நாடுகளின் பிரெஞ்சு ஆய்வுக் கழகத்திற்கும், குறிப்பாக அவைகளின் நூலகர்கள் டாக்டர். N. முருகேசன், திரு. R. நரேந்திரன், திரு. K. இராமானுஜம், திருமதி. அனுரூபாநாய்க் ஆகியோருக்கும், நூல் வெளியீட்டிற்கு உரிய ஆலோசனைகள் நல்கிய நண்பர் வில்லியனுர் புலவர் ந. வேங்கடேசன், வெள்ளையாம்பட்டு சுந்தரம் அவர்களுக்கும், மற்றும் இந்நூல் வெளியீட்டிற்கு உறுதுணையாக இருந்த அனைவருக்கும், எனது உளங்கனிந்த நன்றி.

வளங்கெழுவு தீபமொடு தூபமலர் தூவி

நான் கெழுவி நாளும் வழிபாடு செய் நள்ளாறே.

—திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்

மிக்க அன்புடன்,

சோ. முருகேசன்

நிறுவுநர் / தலைவர்

புதுச்சேரித் திராவிடவியல் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்

அம்மா மந்த்ராலயா,
புதுச்சேரி - 605 011.
11-11-2003

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

முதலாவது

பாயிரச்சுருக்கம்

காப்பு

வருநள் னாற்றர வாழிய மாயனை
யொருநள் னாற்றில் லுறங்கிட வய்த்திடு
திருநள் னாற்றுறை செம்பொற் களிற்றைநங்
கருநள் னாற்றைக் கடக்க வணங்குவாம்.

சிறப்புகள் எல்லாம் வருவதற்கு இடமான திருநள்ளாற்றில் குடிகொண்டுள்ள, ஆடும் பாம்பினைச் சூடியுள்ள, மாயங்களில் வல்ல சிவபெருமானைக் கண்டு வணங்கித் திருநள்ளாற்றில் தங்கினால் நம் தீய பிறப்பாகிய ஆற்றைக் கடக்க முடியும். அதற்கு இத்திருநள்ளாற்றில் கோயில் கொண்டுள்ள சிவந்த பொன் போன்ற மேனியை உடைய யானைமுகப் பெருமானை வணங்குவோம்.

வாழ்த்து

பொய்யி லாமறை வாழ்க பொழிகவான்
மெய்யர் சைவம் விளங்குக வேந்தொடுந்
துய்ய வானிரை மல்க சுலவுநீர்
வைய மேழுநள் ளாறு மலிகவே.

பொய் ஏதும் இல்லாத வேதங்கள் வாழ்க! வானம் தவறாது மழை பொழிக! உண்மையான அன்புடையர் போற்றும் சைவ சமயமும் மன்னனும் மேன்மேலும் சிறந்து விளங்குக! தூய பசுக் கூட்டங்கள் மேலும் மேலும் பெருகுக! நீர்க்குழந்துள்ள ஏழு உலகங்களிலும் சிறந்ததாகத் திருநள்ளாறாகிய புனிதத் தலம் புகழ்பெறுகவே!

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

கடவுள் வணக்கம்

(ஸ்ரீ தர்ப்பாரண்பேசர் துதி)

சீர்கொண்ட வெழுத்தைந்துஞ் சத்தி யைந்துந்
திருமுகங்க ளோரைந்துஞ் செயல்க ளைந்து
மேர்கொண்ட கலையைந்தும் பூத மைந்து
மிமயவரைத் தருவைந்து மியாக மைந்தும்
பார்கொண்ட நிலனைந்து நிறங்க ளைந்தும்
படைத்தெவையு நிறைந்துபரா பரமாய் நின்ற
நார்கொன்றைத் தார்கொண்ட சடைவெள் ளாற்று
நள்ளாற்றெம் பெருமானை நயந்து வாழ்வாம். (1)

சிறப்பை உண்டாக்கும் சிவ மந்திர எழுத்துகள் ஐந்தும், சக்தி ஐந்தும், சிவனின் திருமுகங்கள் ஐந்தும், அவனது செயல்கள் ஐந்தும், கலைகள் ஐந்தும், பூதங்கள் ஐந்தும், இமய மலையின் மரங்கள் ஐந்தும், வேள்விகள் ஐந்தும், நில உலகத்தின் பிரிவாகிய நிலங்கள் ஐந்தும், வண்ணங்கள் ஐந்தும் ஆகிய யாவற்றையும் படைத்து எல்லாவற்றிலும் நிறைந்து அவற்றிற்கு அயலாகவும் உள்ளாகவும் நின்ற, காம்புகளை உடைய கொன்றை மலர் மாலையை அணிந்த, சடையில் கங்கை ஆற்றை அணிந்த, திருநள்ளாற்றில் குடிகொண்ட, எம்பெருமானைப் பணிந்து வாழ்வோம். (1)

(போகமார்த்த பூண்முலையம்மை துதி)

தும்பைச்செஞ் சடைமுடியும் பத்தர் நித்தந்
தொழுதெழுதாட் டாமரையுந் துத்தி பற்றி
வெம்பைக்கஞ் சுவையரவி னணையி னானும்
விதியுமறி யாதநெறி விமல னார்க்குக்
கம்பைக்கு ளிரண்டு வகைத் தழும்புங் காட்டுங்
கன்னிக்குச் சிவானந்தக் கனிக்கு முத்துக்
கம்பைக்குப் பாடகமெல் லெக்குப் போக
மார்த்தபூண் முலையாளுக் கன்பு செய்வாம். (2)

தும்பைப் பூமாலை குடிய சிறந்த சடை முடியையும், பக்தர்கள் நாள்தோறும் பணிந்து தொழும் தாமரையாகிய திருவடிகளையும் உடையவர் சிவபெருமான். அவர் கழுத்தில் அணிந்துள்ள பொறியைப் பெற்ற படத்தை உடைய பாம்பிற்கு அஞ்சுகிற கொடிய பாம்பைப் படுக்கையாக உடைய திருமாலும், விதிக்குக் கடவுளாகிய பிரமாவும் அறிய முடியா இயல்பை உடைய இவர்க்குத் தம் இனிய

உடம்பில் தனங்களில் அமைந்த காம்பான தழும்பும் வளையல் போன்ற அணிகளை அணிவதால் ஏற்படும் தழும்புமான இயற்கை, செயற்கை என இருவகையான தழும்புகளையும் காட்டி மகிழ்விக்கும் கன்னியாகிய உமாதேவிக்குச், சிவனின் இன்பக் கனியான அம்மைக்கு, முத்துமாரிக்கு, பார்வதி தேவிக்குப், பாடகம் என்னும் அணியைத் திருவடிகளில் அணிந்த அன்னைக்குப், போகமார்த்த பூண்முலையாள் என்னும் பெயர் பெற்ற திருநள்ளாற்றுச் சிவசக்திக்கு நாம் உள்ளத்து அன்பையெல்லாம் தந்து துதிப்போம்.

(2)

(நர்த்தன விநாயகர் துதி)

நூபுரத்துப் பதஞ்சிவப்ப மன்றி லாடி
நுவலும்வலைப் புரத்துமிடப் புரத்தும் வீறு
சோபுரத்து நிறைந்தபரம் பொருளி னோடு
சுருமருந் தவத்தோருந் தொழுது போற்றி
மாபுரத்துப் போர்கருதி வணக்கஞ் செய்ய
மகிழ்ந்தருள்செய் மணியைவிண்ணோர் வருநள் ளாற்றுக்
கோபுரத்துக் கற்பகத்தைப் பவள மேனிக்
குஞ்சரத்தை நெஞ்சழுத்திக் குறைக டர்வாம்.

(3)

நூபுரம் என்னும் சதங்கையை அணிந்த பார்வதியை ஒரு பாகத்திலே கொண்ட சிவபெருமான், அம்மையின் ஒரு பாதம் சிவக்கும்படி அம்பலத்தில் ஆடி அருளினார். பாணாகரன் வேண்ட அவனது தலைநகரான அரண்கள் உடைய சோணிதபுரத்திலும் வடப்பக்கத்திலும் இடப்பக்கத்திலும் அவன் வேண்டுதலினால் அவர் நிலைபெற்று நிறைந்த பரம்பொருளாவார். அத்தகைய பெருமானோடு தேவர்களும் அரிய தவத்தை உடைய முனிவர்களும் தொழுது தாரகாகரனின் மூன்று பிள்ளைகளான வித்துற்றமாயி, தாரகாக்ஷன், கமலாஷன் ஆகியோர்களின் பொன், வெள்ளி, இரும்புக் கோட்டைகளை அழித்து வெற்றி பெறவேண்டும் என்பதற்காக, எதையும் தொடங்கும் முன் வினாயகப் பெருமானை வணங்கும் முறைப்படி வணங்கினர். அதனால் மகிழ்ந்து அருள்புரிந்த மாணிக்க மணியை, தேவர்களும் வந்து தங்கும் திருநள்ளாற்றில் கோயில் கொண்டுள்ள, கேட்டவர்க்கு அவர் விரும்பியவற்றைத் தரும் கற்ப மரம்போல் வரம் அருளும் இத்தெய்வத்தை, பவளம் போன்ற மேனி நிறம் உடைய யானை வடிவ வினாயகப் பெருமானை மனத்தில் ஆழ நினைத்து வணங்கிக் குறைகளை நாம் தீர்த்துக் கொள்வோம்.

(3)

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

(சண்முகக் கடவுள் துதி)

திரைவயிறு கிழித்தெழுந்த வடவையெனுஞ் சினத்தவுணச்
செழுந்த வத்தோ
ரிரைவயிறு கிழித்துநரி யருந்தவமைத் தாங்குருவை
யிலங்கு சங்கி
னிரைவயிறு கிழித்துழவ ருழுவளநள் ளாற்றிறையை
நீடு புள்ளாம்
வரைவயிறு கிழித்தானை விரைமலர்தூ விப்பரவி
வணக்கஞ் செய்வாம். (4)

அலைகளை உடைய திருபாற் கடலினைக் கடைந்தபோது அதிலிருந்து எழுந்த வடவை என்னும் தீயை ஒத்த அரக்கர்கள் தவத்திலும் சிறந்தவர்கள். ஆயினும் கொடியவர்களான அத்தகைய அசுரர்களின் வயிற்றைக் கிழித்து நரி போன்றவற்றிற்கு உணவாகும்படி செய்த சிவபெருமானுக்குப் பிரணவ மந்திரத்தின் பொருளைக் குருவாக இருந்து விளக்கியவர் முருகப்பெருமான். அவர், ஒளி பொருந்திய முத்துகளைச் சுமந்துள்ள சங்குகளின் வயிறு கிழியும்படியாக ஏரை உழவர் உழும் திருநள்ளாற்றின் இறைவர் ஆவார். பறவையின் பெயராகிய கிரௌஞ்சம் என்னும் பெயர் பெற்ற பெரிய மலையைத் தம் வேலால் பிளந்தவர் அவர். அத்தகைய முருகப்பெருமானை மணம்மிக்க மலர்கள் தூவித் தொழுது வழிபாடு செய்வாம். (4)

(நந்திகேசுவரர் துதி)

ஐருசாதித் திருவுருவான் வையகத்துத் தாயத்தா
ரெனவே முன்னம்
பொருசாதிச் சுராசுரரு மேனையருஞ் சேவிக்கும்
பொழுது வாசந்
தருசாதி முடியின்மலர் சிதறவடித் தின்பத்தே
தன்னுஞ் செங்கை
யொருசாதி யுடையானைத் துருசாதி யகலநா
முள்ளங் கொள்வாம். (5)

ஆண், பெண் ஆகிய இருவகைச் சாதிகளும் தம் உடம்பில் கொண்ட உருவுடையவன். உலகத்து உறவுமுறைப் பங்காளிகளைப் போன்று முன்பு விளங்கிய, சண்டையிடும் சாதிகளான தேவர்களும் அசுரர்களும் பிறரும் வணங்கும்பொழுது, தம் முடியில் சூடிய மணமிக்க மலர்கள் சிதறி விடும்படி, இன்பத்தில் ஈடுபடுத்தும் சிவந்த கைகளை உடைய உமாதேவியை உடைய சிவபெருமானை, குற்றச் சாதி வகைகள் எல்லாம் நீங்காமல் நிறைந்திருக்கும் பாவிக்களான நாம் எப்பொழுதும் மனத்தில் தங்கச்செய்வோம். (5)

(திருஞானசம்பந்தர் துதி)

கரியிடத்தி னுளத்தமணர் கைதவங்கள் வல்லரெனக்
கலங்கு கின்ற
சரியிடத்திற் கரமலர்மங் கையர்க்கரசி யஞ்சலெனச்
சாற்றி யாங்கே
தெரியிடத்தி னன்னாற்றி னொருபாடல் வாங்கியே
தென்னன் முன்னே
யெரியிடத்தி லிட்டெடுத்த சம்பந்தப் பிள்ளைபத
மிறைஞ்சல் செய்வாம்.

(6)

கருமை படிந்த உள்ளம் பெற்றவர் சமணர்கள். அவர்கள் தவமுயற்சியில் வல்லவர் என்று, மலைச்சாரலில் மலர்கின்ற பெண்டிர் கைவிரல் போன்ற காந்தள் மலரின் நிறத்தை ஒத்த பாண்டியன் மாதேவி மங்கையர்க்கரசி கலங்கினாள். அரசியை அஞ்சவேண்டாம் என்று சொல்லி எல்லோரும் பார்க்கும்படியான இடத்தில் திருநள்ளாற்றுப் பதிகத்தில் ஒரு பாடலை எடுத்துப் பாண்டிய மன்னன் முன்பாகத் தீயிலே இட்டு அப்பதிக ஏடு எரியாமல் மீட்டெடுத்து அனல் வாதத்தில் வென்ற பாலறாவாய்ப் பிள்ளையாகிய ஞானசம்பந்தப் பெருமானின் பாதங்களை வணங்குவோம்.

(6)

(திருநாவுக்கரசர் துதி)

பாராழி யமணரொடு புத்தர்செயும் பொய்த்தவங்கள்
பரிந்தே யாழ
நீராழிக் கெடிலநதி யதிகைநங்கோ னருள்பெற்று
நிறைம லர்க்கைக்
கூராழி மால்வணங்க நின்றபிரான் பாடலநற்
கோயில் முன்னர்க்
காராழி சிலையோடு மிதந்தானைப் பதந்தாழ்ந்து
கவலை தீர்ப்பாம்.

(7)

கடலால் குழப்பட்ட உலகில் சமணர்கள், பௌத்தர்கள் செய்யும் பொய்யான துறவு வேடங்கள் எல்லாம் அழிய, நீர் நிறைந்த கடலோடு கெடில நதி சேரும் இடத்தில் உள்ள திருவதிகை வீரட்டாண இறைவன் அருளைப் பெற்றுத், திருப்பாற்கடலில் பள்ளி கொண்ட திருமால் தன் நிறைந்த மலர் போன்ற கைகள் கூப்பி வணங்க நின்ற, சிவபிரானின் பாடலீச்சுரம் என்ற சிறந்த கோயில் முன்னர்க் கருத்த நிறக் கடலில் கருங்கல்லைத் தெப்பமாக மாற்றி மிதந்து வந்த திருநாவுக்கரசர் பெருமானின் திருப்பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கி நம் கவலைகளைத் தீர்ப்போம்.

(7)

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

(திருநாவலூர் துதி)

புள்ளானைத் தாதையெனப் புகல்வானைப் பிரணவத்தின்
பொருள்க னேது
முள்ளானைச் சிறையில்வைத்த வெளியானைப் பயந்தானை
யுணரார் நெஞ்சுட்
கொள்ளானைக் கைலைமலை யிடைவணங்கப் போங்காலைக்
குவிச னூரும்
வெள்ளானை யூர்ந்தானை நள்ளானை வளர்சரணம்
விரும்பிச் சார்வாம். (8)

அன்னத்தை வாகனமாகக் கொண்ட பிரமதேவனாகிய படைப்புக் கடவுள், பிரணவ மந்திரத்தின் பொருளை அறியாது மயங்கினான். அதனால் அவனைச் சிறையிலிட்டான் முருகப்பெருமான். அத்தகைய ஒளி பொருந்திய முருகனைப் பெற்றவர் சிவபெருமான். அவரை உணராதவரை மனத்தினாலும் ஏற்காதவர் சுந்தரர். கைலை மலையில் சிவபெருமானைக் கண்டு வணங்கப்போகும் போது இந்திரன் ஊர்ந்து செல்லும் வெள்ளை யானையைப் பெற்று அதன்மேல் ஏறிச்சென்ற சுந்தரர் ஆகிய திருநாவலூர்ப் பெருமான் விரும்பும் ஈசர் திருநள்ளாற்றுச் சிவபெருமான். அப்பெருமானின் நட்பிற்கு உகந்த திருநாவலூராரின் பாதங்களை விரும்பிச் சார்ந்து சரணடைவோம். (8)

(திருவாதவூரர் துதி)

முருந்துறையும் வெண்ணகைச்செங் கனிவாய்ப்பைந் தோகையுடன்
முடிமேல் விண்ணோர்
மருந்துறையுஞ் சிறுபிறையுங் காந்திறைத்தே சிகராகி
வந்து வண்டங்
குருந்துறையு நிழலிருந்து சுவேதநதி திரைபுரட்டிக்
கொழிக்குந் தெண்ணீர்ப்
பெருந்துறையி லாட்கொண்ட வாதவூர் மாதவனைப்
பேசி யுய்வாம். (9)

முத்துக்களைப் போன்று ஒளிவிடும் புன்னகை உடைய, சிவந்த கனி போன்ற வாயை உடைய, அழகிய பச்சை மயில் போன்ற உமையம்மையுடன், தன் முடிமேல் தேவர்களுக்குரிய அமிழ்தத்தைப் போன்ற ஒளித் தாரைகளை வீசும் பிறை நிலாவையும் மறைத்துக் கொண்டு குருவாக வந்து அருள்புரிந்தவர் சிவபெருமான். அவர் அழகிய குருக்கத்திப் பூக்கள் நிறைந்த நீர்த்துறையின் அருகே ஆலமரத்தின் நிழலிலிருந்து வெண்மையான ஆற்றில் அலை புரண்டு வீழ்வதால் வளங்கொழிக்கும் திருப்பெருந்துறையில் மாணிக்கவாசகப் பெருமானை ஆட்கொண்டார். அத்தகைய பெருமைபெற்ற வாதவூர் அடிகளான சிறந்த தவச்சீலரின் பெருமைகளைப் போற்றிக் கூறி நற்கதி அடைவோம். (9)

(சனீசுவரர் துதி)

பெருவாச நளனொடும்வந் தவன்றீர்த்த மாடுதலாற்
பெற்ற பேற்றா
லொருவாவந் தெம்பெருமா னருள்பெற்று மிகவுமன
முவகை பூப்பக்
கருவாசல் புக்கார்போற் புகுந்தொனிரு நன்னாற்றுக்
கனக வச்சுரத்
திருவாச விடனின்ற மந்தனிரு செந்தனிர்த்தாள்
சிந்தை செய்வாம்.

(10)

பெரும் புகழ்பெற்ற நளனைப் பிடித்ததால் அவன் திருநள்ளாற்றிற்கு வந்தபோது அவனோடு வந்தார் சனிபகவான். நளன் தீர்த்தமாடிச் சிறந்த பேறுகளைப் பெற்றான். அவ்வாறு அவன் எம்பெருமான் அருள் பெற்றதால், சனிபகவான் மனம் மிகவும் மகிழ்ந்து கோயில் வாசல் புகுவார் போல் புகுந்து, ஒளி பொருந்திய பொன்னால் ஆன வச்சிரம் போல் வலிமை மிக்க திருவாசலின் இடத்தில் நின்றார். அவரது இரண்டு சிவந்த தளிர் போன்ற திருவடிகளை மனத்தில் நினைந்து வணங்குவோம்.

(10)

(சண்டியடிகள் முதலியவர் துதி)

மண்ணியெனு நதியின்பாற் சங்கரனைப் பாலாட்டி
வரலா றுன்னா
னண்ணியதீ தியற்றுதந்தை சரண்டடிந்து பரனருளா
னயந்து நல்கத்
தண்ணியமா லையும்பூனு மூனும்பெற் றுடையதிருச்
சண்டி யாதிப்
புண்ணியநற் றொண்டர்பதந் தொழுதேத்தி நன்னாற்றுப்
புராணஞ் சொல்வாம்.

(11)

மண்ணி என்னும் ஆற்றங்கரையில் ஆத்தி மரத்தடியில் மணலால் சிவலிங்கத்தை அமைத்துத் தான் மேய்த்த பசுவின் பாலினால் அபிஷேகம் செய்து மகிழ்ந்தார் சண்டிகேசுவரர். அதனை அறிந்த அவர் தந்தை வரலாற்றிலும் காண முடியாத கொடுமையாகச் சிவபூசைக்கு வைத்திருந்த பாலை அழிக்கும் தீமையைச் செய்தார். அதனால் கோபம் கொண்ட சண்டிகேசுவரர், தந்தையின் கால்களைத் தந்தை என்றும் பாராமல் தம் கையிலிருந்த மழுவினால் துண்டித்தார். இவர் பக்திக்கு மகிழ்ந்த சிவபெருமான் இவருக்கு அருள் வழங்கினார். அப்பெருமான் தாம் அணிந்திருந்த கொன்றை மாலையைச் சண்டேசுவரார்க்குச் சூட்டி, தமக்குப் படைக்கும் நைவேத்திய அமுது, மாலை,

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

பரிவட்டம் ஆகிய மூன்றும் பெறும் வரம் அருளினார். அத்தகைய தொண்டர் முதலிய புண்ணியர்களின் திருவடிகளைத் தொழுது வணங்கித் திருநள்ளாற்றுப் புராணத்தைச் சொல்வோம். (11)

(புராண வரலாறு)

முந்நான்கோ டிருமூன்று முதற்புரா ணத்திரண்டு
முனரி யோர்க்கு;
பொன்னாடு மாற்குநான் கிரவியங்கிக் கோரொன்று
போகப் பத்துஞ்
சொன்னாலப் பெருமாற்கா மதிற்பிரம கைவத்தத்
தொல்பு ராணத்
தெந்நாடும் வணங்குபொன்னி நன்னாட்டி னள்ளாற்றி
னிசைபு ராணம். (12)

18 புராணங்கள் ஆதி புராணங்கள் ஆகும். அவற்றில் பிரம தேவனுக்குரியன இரண்டு. பொற்பீதாம்பரம் அணிந்த திருமாலுக்கு உரியன நான்கு. சூரியன் அக்கினி இருவருக்கும் ஒவ்வொன்று. ஆக இவ்வெட்டுப் புராணங்கள் போக ஏனைய பத்துப் புராணங்களும் சிவபிரானுக்காகும். அதில் பிரமகைவத்தத் தொல்புராணத்தில் எந்நாடும் வணங்குதற்குரிய பொன்னி நதி பாயும் நல்ல சோழ நாட்டில் உள்ள திருநள்ளாற்றைப் பற்றிய புராணம் கூறப்பட்டுள்ளது. (12)

பண்டரங்கள் மலைமகட்கு மவள்சேய்க்குஞ் சேய்முனிவோர்
பரவு நீற்றுப்
புண்டரனாஞ் சனற்குமா ரற்குமவன் வியாதற்கும்
புகல்வி யாத
வெண்டகுஞ் தற்குமவ னிருடிகட்கும் நசைதீர
விசைத்த தியார்க்கும்
மண்டலத்தும் விண்டலத்தும் வாழ்வனிக்கும் நன்னாற்றின்
மாபு ராணம். (13)

பாண்டரங்கம் என்னும் கூத்தினை ஆடும் சிவபெருமான், மலை மகளான பார்வதி தேவிக்கும், அவள் பிள்ளைக்கும் இப்புராணத்தைக் கூறினார். பின்னர் அவர் பிள்ளை, முனிவர்கள் போற்றும் திருநீற்றை அங்கமெல்லாம் சிவக்குறியாக இட்டுள்ள சனற்குமாரனுக்கும், அவர் வியாச முனிவர்க்கும், வியாச முனிவர் எண்ணிப்பார்க்கின் மிகச்சிறந்த சூத முனிவர்க்கும் அவர் பிற முனிவர்களுக்கும் கூறினார்கள். இதனை அன்போடு படிக்கும் யார்க்கும் இந்த நில உலகத்தும் வானலகத்தும் சிறந்த வாழ்வை அளிக்கும் திருநள்ளாற்றின் இந்த மாபுராணம். (13)

(அவைமொழி)

வள்ளைமொழி நள்ளாற்றின் மணிகண்டர் சரிதையினின்
மனத்த ரானோர்
பிள்ளைமொழி யானானும் பொருள்கொண்டு நயப்பரிந்தப்
பெற்றி யன்றிக்
கிள்ளைமொழி பயிற்றுவித்து மதுபகரு மொழிவிரும்பிக்
கேட்பார் போல
வெள்ளைமொழி யெனும்மென்சொ லெமக்குணர்த்தும் புலவரெலாம்
விரும்பிக் கேட்பார். (14)

மிகுந்த நெல் விளைந்து அவற்றை உரலில் இட்டுக் குற்றும்
வள்ளைப்பாட்டின் ஒலி ஓயாமல் கேட்டபடி இருக்கும் திருநள்ளாற்றின்
திருநீலகண்டரான சிவபெருமானின் வரலாற்றைக் கூறும் திருநள்ளாற்றுப்
புராணத்தில் மனம் கலந்து ஈடுபட்டவர், கிளிக்குப் பேச்சைக் கற்றுக் கொடுத்து
அது அரையும் குறையுமாகத் திருப்பிச் சொல்வதை ஆர்வமுடன் கேட்பதைப்போல,
என்னுடைய இப்புராணம் சிறுபிள்ளை பிதற்றியதுபோல் இருப்பினும், அதன்
உட்பொருளின்மேல் உள்ள விருப்பத்தினால், பொருளற்ற சொற்களாக நான்
எழுதிய புராணம் இருந்தாலும், இதமாக எனக்கு எடுத்துச் சொல்லும் கற்றறிந்த
புலவர்கள் விருப்பத்துடன் கேட்பார்கள். (14)

(சருக்க விபரம்)

திருத்தகுபா யிரமிவிங்கோற் பவங்கவிங்கா திபதிநனத்
தெய்வ வேந்த
னருத்திபெறுந் திருவிழாக்கோக் கொலைநீங்கு தல்லுருசி
யரசன் கானில்
வருத்தியவக் கினிவருணன் றீர்த்தத்தின் சரிதையென
வகுத்துக் கூறும்
பொருத்தமுறு சருக்கமொன்பான் விருத்தமுந்நூற் றோரேழாய்ப்
புகல னுற்றாம். (15)

சிறப்புகள் நிறைந்த பாயிரம், இலிங்கோற்பவம், கலிங்காதிபதி, நளனாகிய
தெய்வ அரசன், அவன் விரும்பிச் செய்த திருவிழா, கோக்கொலை நீங்குதல்,
உருசிராசன், காட்டில் வருந்திய அக்கின வண்ணன், தீர்த்தம் என இப்புராண
வரலாறு வகுத்துப் பொருத்தமான ஒன்பது சருக்கங்களாக முன்னூற்று ஏழு
விருத்தங்களில் சொல்லத் தொடங்கினேன். (15)

பாடற்றொகை

கவிவிருத்தம்

பாயி ரம்பதி னெட்டிலிங் கோற்பவ
மேயும் பாட விருபது நற்புவி
யாயுஞ் சீர்க்கலிங் காதிச்ச ருக்கமாம்
நாய கத்தமிழ் நாற்பத்து நான்கரோ.

(16)

பாயிரம் பதினெட்டு இலிங்கோற்பவம் இருபது, சிறப்புகள் பொருந்திய
கலிங்காதிபதிச் சருக்கம் கூறும் சிவன் பெருமை பேசும் சருக்கத்தில்
நாற்பத்து நான்கு.

(16)

நளன்ச ருக்கமு மைம்பத் திரண்டுநல்
வளந்த ரும்விழா மன்னுமும் பத்துமூன்
றளந்த கோக்கொலை யற்றல் பதினெட்டு:
தெளிந்த முப்பத்தொன் றுருசி சீர்க்கதை.

(17)

நளன் சருக்கம் ஐம்பத்திரண்டு, சிறந்த வளங்களைத் தரும் திருவிழாச்
சருக்கம் முப்பத்துமூன்று, கோக்கொலை தீர்த்த சருக்கம் பதினெட்டு, உருசிராசர்
சருக்கம் முப்பத்தொன்று.

(17)

வேறு.

நலந்திக ழக்னி வண்ணச் சருக்கமு நாற்பத் தாறாந்
தலம்புகழ் புண்ய தீர்த்தச் சருக்கமு நாற்பத் தைந்தே
கலந்தபே ரின்ப மாகச் சருக்கமொன் பதுவுங் கற்றால்
பலன்றரும் விருத்த முந்நாற் றேழெனப் பகர லாமே.

(18)

நலங்கள் எல்லாம் நிறைந்த அக்கினி வண்ணச் சருக்கம் நாற்பத்தாறு,
தலத்தின் புகழ்க்குரிய புண்ணிய தீர்த்தச் சருக்கம் நாற்பத்தைந்து, இவ்வொன்பது
சருக்கங்களையும் மனங்கலந்து உள்ளத்தில் பேரின்ப உவகை பொங்கப்
படித்தால், இவற்றில் அடங்கிய விருத்தங்கள் முன்னூற்று ஏழும், நல்ல பலன்களை
எல்லாம் படிப்பவர்க்கு அளிக்கும்.

(18)

திருச்சிற்றம்பலம்

முதலாவது பாயிரச்சருக்கம் முற்றிற்று

ஆசத் திருவிருத்தம் 18

நடராஜர்

சனிபகவான் (ருன்றி : தினத்தந்தி 21-05-2003)

நன்றி : Institut Francais De Pondichery
Ecole Francaise D'Extreme-Orient

இரண்டாவது
இலிங்கோற்பவச் சருக்கம்

முன்ன மாதவர் மகஞ்செய்வான் வேதனா முதல்வ
வின்ன பூதலத் தொருதல முரையென விசைப்ப
நன்னர் நேமியொன் றனித்தது நைமிசா ரணிய
மன்ன தேநிலத் துயர்ந்ததென் றறைந்தனன் பிரமன். (1)

படைப்புக் கடவுளாகிய பிரமதேவனை முனிவர்கள், சத்திய லோகத்தில் கண்டு வணங்கினர். அவர்கள் யாகம் ஒன்றைச் சிறப்பாகச் செய்ய விரும்புவதாகத் தெரிவித்தனர். அந்த யாகம் எவ்விதத் தடையுமில்லாமல் நல்லபடியாக நிறைவேறுவதற்கு நில உலகத்திலே ஓர் இடத்தைக் காட்டுமாறு வேண்டிக் கொண்டனர். இந்த நில உலகில் நைமிசாரணியம் என்னும் இடத்தைவிட உயர்ந்த இடம் வேறில்லை என்று பிரமதேவன் முனிவர்களிடம் கூறினார். (1)

உரைத்த வவ்வுழிச் சவுனகா தியமுனி வோர்க
ணிரைத்த சாத்திர வேள்வியை நெடும்பக விழைத்து
வரைத்த மூவறு புராணமும் வினானியே மணிநீர்த்
தரைத்த லத்தயன் பதமிறங் கியதெனச் சார்வார். (2)

பிரமதேவன் கூறியதைக் கேட்ட சௌனக முனிவர் முதலானோர், பிரமதேவனை வணங்கிநைமி சாரணியம் சேர்ந்தனர். அங்கு வேத முறைப்படி வேள்வியைத் தொடங்கி, இரவு பகல் பாராமல் நடத்தி வந்தனர். சூத முனிவர் ஏனைய முனிவர்களுக்குப் பதினெண் புராணங்களைக் கூறிவந்தார். இவ்வாறு வேள்விகள் செய்தும் புண்ணியச் செய்திகளைக் கேட்டும் மகிழ்ந்த முனிவர்கள் கடல்குழ இவ்வுலகில் இத்திருப்பதியே பிரமலோகமாகிய சத்தியலோகமாகும் என மகிழ்ந்தனர். (2)

அனைய மாதவர் சூதனை யலர்முக நோக்கி
முனைவ நீதரும் பாரணி யத்திசை மொழிய
வினைய மோடுமுன் கேட்டன மின்னமும் வினவ
நினைவு மிக்கன முரையெனத் துதிமொழி நிரைத்தார். (3)

இம்முனிவர்கள் ஒருநாள் சூத முனிவரை வணங்கி, முனிவர் பெருமானே! தருப்பாரணியம் என்னும் இத்தலம், எல்லா வினைகளையும் நீக்கும் சிறப்புடையது என்பதை முன்னமே நீங்கள் சொல்லக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். மேலும் அதன் சிறப்புகளைக் கேட்க விரும்புகிறோம். அருள்கூர்ந்து சொல்ல வேண்டும் எனக் கேட்டனர்.

(3)

வேத நான்கிற்கும் நால்வரை விதித்துமேற் புராண
மோத வோதிய பராசரன் புதல்வனை யுன்னி
நாதன் மேதகு பாதமு ணினைந்துநைந் துருகிச்
சூத மாமுனி யவசமுற் றுணர்ந்திது சொல்வான்.

(4)

இவ்வாறு முனிவர்கள் கேட்டதும் சூத முனிவர் தம் குருவான நான்கு வேதங்களுக்கும் நால்வரை விதித்த புலத்தியரால் புராணங்கள் பாட அருள்பெற்ற பராசரமுனிவரின் மகனையும் சிவனின் திருவடிகளையும் மனத்தில் ஆழ நினைத்துப் பக்தி மேலிட்டால் உள்ளம் நைந்து நைந்து உருகி, அதனால் நினைவு தம்பிப், பின் தன்னிலையடைந்து, இத்திருத்தலத்தின் பெருமையினை உரைக்கத் தொடங்கினார்.

(4)

கண்டந் தோற்றிய காலையி லாதியாம் பிரமன்
மண்ட லத்தவன் படைத்தமுற் பதியினை மருவிக்
கண்ட கண்கனி கூர்தரத் தருப்பையங் கானில்
வெண்ட லைத்தொடை யரன்பதம் நினைந்துமே வினனால்.

(5)

உலகங்களை எல்லாம் நான்முகனாகிய பிரமதேவன் படைத்தார். தான் படைத்த உலகங்களில் முதலில் படைத்த திருத்தலமான திருநள்ளாற்றை அடைந்தார். அங்கே தருப்பைக்காட்டில் அருஉருவமாய்ச் சிவலிங்கத்தைக் கண்டார். கண்ட கண்கள் மகிழ்ச்சியால் பளித்தன. மண்டை ஓட்டு மாலை அணிந்த சிவனின் திருவடிகளை மனத்தில் நினைத்தார். மனத்தால் வழிபாடு நடத்தினார்.

(5)

வெவ்வி டத்தர வெயிறெனு முனைச்சர மிடைந்த
தவ்வி டத்திரு வென்னையன் னத்தொடு மடைந்து
வவ்வி டத்திலைம் புலஞ்செலாத் தவஞ்செய மகிழ்ந்தே
வெவ்வி டத்தினு நிறைந்தவ னிலிங்கமா வையுந்தான்.

(6)

கொடிய நஞ்சுடைய பாம்பின் பல் போன்ற கூர்மையான முனைகளை உடைய தர்ப்பைப்புல் நிறைந்து காணப்படும் இடம் அது. அந்த இடத்தினைத் தனது வாகனமாகிய வெள்ளை அன்னத்தோடு பிரமன் அடைந்தார். தன் மனத்தை அடக்கி, ஐம்புலனையும் அடக்கித் தவஞ்செய்தார். எல்லா இடங்களிலும் நிறைந்துள்ள இறைவன், பிரமனின் தவத்திற்கு மகிழ்ந்து அங்குச் சிவலிங்கமாகத் தோன்றினார். (6)

எழுந்த காலையின் மெய்யெலாம் புளகெழ வெழுந்தே
யழுந்து பேரின்ப வெள்ளம் தூர்தர வாடிச்
செழுந்த எரிக்கரங் குவித்தனன் வலம்வந்து திருமுன்
விழுந்தெழுந்துநா மங்களா யிரஞ்சொல விமலன். (7)

பிரமனின் உடம்பு மகிழ்ச்சியால் சிலிர்த்து விம்மியது. பேரின்ப வெள்ளத்தில் பிரமன் ஆழ்ந்தார். தாம் பெற்ற சிவானுபவத்தால் மகிழ்ந்த பிரமன், அழகிய சிவந்த தளிர் போன்ற விரல்களை உடைய கைகளைத் தலைமேல் குவித்தார். சிவலிங்கத்தை வலம் வந்தார். நெடுஞ்சாண் கிடையாக மண்ணில்பட விழுந்து எழுந்தார். சிவனை ஆயிரம் நாமங்கள் சொல்லித் துதித்தார்.(7)

ஐந்து நற்றிரு முகங்களு மவிரொளிப் பேத
மைந்து நாட்டமூ வைந்தும்வெவ் வேறிய லமைந்த
வைந்து மைந்துமாங் கரங்களு முறவடி வமைய
வைந்தெழுத்தினால் வழுத்தின னெடியமா லனித்தான். (8)

தெய்வத் தன்மை பொருந்திய ஐந்து திருமுகங்களும், ஒளியின் பேதம் ஆகிய நிறங்கள் ஐந்தும், ஒவ்வொரு முகத்திலும் சூரியன், சந்திரன், அக்கினி என்னும் மூன்று கண்களாக பதினைந்தும், வெவ்வேறு ஆற்றல் பெற்ற இருபத்தைந்து கைகளும் உடைய சிவ வடிவினைக் கண்டு பிரமன் ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தினைச் சொல்லித் துதித்தார். (8)

அருள்செ யம்பிரான் பிரணவ மாரண மங்க
மருள்செ யாப்பர நூல்களும் வரம்பிலா விரண்டு
பொருள்செ யும்படைப் புந்தெனி தரவருள் பூப்பத்
தெருள்செய் நான்முகக் கடவுளு மனக்குறை தீர்ந்தான். (9)

இறைவனே அருள் செய்வீராக! வேதங்கள், ஆகமங்கள் ஆகிய நூல்கள் மங்க, பொருள் மயக்கம் ஏற்படுத்தாத தெய்வ நூல்களும் இருபொருள்

தருகின்றன. படைப்புத் தொழிலும் தெளிவின்றி உள்ளது. இவற்றையெல்லாம் சரியாக நான் அறிய அருள் செய்யவேண்டும் எனப் பிரமன் வேண்டினார். வேண்டியவாறே சிவன் அருள் புரிந்ததால் பிரமன் மனக்குறை தீர்ந்தார்.(9)

நந்தி யாவததச் சிகரம் சனுக்குநா யகிக்குத்
தந்தி மாமுக னாதியர்க் குள்ளன தனியு
முந்து மாகம மரபினாற் பொன்மணி முரண
சிந்தை யாலய மொருகணப் பொழுதினிற் செய்தான். (10)

சிவனுக்கும் அம்பிகைக்கும், நந்தி, வர்த்தவிமானம், ஏனைய பரிவார தேவர்கள் ஆகியோர்க்கும், ஆகம விதிப்படி கோயில்களைத் தன் மனத்தினால், பொன்மணி அலங்காரங்களோடு, ஒரு வினாடி நேரத்திற்குள் பிரமன் உருவாக்கினார். (10)

சோதி முன்னர்க்கீழ்த் திசைசர பதத்தினிற் சுரர்கூழ்
போதி யுண்டதன் மருங்கினிற் பொருந்துகைத் தண்டா
லாதி நான்முகன் றீர்த்தமுண் டாக்கின னதன்பின்
காதல் வாணியுந் தென்புறத் தொருதடங் கண்டான். (11)

சோதி வடிவான சிவன் கோயில் முன்பாகக் கிழக்குத் திசையில் அம்பு சென்று விழும் தூரத்தில் தேவர்கள் சூழ்ந்துள்ள ஓர் அரச மரம் உள்ளது. அதன் பக்கத்தில் தன் கையில் உள்ள பிரம தண்டத்தால் ஒரு தீர்த்தத்தினைப் பிரமன் உண்டாக்கினார். அதன்பின் அவரது அன்பிற்குரிய கலைமகளான சாஸ்வதி தேவியும் தென்புறத்தில் ஒரு தீர்த்தத்தை உண்டாக்கினாள். (11)

குடக்கி னிறஹாடுத் தெம்பிரா னுறைதரு கோயில்
வடக்கின் காறுமோர் தடம்பிர ணவத்தியல் வயங்கும்
தடத்துச் செய்யதாள் வெண்சிறைப் பைஞ்சிகைத் தனிர்பொன்
னிடத்த தூவிமி னோதிமம் படைத்ததா விவிங்கம். (12)

மேற்கிலிருந்து வடக்கு திசை வரை, எம்பெருமானாகிய இறைவன் குடி கொண்டுள்ள கோயிலைச் சுற்றி ஓம் என்னும் பிரணவ வடிவம்போல் விளங்கும் தீர்த்தத்தினையும், அதன் கரையில் ஒரு சிவலிங்கத்தையும் சிவந்த கால்களையும், வெண்மையான சிறகினையும், பசிய மயிர்க் கொண்டையையும் பொன்போல் ஒளிரும் தூவியையும் உடைய அன்னம் உருவாக்கியது. (12)

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

தீர்த்த மாடியே யூர்திகா தலியொடுந் தேவன்
கூத்த னார்பதத் தருச்சனை புரிந்தனன் குலத்தில்
மாத் த போதன மறைஞரால் மகுடவா கமத்தா
லேத்த ரும்படி பூசனை செய்வகை யிழைத்தான். (13)

இத்தீர்த்தங்களில் புண்ணிய நீராடி, நடனமாடும் சிவபெருமான்
திருவடிகளை அர்ச்சனை புரிந்து பிரமன் தம் அன்புத்தேவி சரஸ்வதியுடனும்,
அன்னத்துடனும் வழிபட்டு வந்தார். இப்பூசை தொடர்ந்து ஆகம விதிப்படி
தவவலிமை மிக்க மறையவர்கள் நடத்துவதற்குத் தக்க ஏற்பாடுகளைப்
பிரமன் செய்தார். (13)

(வேறு)

வேண்டுநல் வரங்கள் பெற்றே வேதனு மகன்ற பின்னர்த்
தூண்டுவெங் கனிற்றி லேறுஞ் சுரர்முத லாய வெண்ம
ராண்டுவந் தொப்பி லானை யருச்சனை புரிந்தே யன்பு
பூண்டுதந் திசையிற் றீர்த்தம் பிரானொடும் பொருந்தக் கண்டார். (14)

இவ்வாறு முறைப்படி வழிபட்டு, இறைவன் அருள்பெற்று, வேண்டும்
வரங்களைப் பெற்ற பிரமன் தனது சத்தியலோகம் சென்ற பின்னர், வெள்ளை
யானையாகிய அயிராவதத்தின் மேல் செல்லும் இந்திரன் முதலாகிய எட்டுத்
திக்குப் பாலர்களும் அங்கு வந்து, ஒப்பில்லாத இறைவனாகிய சிவபெருமானை
அர்ச்சனை செய்து, மிகுந்த அன்போடு, தத்தம் திசையில் தீர்த்தமும் ஆங்கோர்
இலிங்கமும் உண்டாக்கி வழிபட்டனர். (14)

பிரமனு மிந்தி ராதி பேசிரு நால்வர் தாமும்
பரமனை வணங்கி மேலாம் பதமடைந் துய்த்தா ரென்னின்
வரன்முறை முனிவீ ராதித் தருப்பைமா வனத்தின் மிக்க
திரமுறு பெருமை முற்றுஞ் சேடனா னுரைக்க லாமோ. (15)

“பிரமனும், இந்திரன் முதலான எட்டுத்திக்குப் பாலர்கள் போன்றோரும்
சிவபெருமானை வணங்கி மேலான பதத்தினை அடைந்தார்கள் என்றால்,
(ஆயிரம் நாவையுடைய) ஆதி சேடனாலும், தருப்பாரண்யம் என்னும் இத்தலத்தின்
பெருமையைச் சொல்ல முடியுமா? தம் ஒழுக்க முறையில் வழுவாது நடக்கும்
முனிவர்களே! எனச் சூத முனிவர் கூறினார். (15)

அத்தலங் குபேரன் போற்ற வாய்தமி ழாக்கு கும்பன்
கைத்தலக் கமண்ட லத்துப் பெருகுகா விரியின் றென்பால்
நத்தணி முத்த மீனா நாட்டின்யோ சனையில் வேலை
வெத்து நீர்க்கரைக்குக் காத வெல்லையில் விளங்கு மன்னோ. (16)

முதன்மையான தமிழைத் தந்த கும்ப முனியாகிய அகத்தியன்
கமண்டலத்து நீரினால் உண்டான காவிரி என்னும் ஆற்றங்கரையில், தென்
பகுதியில், முத்துக்களை உடைய நாட்டிலிருந்து ஒரு யோசனை தூரத்தில்
கடற்கரையிலிருந்து ஒரு காத தொலைவின் எல்லையில், குபேரனால் போற்றிப்
பாராட்டப்படும் செல்வச் சிறப்போடு இத்தலம் உள்ளது. (16)

ஆதியா முகத்தி லாதி புரியிரண் டாமு கத்திற்
கோதிலாத் தருப்பை யங்கான் கூறுமூன் றாம்வி டங்க
மோதிய கடையு கத்தி னளேச்சுர முரைப்பர் நல்லோர்
வேதமோ தரியா ளுர்க்கு மேவுவோர்க் கெல்லை யுண்டோ. (17)

முதல் யுகத்தில் 'ஆதிபுரி' எனவும், இரண்டாம் யுகத்தில் குற்றமில்லாத
'தருப்பாரண்யம்' எனவும், மூன்றாம் யுகத்தில் திரு 'விடங்கபுரம்' எனவும்,
நான்காம் யுகத்தில் திரு 'நள்ளேச்சுரம்' எனவும் நல்லோர் சொல்வர். வேதத்தை
நன்கு கற்ற மறையவர்களாலும் அறியவியலாத சிவபெருமான் குடிகொண்டுள்ள
இத்திருப்பதிக்குத் தரிசிக்க வருவோருக்கு அளவேது? (17)

நாடக மாடு மெங்க ணம்பர்நன் னாற்றைச் சூழக்
கூடரு மைங்கு ரோசங் கூடிய சராச ரங்கள்
வீடடைந் திருந்த பேறு மேவுமோர் காவி ருப்பி
வீடரும் பிறவி தீர்வர் நினைக்கெலப் பவமும் போமால். (18)

நாடகமாடுவதில் வல்ல நம்பெருமான் குடிகொண்டுள்ள
இத்திருநள்ளாற்றைச் சுற்றி ஐந்து குரோச தூரத்தைச் (11½ கல் தொலைவு)
சேர்ந்த அனைத்து உயிர்களும் வீடுபேறு பெறும். ஒருகணம் தங்கியிருந்தவர்கள்
பிறவித் துன்பத்திலிருந்தும் விடுபடுவர். இத்தலத்தை நினைத்தாலே எத்தகைய
பாவங்களும் ஒடிப்போகும். (18)

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

வினிந்தவர் பிறந்து னோர்கள் மேதகு மறம்பு ரிந்தோ
ரளிந்தவன் பினர்கள் பேற்றி னனவையா ருரைக்க வல்லார்
முனிந்தவெங் காட்டுத் தீப்போல் மும்மல முருக்க லாலே
தெளிந்தவர் தமக்கு மேலைச் சிவபுரந் திருநள் னாறே. (19)

இங்கேயே வந்து தங்கி முத்திபெற உயிர்விட்டவர்கள், இத்தலத்தில் பிறந்தவர்கள், இச்சிவபெருமான் கோயிலுக்குத் தான தருமங்களை அன்போடு செய்தவர்கள், மனம்கனிந்த அன்பினர் போன்றோரின் பெருமையை அளவிட்டுக் கூற யாரால் முடியும்? ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மும்மலங்களையும் தம் தவ வலிமையால் காட்டுத் தீபோல் அழித்துத் தெளிவுபெற்றவர்களுக்குச் சிவலோகமாக அமைவது இத்திருநள்ளாறே ஆகும். (19)

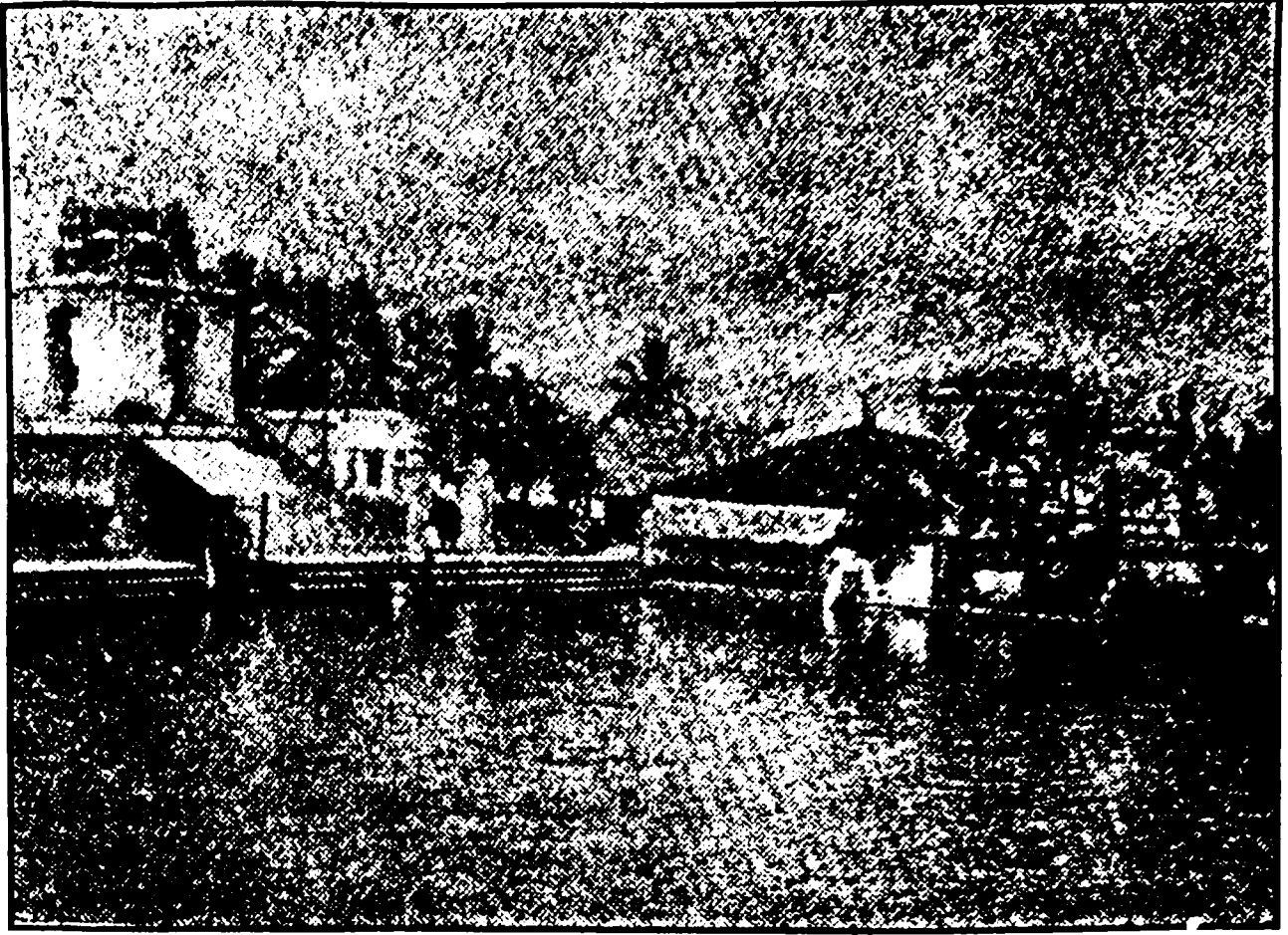
என்றிவை சுருக்கிக் கூறுஞ் சூதனை யிறைஞ்சி யாண்டுப்
பொன்றிகழ் சடையோ ரெல்லாம் புனகமே பூப்ப மேலும்
நன்றுநன் நெனவி யந்து நடந்ததார் சரிதை யென்னக்
கொன்றைவே ணியனை யுன்னி யன்னது கூறுகின்றான். (20)

சூத முனிவர் இவ்வாறு இத்தலத்தின் பெருமையைச் சுருக்கிக் கூறினார். பொன்போல் ஒளிவிடும் சடைமுடியை உடைய முனிவர்கள், உடல் சிலிர்க்கும்படி இவற்றைக் கேட்டு, “இத்தல வரலாற்றின் பெருமை, அருமை! அருமை! எனப் பாராட்டி, மேலும் கூறும்படி இறைஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டனர். சூத முனிவரும், கொன்றை மாலை அணிந்த சிவபெருமானை மனத்தில் ஊன்ற நினைத்து மேலும் கூறலானார். (20)

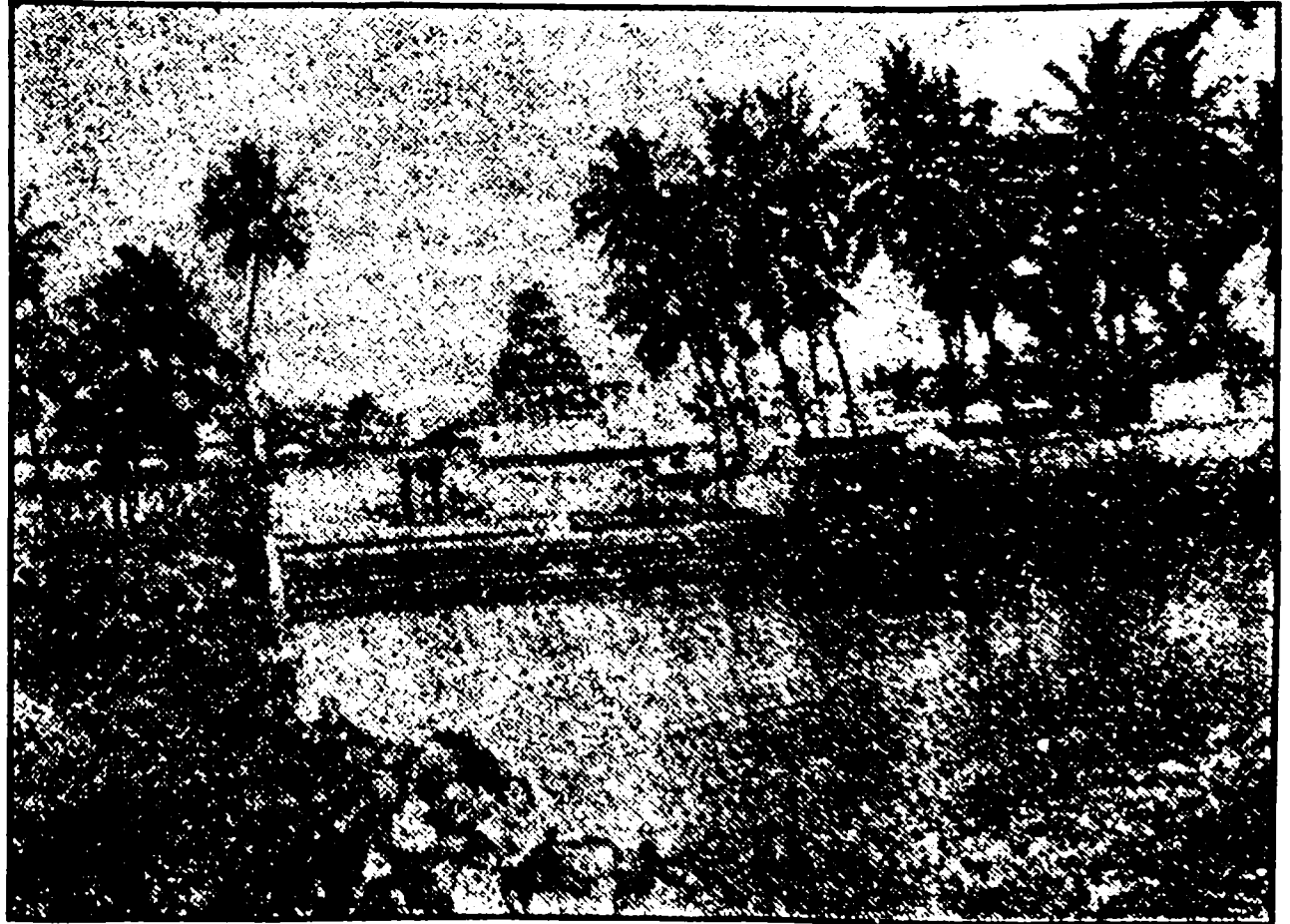
திருச்சிற்றம்பலம்

இலிங்கோற்பவச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் இரண்டிற்குத் திருவிருத்தம் 38.

பிரம தீர்த்தம்

சரஸ்வதி தீர்த்தம்

மூன்றாவது
கலிங்காதிபதிச் சருக்கம்

குலிங்கமே யங்க வங்கங் கோசல மராட்ட மோட்ட
மலிந்தசீர்த் துளுவம் கொல்ல மகதமே கவுடஞ் சீனம்
பொலிந்தசீர் மன்ன ரெல்லாம் புனைமுடி சூட்டுந் தாளான்
கலிங்கர்கோன் பரன்றா னேந்திக் காசினி முழுதுங் காப்பான். (1)

குலிங்கம், அங்கம், வங்கம், கோசலம், மராட்டம், ஒட்டம், துளுவம், கொல்லம், மகதம், சீனம் முதலிய நாட்டுச் சிறப்புமிகு மன்னர்கள் எல்லாரும் பணிந்து முடியைக் கப்பமாக வைக்கும் திருவடிகளை உடைய கலிங்க நாட்டு மன்னன், சிவபெருமான் திருவடியை நாள்தோறும் வணங்கி இந்த உலகம் முழுதையும் ஆண்டு வந்தான். (1)

குன்றெனும் வயிரத் தோளான் குருதிகொப் புனிக்கும் வேலா
னின்றெழு கடனும் பொங்கி நிலவுமிழ் கவிதை யுள்ளான்
கன்றிய தூம கேதுக் கண்டொளி காலும் வெள்ளி
தென்றிசை யடைந்த தென்னச் செய்யகோல் வளையா மன்னன். (2)

சிறிய மலையைப் போன்ற தோளை உடையவன்; இரத்தம் தோய்ந்த வேலையுடையவன்; கடலிலிருந்து எழுந்த முழு நிலவைப் போன்ற வெண்கொற்றக் குடையை உடையவன்; ஒளிகுன்றிய தூம கேதுவாகிய வால் நட்சத்திரத்தைக் கண்டதனால் ஏற்படும் தீமைகளைப் போக்க ஒளிபொருந்திய வெள்ளியானது தென் திசையினை அடைந்ததைப் போன்ற நீதி தவறி வளையாத செங்கோலை உடையவன் இம்மன்னன். (2)

வளைகடல் ஞால மெல்லாம் வயிற்றிடைக் குழனி போலக்
களைகண் னாய்ப்பு ரக்குங் கந்துக வேள்ளி செய்வான்
கிளைமறை யழவர்க் கெல்லாங் கேடில்சீர் முடங்கல் போக்க
விளைபுக ழுணைவோ ரெல்லாம் விரும்பியே டுகுத லுற்றார். (3)

கடலால் குழப்பெற்ற இந்த உலகத்து மக்களை எல்லாம், தாய் வயிற்றில் உள்ள குழந்தையைக் கண்ணாகக் காப்பாற்றுவது போல் காப்பாற்றும் இயல்புடையவன். அசுவ மேத யாகம் செய்வதற்கு இம்மன்னன் விரும்பினான்; வேதத்தில் ஆழ்ந்து தேர்ந்த சிறந்த அந்தணர்களுக்கு வேள்வி செய்ய அழைப்பு அனுப்பினான். புகழ்மிக்க பலரும் விரும்பத்தோடு வந்து சேர்ந்தனர். (3)

புலகனத் திரிம ரீசி பொருவில்பா ரத்து வாச
னிலனிய குணக்கி ராகி சதாநந்த னெடுமே தாவி
குலவுமிர்க் கருள்க னாபி காவலன் குழுக்க னானோர்
பலரொடு மேனை யோரும் வந்தனர் பழிப்பி லாதார். (4)

புலகன், அத்திரி, மரீசி, எதிரில்லாத பாரத்துவாசன், குணக்கிராகி, சதானந்தன், வசிட்டன் முதலிய முனிவர்களோடும் இம்மண்ணுலகைக் காக்கும் மன்னர் குழுக்களோடும் மற்றவர்களோடும் குற்றமற்ற பலர் வந்தனர். (4)

விருப்பொடு வந்தோர்க் கெல்லாம் வேந்தனு மெதிரி றைஞ்சி
யருக்கிய முதல நல்கி யவரவர்க் கிடமு நல்கி
யிருப்புழிச் சுருதி பார்க்க னென்னுமோ ரிருபி றப்போன்
றருக்கிய சிறுவன் றேவி சார்புற வந்தா னன்றே. (5)

அழைப்பை ஏற்று விரும்பி வந்தவர்களை வரவேற்று, விருந்தினர்களுக்கு நீரினால் செய்ய வேண்டிய அருக்கியம் முதலான உபசாரங்களை, அரசனே நேரிற் சென்று பணிந்து அழைத்து வந்து செய்தான்; அவரவர்களுக்குத் தக்க இடமும் அளித்தான். இவ்வாறிருக்கையில் வேதத்தில் சிறந்த பார்க்கன் என்னும் இருபிறப்பாளனாகிய அந்தணர் அங்கே வந்தார். அரசன் தான் செய்திருக்கிற ஏற்பாடுகளினால் செருக்கடைந்து அரசியின் அந்தப்புரத்திற்கு அப்போது வந்துவிட்டான். (5)

ஆயவன் மன்னர் மன்னன் கடைத்தலை யயலே நின்று
வாயிலோ யுங்கோ மாற்கெம் வரவுநீ யுரைத்தி யென்ன
வேயவன் கஞ்சு கிக்கங் கிசைத்தன னவனுங் கோயிற்
போயிசை யமைய மின்றி யிருந்தனன் புறப்ப டாதான். (6)

பார்க்க முனிவர், அரண்மனை வாயிலில் நின்று, 'வாயிற்காப்போனே! நான் வந்திருப்பதை மன்னனிடம் சென்று சொல்வாயாக!' எனச் சொன்னார். வாயிற்காப்பவன் முனிவரின் வேண்டுகோளை ஏற்று அந்தப்புரத்திற்குச் சென்று அரசனிடம் சொல்வதற்கான ஏற்ற நேரத்தை எதிர்பார்த்து அங்கே இருந்தான். முனிவர்க்குத் திரும்பி வந்து தக்க பதில் கூறவில்லை. (6)

மாற்றமொன் றுரைப்பா ரின்றி மறையெலாம் வரம்பு கண்டோ
னேற்றதோர் முகூர்த்த நின்றே யெரியெழ வெய்ய கோப
சீற்றம் தூரச் சொல்வான் செம்மையே நமைனி வித்துக்
கூற்றுறழ் வெவ்வேன் மன்னன் கோயிலு விருந்தா னன்றே. (7)

ஏற்ற பதில் சொல்வார் இல்லாமல், ஒரு முகூர்த்த நேரமாகிய ஒன்றரை மணிநேரம் அரண்மனை வாயிலில், வேதங்களை நன்கு கற்ற முனிவர் பார்க்கன் நின்றிருந்தார். நேரம் ஆக ஆக அவரது கோபம் மிகுதியாகிக் கொண்டே போயிற்று. “நம்மை அழைத்து விட்டு, வந்து வரவேற்காமல் கொடிய வேலை உடைய அரசன் அரண்மனையுள் இருப்பது நன்றாயிருக்கிறது” எனக் கடிந்து கொண்டார். (7)

இன்னவர்க் கின்ன செய்த வியல்பென விடித்துக் கூறு
மன்னதே கடனாக் கொண்டே யறஞ்செய்வித் தல்ல னீக்கு
முன்னவ ரொருவ ரின்றி மூர்க்கர்வீற் றிருக்குந் தீய
மன்னவர் வாயி றிண்டன் மயானமென் றுரைப்பர் மேலோர். (8)

‘யார் யாருக்கு என்ன என்ன செய்யவேண்டும். எப்படி மன்னன் நடந்து கொள்ள வேண்டும்’ என இடித்துரைப்பதைக் கடமையாகக் கொண்டு, அரசனை நல்ல செயல்களைச் செய்ய வைத்து, துன்பத்திலிருந்து காப்பாற்றும் மூத்த அறிஞர் ஒருவரும் இல்லாததால் மூர்க்கர் சேர்ந்திருக்கும் தீய மன்னவன் திடமாகும் அரண்மனை சுடுகாடே ஆகும். அத்தகைய அரண்மனை வாயிலை விதிக்க வேண்டாம் எனச் சொல்லுவர் உயர்ந்தோர். (8)

சுந்தர மீகா னில்லாத் தொடுகடற் கலமும் வென்றித்
தந்திரத் தலைவ ரில்லாத் தானையுந் தக்கா ரோடும்
புந்தியின் மனுநா லாய்ந்து புவிப்பொறை தாமே தாங்கு
மந்திரக் கிழவ ரில்லா மன்னரும் வாழ்வ துண்டோ. (9)

கடலின் திசை அறிந்து ஒட்டும் மீகாமன் இல்லாத கப்பலும், வெற்றிக்குக் காரணமான போர்த்திறன் மிக்க படைத்தலைவன் இல்லாத படையும், அறிவிற் சிறந்தவர்களோடு கலந்து மனுநீதி போன்ற தரும நூல்களை நன்கு ஆராய்ந்து, பூத்த உலகத்தின் நன்மை தீமைகளுக்கான பொறுப்பைத் தாமே தாங்குகிற அமைச்சர் முதலாகிய அறிஞர் இல்லாத மன்னனும் வாழ்வதுண்டா? (9)

வித்தநூல் பயின்ற டங்கு மேன்மையாற் றானே யாகும்
பத்திவீழ் செல்வ மெய்திற் பண்டையில் வேறாய் மாய்வ
ரெய்த்தவேள் வியினான் வான மெய்தியன் புடனே செல்வோன்
மத்தினா லன்றோ பாம்பாய் மண்ணிடை வீழ்ந்தான் முன்னாள். (10)

நன்கு கற்றடங்கிய மேன்மையாற் பெற்ற செல்வமே நிலைக்கும். கல்வியும் அறிவும் இல்லாதவர் பெருஞ்செல்வம் பெற்றாலும் பயனில்லாமல் இறந்து போவர். வேள்வியினால் வான் உலகினையும் பெற்று அன்புடன் செல்பவனும் தனது மமதையால் மலைப்பாம்பாய் மாறி மண்ணிலே முன்பு வீழ்ந்தான் அல்லவா?(10)

சந்தன மகிலி னோடு தடமலைச் சாரல் வீட்டிற்
கிந்தனம் படுக்கு மாபோ விவனழைத் திடமுன் னாலோர்
வந்தனர் பலரு மென்னு மனச்செருக் குடைமை யாலே
யந்தனர் பெருமை தன்னை யறிந்தில னரச னம்மா. (11)

சந்தனம், அகில் போன்ற மணமுள்ள மரங்களைப் பெரிய மலைச்சாரலில் விறகாக வீட்டில் எரிப்பவனைப்போல வேதம் கற்ற அந்தணர் பலரை இங்கே அழைத்தான். அந்தகையவர் பலர் அழைத்ததும் வந்தனர் என்னும் செருக்கினாலே அந்தணரின் பெருமையை அறியாமல் நடந்து கொண்டான் அரசன். ஐயோ!

வேறு

என்று கூறி மிவன்மத மெய்தலாற்
றுன்று காதவி யோடுஞ் சுதனோடும்
வென்றி யானையின் மெய்யடைந் தெய்துக
துன்று கானெனச் சொற்கொடுத் தேகினான். (12)

எனக்கூறி அரசனின் அலட்சியத்தால் கோபம் அடைந்த முனிவர், அரசனும் அவன் அன்பு மனைவியாம் அரசியும் மகனும் யானைகளாகிக் காட்டிற்குச் செல்க எனச் சாபமிட்டார். (12)

அக்க ணத்தி லரசனுத் தேவியு
மிக்க மைந்தனும் வேழ வுருக்கொவீஇத்
தொக்க யாரையுஞ் சீறித் துரந்தரோ
மைக்க வின்பெறு மாவனத் தெய்தினார். (13)

அந்தக் கணத்திலேயே அரசனும் அரசியும் இளவரசனும் யானைகளாகி எதிரில் வந்தவர்கள் எல்லாம் அஞ்சியோட மிரட்டி, இருண்ட பெரிய காட்டினை அடைந்தனர். (13)

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

நெடிய மாலய னீடிய பல்விழி
வடிவ னாதிய வானவ ராயினும்
படியி னான்மறைப் பண்ணவ ரோதிய
கடிய சாபங் கடக்கப் படுவரோ. (14)

நீண்ட திருமாலாயினும் பிரமனாயினும் நீண்ட விழிகள் ஆயிரம் பெற்ற
இந்திரன் முதலான தேவர்களாயினும் வேத விதிமுறையில் வழுவாது வாழும்
அந்தணரின் கடுஞ் சாபத்திலிருந்து தப்பிக்க முடியுமோ? (14)

கடுத்த கோபமுண் டாக்கின் காலறக்
கெடுப்பர் நண்பு கிளர்ந்தவர் நோயெலாந்
தடுப்ப ரெப்பெரு வாழ்வுந் தமதெனக்
கொடுப்ப ரந்தணர் கூற்றுக் கெனியரோ. (15)

கடுங்கோபத்தை உண்டாக்கினால் வேரோடு குலத்தை அழிப்பர். அன்பு
செலுத்தி நட்பு காட்டினால் துன்பங்களைத் தீர்த்து நன்மை செய்வர். எவ்வளவு
பெரிய வாழ்வு வேண்டினும் தருவர். அப்படிப்பட்ட அந்தணர்களைப் பற்றிக்
கூறுவது எளிதோ? (15)

உருந்த வேதிய ரியாவரு முன்னையிற்
பொருந்து தீவினை பூத்ததென் றுன்னியே
வருந்தி மன்னனை வாழ்கவென் றேத்திய
திருந்து தத்த மிடங்கனிற் சென்றனர். (16)

மற்ற அந்தணர்களெல்லாம் இவ்வாறு மன்னனுக்கு நடந்ததற்கு
முற்பிறப்பின் தீவினையே காரணம் என்று நினைத்து வருந்தினர். ஆயினும்
அரசன் நீடுழி வாழ்க என வாழ்த்தித் தத்தம் இடங்களுக்குத் திரும்பினர். (16)

தீங்கு முன்னர் விலக்குதல் செய்கலாப்
பாங்கி னைங்குழும் பாண்மைய ரியாவரு
மேங்கி யேங்கி யிருவிழி நீருக
வோங்கு கண்ணிழந் தாரென வொல்கினார். (17)

அரசனுக்கு நேர்ந்த துன்பத்தை நீக்க முடியாத அமைச்சர் உள்ளிட்ட
ஐம்பெருங்குழுவினரும் பிறரும் என்ன செய்வதென அறியாமல் ஏங்கி ஏங்கிக்
கண்ணீர் பெருக, கண்ணிழந்தவர்களைப் போல வருந்தினர். (17)

மறைஞ் சோதிய வாழ்த்தினுஞ் செய்யகோ
லிறைவ னாளு மிழைக்கு மறத்தினு
நறைவ னத்தினு நல்லுரு வெய்தியின்
டுறைவ னென்ன வலகனித் தாரரோ.

(18)

மறையவர்கள் மன்னனை வாழ்த்தியமையாலும், அரசன் நாளும் செய்தவை அறங்கள் என்பதனாலும், சாபம் நீங்கிக் காட்டிலிருந்து சுய உருவம் பெற்று இந்நாட்டிற்கு வருவான் என எண்ணி நாட்டை ஆண்டு வந்தனர். (18)

துடிய டிக்கன பத்தொடுஞ் சூழ்மயிர்ப்
பிடியி னோடும் பெருகிய வெம்மதக்
கடிய குஞ்சர மாகிய காவல
னெடிய கானி னெடும்பகல் வைகுநான்.

(19)

உடுக்கையின் அடிப்பகுதி போன்ற பாதத்தினையுடைய யானைக் கன்றுடனும், மயிர்க்கற்றை நிறைந்த தன் அரசியாகிய பெண் யானையுடனும் மதம் நிறைந்த ஆண் யானையாக மாறிய அரசன் பெரிய காட்டில் நெடுங்காலம் வாழ்ந்து வந்தான். (19)

தண்ணந் தாமரை யான்பெறு தாபதன்
வண்ண மாலை மகதிநல் வீணையான்
வெண்ணந் தாமெனு மேனியன் மூவரு
மெண்ண வெங்கு மியங்குஞ் செயலினான்.

(20)

குளிர்ச்சியான தாமரையில் வாழ்பவனாகிய பிரமதேவன் பெற்ற, தவத்தில் சிறந்த, வண்ணமாலைகளை அணிந்த, நல்ல 'மகதி' என்னும் வீணையை ஏந்திய, வெண்ணிறத் தேகத்தை உடைய இம்முனிவர் மூன்று கடவுளரும் வியக்கும்படி எங்கும் நினைத்தவுடன் 'செல்லும் செயலை உடையவர். (20)

அலகிற் கீத வமுதெழு நானினான்
கலக மேமகிற் வாக்குங் கருத்தினா
னிலகு நாரத னென்னும் பெயரினா
னுலக மேத்து மொருவன்வந் தெய்தினான்.

(21)

இனிய தேவ கானமான அமிழ்த இசையைப் பொழியும் நானினை உடையவர். கலகத்தை மகிழ்ச்சியாக முடிக்கும் புகழ்மிக்க 'நாரதன்' என்னும்

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

பெயரை உடையவர். எல்லா உலகங்களும் போற்றிப் புகழும் ஒருவராகிய இத்தகைய நாரத முனிவர் அக்காட்டிற்கு வந்தார். (21)

பிளிறு வானுரு மேய்க்கும் பெருங்குரற்
களிறு கண்டு துரத்தலுங் கண்ணுறீஇ
யொளிரு வேற்கலிங் கேசனென் றுன்னியே
வெளிறு சேர்கிலா வேதிய னின்றனன். (22)

மிகப்பெரும் உருவமும் பிளிறும் பெருங்குரலுமாகக், காட்டிலே இருந்த அரசன், நாரத முனிவரைத் துரத்தினான். இதனைக் கண்ட நாரதர், ஒளிபடைத்த வேலை உடைய கலிங்க மன்னனே இவ்வாளை என்பதை அறிந்து அஞ்சாமல் அங்கே நின்றார். (22)

நின்று தன்பணி யாளனை நீகரிக்
குன்றை மீண்டு கொணர்கென வேவலுஞ்
சென்ற ஹைக்கத் திரும்பிய பான்மையால்
வென்றி நல்லறி வீந்தனன் மேன்மையான். (23)

தன் பணியாளனை அழைத்து 'நீ சென்று அந்த மலை போன்ற யானையை இங்கே கொண்டு வா' என்று நாரதர் ஏவினார். பணியாள் சென்று அழைத்ததும் யானை வந்தது. அதற்குப் பழைய நினைவு திரும்ப நாரதர் அருள்புரிந்தார். (23)

வெய்ய தீக்குண நீங்கிய வேழமுஞ்
செய்ய மாதவன் சேவடி தாழ்ந்தது
துய்யர் தங்க டுணையடிக் காட்சிபோல்
வெய மீதில் வரும்பல னியாவதே. (24)

கொடிய தீய குணங்கள் நீங்கிய யானை, சிறந்த மாதவராகிய நாரதர் திருவடிகளை வணங்கியது. 'தூயவராகிய உங்கள் திருவடிகளைப் பார்ப்பதைப் போன்ற உயர்ந்த நற்செயல் உலகத்தில் வேறு ஏது' எனக்கூறி வழிபட்டது. (24)

தானி ஹைஞ்சிய யானையைத் தாபத
னீஞ் நிஞ்செய வியாவு நினைந்தன
மானி மொய்ம்பி னரசனித் தீவினை
கோனி னின்னறி யாமையிற் கூடிற்றால். (25)

நாரதர், தம்பாதம் பணிந்த அந்த யானையை நோக்கி உன் செயல்கள் எல்லாவற்றையும் நாம் உணர்வோம். ஆளி போன்ற ஆற்றல் பெற்ற மன்னனே! இந்தத் தீவினை கிரகக் கோளாறினாலும் உன்னுடைய அறியாமையாலும் ஏற்பட்டது எனக்கூறினார். (25)

கறக்கும் பாலோடு நஞ்சு கலந்துண்டாற்
சிறக்கு மோநலந் தீங்கு பயக்குமாற்
பிறர்க்குத் தீவினை முன்செயிற் பின்னது
மறக்கு மோபெரி தாகிவந் தெய்துமே. (26)

கறந்த பாலோடு விஷத்தைக் கலந்து குடித்தால் உடலுக்கு நன்மை ஏற்படுமா? தீமையே ஏற்படும். பிறர்க்கு முற்பகலில் தீமை செய்தால் மறக்காமல் பிற்பகலில் தானே அது பெரிதாக வந்து சேருமே என அரசனுக்கு அவர் அறிவுரை கூறினார். (26)

வேறு

இந்தப் பிறவி தனக்குமுன்ன மிருநான் காய பிறப்பிடத்திற்
சந்தப் புனியி லொருமறையோன் றழல்கூர் வேன்னி யொன்றாற்றச்
சிந்தித் தனைத்துந் திரட்டுநாட் டங்கு வினைத்து நீலிகை
வந்தப் பனவன் றுயர்க்கடவி லாழ்ந்து வேன்னி தடுப்புண்டான். (27)

அரசனாக நீ இந்தப் பிறப்புக்கும் எட்டுப் பிறப்புக்கு முன்னால், ஒரு முனிவன் தீ வளர்த்து வேள்வி செய்வதற்காகச் சிந்தித்து அனைத்தையும் திரட்டும்போது, அது நடைபெறாவண்ணம் தீங்கு செய்து சென்றுவிட்டாய். அதனால் அந்த முனிவனின் யாகம் தடைபட்டது. அந்த அந்தணன் வேள்வி தடைபட்டதால் துன்பக் கடலில் மூழ்கினான். (27)

பருதி காயும் வெவ்வரையிற் பசிய புழுப்போற் பதைத்தந்த
மிருதி யுழவன் மகமுன்னான் விலக்கு முன்னை வினையாலே
கருது முனது மகம்பழுதாய்க் கலக்க முற்றாய்ச் சாபமிடுஞ்
கருதி பார்க்கன் தனையொன்றும் வெறுப்பா யல்லை கடர்வேலோய். (28)

'சூரியன் நன்றாகக் காயும் போது பாறையில் விழுந்த புழுபோலத் துடித்து, அந்த அறநூல் அறிந்த முனிவன், முன் தீவினையால் வேள்வியை விலக்கியதால்

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

உனது யாகம் தடைபட்டு வருந்த வேண்டும் எனச் சாபமிட்டான். அதனால்தான் நீ இந்தநிலை அடைந்தாய். வேதம் வல்ல பார்க்கரை இதற்காக வெறுக்காதே அரசே!' என நாரதர் சொன்னார். (28)

உன்ன பிரம சாபமகன் நின்னுமயமே தம்புரிய
வுன்னி யுனக்கொன் றுரைக்கின்றே முழவர் காலால் மடைதள்ள
கன்னற் கழுகிற் செஞ்சாவி கதிர்போய்ச் சாயுங் கருங்கழனிப்
பொன்னிச் சென்னித் திருநாட்டிற் புனிதப்பதியொன் றுனதாமால். (29)

'இந்தப் பிரம சாபம் நீங்கி நீ நினைத்தவாறு அகவமேத யாகம் செய்து அதன் பயனை அடைய உனக்கு ஒரு வழி சொல்கிறேன். உழவர்கள் காலால் மடை தள்ளிய உடனே நீர் பெருக்கெடுத்து ஓடிக் கரும்பும், பாக்கும் வளர இவற்றின் மேல் செஞ்சாலி நெல்லின் கதிர்கள் போய்ச் சாய்கின்ற தன்மையுடைய பச்சைப் பச்சேலென்று காட்சிதரும் கழினிகள் நிறைந்த பொன்னியாகிய தலைசிறந்த ஆறுபாயும் செல்வச் செழிப்பு மிக்க நாட்டிலே ஒரு புனிதமான ஊர் உள்ளது.' (29)

பரம சிவன்முன் படைத்தபதி பகருந் தருப்பா ரணியம்போய்
பிரம னங்கோர் தண்டத்தாற் பெருகுந் தடாக மொன்றகழ்ந்து
விரவு மதற்கு மேன்மைவரம் விமல னிடத்திற் பெற்றமைத்தா
னுரவு நீரி லொருதிவலை யுன்மேற் படிவித் துயர்போமால். (30)

முன்பு ஒரு காலத்தில் சிவபெருமானால் படைக்கப்பட்ட தருப்பாரணியம் என்பது அதுவாகும். அங்குப் பிரமன் தம் தண்டத்தால் நீர் பெருகும் தடாகம் ஒன்றைத் தோண்டினார். அங்கே இருந்து சிவனை வழிபட்டுப் பல வரங்களைப் பெற்றார். அத்தகைய சிறப்பைப் பெற்ற தீர்த்தத்தின் நீர்த் திவலை உன்மேல் பட்டால் இந்தத் துன்பம் உன்னை விட்டுப் போகும்.' (30)

கும்ப மதியின் நிறைமதியிற் கூறு மன்ன சிவபுரத்திற்
செம்பொற் சபைநா டகமாடுந் தேவைப் பணிய வருதுநாம்
விம்ப விதழாம் பிழகன்று மேவு நீயும் வருகெனச்சொற்
றும்பர் கருதும் வரமுனிவ னொல்லை யகன்று போயினனால். (31)

மாசி மாதம் பெளர்ணமி நாளன்று சிவபுரமான தருப்பாரணியத்திற்குப் பொற்சபையில் நடனமாடும் தெய்வமாகிய நடராச பெருமானை வணங்க நான் வருவேன். உன்னுடைய மனைவியாகிய பெண் யானையும் இளவரசனான கன்றும் நீயும் அங்கு வருக' என்று சொல்லி வானவரெல்லாம் துதிக்கும் நாரத முனிவர் அங்கிருந்து நீங்கினார். (31)

கருத்தி லறிவு புலப்பட்ட கனிறாங் கவிங்கர் பெருமானும்
பொருத்து முனிவ னடிபணிந்து போந்து காதம் பலகடந்து
குருத்திற் கதவி குலைசாயக் கொழுஞ்செங் கரும்பின் முத்தனத்தை
வருத்தும் வயல்கூழ் நள்ளாற்றில் மாசி மகத்தில் வந்தனனே. (32)

தன் கருத்தில் புலப்படாமல் இதுவரை இருந்த தனது பழைய நினைவுகள் வரப்பெற்ற, யானையாக உள்ள கலிங்க மன்னன், நாரத முனிவரின் திருவடிகளை வணங்கினான். அவர் சென்றபின் பல காதம் கடந்து, வாழைக்குலைகள் சாய்ந்திருக்கவும், முற்றிய செங்கரும்பின் முத்தானது அன்னம் நடக்கும்போது வருத்தவும், வயல்கள் சூழ்ந்திருக்கவுமான தன்மைகளை உடைய திருநள்ளாற்றிற்கு மாசி மகத்தன்று தன் மனைவி மகனுடன் வந்தான். (32)

வந்து பிரம தீர்த்தத்தின் மூழ்கு மவர்கள் வளர்சிகையிற்
சிந்து புனல்மேற் றெறித்தனுமே தேவிபுதல்வ னுடனரசன்
முந்தை வடிவ மெடுத்தேத்தி மூழ்கக் கண்டகரா சுரு
மெந்தை பெருமான் திருவிளையாட் டென்னெ யென்ன வதிசயித்தார். (33)

பிரமதீர்த்தத்தின் அருகில் நின்றிருந்த மன்னன்மேல் தீருத்தத்தில் மூழ்கியவர்களின் தலை முடியில் படிந்துள்ள தீர்த்த நீரானது தெறித்தது, உடனே மகனுடன் மன்னன் தன் முந்தைய வடிவத்தைப் பெற்றான். இறைவன் அருளை எண்ணி அங்கே தீர்த்தத்தில் மூழ்க வந்திருந்த தேவர்களும், அசுரர்களும் மற்றவரும் என்னே எம் தந்தையான சிவபெருமான் திருவிளையாடல் என வியந்தனர். (33)

சொல்லு மன்ன வேளையினிற் றோடு கிழிக்குங் காலி யங்கண்
வல்லி மலைபங் காளண்டி வணங்க மறையோ ருடனினிரைவிற்
புல்லு மகண் கின்னரம்பின் போத வீணை நரம்புளராக்
கல்லு மரமு முருக்குமிசைக் கடவுண் முனியும் வந்தனனாக். (34)

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

அந்தச் சமயத்தில், தோட்டினைக் கிழிக்கும் வேல்போல் அமைந்த செந்நிறமான அழகிய கண்களை உடைய, அழகிய உமையைத் தன் பாகத்தில் கொண்ட சிவனது அடிகளை வணங்க, மறையவர்களுடன் விரைந்து, அசுணம், கின்னரம் போன்ற பறவைகள் இன்னிசை பாடத் தன் கையில் உள்ள வீணை நரம்புகள் இசை எழுப்பக் கல்லும் மரமும் உருகும் படியாகப் பாடிக்கொண்டு தெய்வ முனிவரான நாரதர் அங்கு வந்தார். (34)

மிளிருஞ் சுகிர்வார் புரிநரம்பின் வீணைக் கிழவன் வானோக்கி
யொளிநு முடிமன் னவனிறைஞ்சி யுவகை பூப்ப வருமுனியுங்
கிளரு மாசி பேசிமனைக் கிழத்தி புதல்வ னுடன்கொண்டு
தளிரும் புனலு மிளிர்சடையார் தடம்பொற் கோவி லிடைச்சார்ந்தான். (35)

முறுக்கிக்கட்டிய ஒளிரும் நரம்புகளை உடைய வீணையை உடையவரான நாரதர் வருவதைக் கண்ட முடி புனைந்த மன்னன் அவர் திருவடிகளை உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சி பொங்கத் தொழுதான். இதந்தரும் சொற்களால் ஆசி கூறிய நாரதர் மன்னன் மனைவி மகனை அழைத்துக்கொண்டு, வில்வம் போன்ற தளிர்களையும், கங்கையையும் தன் சடையில் அணிந்த சிவபெருமானின் பெரிய பொற்கோவிலுக்குச் சென்றார். (35)

விண்ணோர் மண்ணா தியர்பனியும் வேதச் சுடரைப் பிரணவப்பேர்
பெண்ணோர் பாகப் பவனத்தைப் பிறவிப் பிணிப்போக் கியமருந்தைத்
தண்ணார் தரனஞ் சொரிந்துசங்கந் தவழும் நன்னாற் றொருபொருளைக்
கண்ணா ரமுதைக் கற்பகத்தைக் கருணைக் கடலைக் கண்ணுற்றான். (36)

வானவர், மண் வாழ் மக்கள் அனைவரும் வணங்கும் வேதச் சுடரை, பிரணவ மந்திரத்தின் உட்பொருளை, உமையாகிய பெண்ணை ஒரு பாகத்திலே வைத்துள்ள பவள மேனியனை, பிறவியாகிய நோயைப் போக்கும் மருந்தை, குளிர்ச்சியான முத்துக்களையும், உயர்ந்த சங்கினங்களையும் தரும் திருநள்ளாற்றின் ஒப்பில்லாத ஒரு பொருளை, கண்ணால் காணத்தக்க அமிழ்தத்தை, வேண்டியவற்றை எல்லாம் தரும் கற்பக மரத்தைப் போன்றவனை, கருணை வெள்ளமாகிய பெருங்கடலைத் திருக்கோயிலில் கண்டார். (36)

வேதப் பொருளைத் தத்துவத்தை விரிந்தா தீதம் விளங்கும்விந்து
நாதப் பொருளை நடம்பயின்று நவிலு மடியார் பிறப்பகற்றும்
சீதக் கமலத் தடம்புடைசூழ் தெர்ப்பை வனத்திற் றேனைமுககட்
காதற் கனியைக் கைலைமலைக் கருணைக் கடலைக் கைதொழுநான். (37)

வேதப்பொருளாக விளங்குபவனை, தத்துவத்தின் உட்பொருளை, சைவ சித்தாந்தமாக விளங்கும் விந்து நாதப் பொருளை, நடனமாடும் பெருமானை, வாழ்த்தி வணங்கும் அடியார் பிறப்பகற்றும் அருளாளனை, குளிர்ச்சியான தாமரை மலர்கள் நிறைந்த குளங்கள் சூழ்ந்த தருப்பைக்காட்டின் முக்கண் முதல்வனை, காதலால் கசிந்து உருகுவார் அடையத் தகுந்த இன்கவைக் கனியை, கைலை மலையில் வாழும் கருணைக் கடலைக் கைதொழுது வணங்கினார். (37)

முறையிற் சேவை புரிந்தந்த முறையே மன்னர் முடியுமுதா
னிறையைப் பணிவித் தவ்வயினீ ரிருத்தி ரெனமா தவனகன்றான்
மறையிற் கேள்வித் துறைபோய மன்னன் குறைதீர்ந் தமைகேட்டுக்
குறைவற் றிடுமா நிதிகொண்டைங் குழுக்க னரச ரிடனடைந்தார். (38)

செய்ய வேண்டிய பூசைகளை முறையாகச் செய்து அந்த முறை தவறாமல், பல மன்னர்கள் வணங்கும் பாதுங்களை உடைய கலிங்க மன்னனையும் வழிபாடு செய்ய வைத்து, 'இங்கேயே நீங்கள் சிலகாலம் இருங்கள்' எனப் பெருந்தவச் செல்வரான நாரதர் கூறி அங்கிருந்து சென்றார். வேதங்களை நன்கு கற்ற சிறந்த கேள்விச் செல்வமாகிய செவிச்செல்வத்தைப் பெற்ற மன்னனின் குறை தீர்ந்தது எனக் கேள்விப்பட அமைச்சர் உள்ளிட்ட ஐம்பெருங்குழுவும் குறைவில்லாத பெரும் செல்வத்துடன் அரசனை அடைந்தனர். (38)

பொறிமைச் சுரும்புண் டரற்றநறாப் பொழியு மலங்கற் புரவனனுஞ்
சிறுமைத் துயர மகன்றுநள்ளாற் றிடையே செல்வ முற்றிருந்தான்
நெறியைத் தருமம் புரிந்தாற்கு நீடு முன்னை விதிவயத்தால்
வறுமைத் துயர்வந் தடைந்தாலு மறித்து மெய்தும் பெருவாழ்வே. (39)

புள்ளிகளை உடலில் பெற்ற வண்டுகள் குடித்து இசையெழுப்புவதற்கு ஏற்பத் தேன் பொழியும் மலர்மாலையை அணிந்த அரசன், தனக்கு ஏற்பட்ட சாபமாகிய தீமை அகன்று திருநள்ளாற்றில் அனைத்துச் செல்வங்களும் பெற்று வாழ்ந்தான். நெறிமுறை தவறாமல் தருமங்கள் பல செய்து வாழ்பவர் முற்பிறப்பில் விதி வசத்தால், வறுமைத் துன்பத்தை அடைந்தாலும் அது தடைபட்டுப் பெருவாழ்வை அடைவர். (39)

பிரிந்த திருவந் துறச்சேற்றிற் பிறவா வாம்பற் கொடியரசும்
விரிந்த மறையோ ருடனியன்ற வேள்வித் தருப்பா ரணியத்திற்
புரிந்து கனக மழைபொழிந்து பூமேற் கடவுட் புரண்டுவிழ
வரிந்த வாடற் றலைக்கரத்தார்க் களப்பி லாத சிறப்பமைத்தான். (40)

கலிங்க மன்னனை விட்டு நீங்கிய பட்டம், பதவி, பொருள் யாவும் வந்து
சேர்ந்தன. சேற்றில் பிறவாத ஆம்பல் கொடி என்னும் யானையாக இருந்த
அரசன் தருப்பாரணியத்தில் இருந்து கொண்டே தன் நாட்டின் அரசாட்சியை
நடத்திவந்தான். தான் விரும்பிய அகவ மேத யாகத்தையும் செய்து முடித்தான்.
தங்க மழை பொழிந்ததைப் போலச் செல்வத்தைச் செலவிட்டுத் தான தருமங்கள்
செய்தான். தாமரைப்பூவில் வாழும் பிரம தேவனும் இவனது வழிபாட்டுச்
சிறப்பினாலும் தான தருமங்களாலும் மயங்கினார் என்னும்படி அமைந்தன
கலிங்க மன்னன் செய்த செயல்கள். அவன் நடனக்கலையில் வல்ல
சிவபெருமானுக்கு அளவிட முடியாத சிறப்புகளைச் செய்தான். (40)

விடங்கொப் பனிக்கும் பணியணியும் விடங்கப் பெருமா னருள்பெற்று
சடங்க முனிவர் தமையெல்லாந் தத்தம் பதியி னிடைபோக்கிக்
குடங்கர் நெற்கு டொடுகமுகின் குலைக்கீ ழிருப்பக் குவணைமலர்க்
கிடங்கும் வயலுஞ் செறி பொன்னிக் கேடி லாநாட் டினுமகன்றான். (41)

விஷத்தைக் கக்கும் பாம்பை அணிந்த விடங்கர் பெருமானின்
அருள்பெற்று, வேதத்திற்குரிய ஆறு அங்கங்களை நன்கு அறிந்த முனிவர்களை
எல்லாம் அவரவர் ஊர்களுக்கு அனுப்பிவிட்டுக், குடம் போன்று காணப்படும்
நெற்கதிர்கள் பாக்கின் குலையின் கீழ்வரை வளர்ந்து நிற்பக், கடல்போல் மண்டிக்
கிடக்கும் குவளை மலர்க் குளங்களும் வயல்களும் நிறைந்த பொன்னி நதி
பாயும், எப்பொழுதும் வளங்குன்றாத சோழ நாட்டிலிருந்து நீங்கிக் கலிங்க
மன்னன் தன்னாடு அடைந்தான். (41)

காடு நாடுந் திரைபுரட்டிக் கடல்கீண் டொழுகு நதி பலவும்
கூடுஞ் சேனை யொடுகடந்து கொற்ற வேந்த ரெதிரிறைஞ்ச
நீடு குன்ற நடைகற்று நின்ற தெனுங்குஞ் சர நிறைந்த
நீடு கெழுதன் கலிங்கநா டடைந்தான் பின்னைப் பிறப்பில்லான். (42)

திருநள்ளாற்றில் சிவனை வணங்கியதால் மறுபிறப்பில்லாத இம்மன்னன், காடு, நாடு, அலை புரளும் கடல், நிலத்தை அறுத்துச் செல்லும் ஆறு எனப் பலவற்றையும் கடந்து, திறை செலுத்தும் சிற்றரசர் வழிபட்டு வணங்கி வரவேற்கத் தன் நால் வகைப்படைகளுடன், மலைகள் நடைபயில்கின்றனவோ என நினைக்கும் படியான மிகப்பெரிய யானைகள் நிறைந்த கலிங்க நாட்டை அடைந்தான். (42)

கற்றைக் கவரி புடையிரட்டக் கனக வரியா சனத்திலிருந்
தொற்றைத் திகிரி யுருட்டியெழு வலக முழுதும் பொதுநீக்கிப்
பொற்றைக் குவவு திணிதோளான் புனித வேள்விப் பலன்முற்றிப்
பற்றைத் தவிர்ந்து நள்ளாற்றிற் பரமர் நனின் பதமடைந்தான். (43)

தன் ஒற்றை ஆணைச் சக்கரத்தின்கீழ் வெண்சாமரம் வீச, தங்க அரியாசனத்தில் இருந்து, இவ்வுலகம் முழுவதையும் ஆண்டான் மலையை ஒத்த தோள்களையுடைய கலிங்க மன்னன். அவன் செய்த யாகங்களின் பயன் முற்றியதால் இவ்வுலகப் பந்த பாசங்களை விட்டு நீங்கித் திருநள்ளாற்றில் குடிகொண்டுள்ள சிவபெருமான் அழகிய திருப்பாதங்களை அடையும் பேறு பெற்றான். (43)

என்ன மொழிந்த சூதனுரை யேற்றுத் தவத்தின் முனிவரெலாம்
சொன்ன கதையி னதிசயத்தைத் துதித்துவேணி முடிதுளக்கி
யன்ன முறங்கு தண்பனைசூ முன்ன பதியி னமலனருள்
பின்ன ரெவர்பெற் றாரதனைப் பேச வேண்டு மெனச்சொல்வான். (44)

இவ்வாறு கலிங்க மன்னன் வரலாற்றைச் சூத முனிவர் கூறக்கேட்ட தவத்தில் சிறந்த முனிவர்கள் எல்லோரும், அந்தக் கதையின் கருத்தினைக் கேட்டு வியப்படைந்து, சடை முடி தாங்கிய அண்ணலைத் துதித்து, அன்னங்கள் தூங்கும் குளிர்த் த வயல் சூழ்ந்த திருப்பதியான திருநள்ளாற்றில் குடிகொண்டுள்ள குற்றமற்ற பெருமாளின் அருளைப் பின்பு யார் யார் பெற்றார்கள் என்பதனைச் சொல்ல வேண்டும் என வேண்டினர். (44)

திருச்சிற்றம்பலம்

கலிங்காதிபதிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் மூன்றுக்குத் திருவிருத்தம் 82

நன்றி : Census of India - 1961

தர்ப்பாரண்யேசுவரர் (நள்ளாறன்)

போகமார்த்த பூண்முலையம்மை - பிராணாம்பிகை

உ
நான்காவது
நளபதிச் சருக்கம்

வனங்கெழுநன் னிடதநாட் டதிபதிமா விந்தரவர்
வணங்குந் தானான்
வினங்கியவென் வாஞ்ஞவன் வீரசெனன் புதல்வனிரை
வேலை கீண்டா
வினம்பருதி யெனவுலகி னிருள்நீக்கு நனெனன்பா
னெறிநீர் வைப்பிற்
று:னங்குமணி முடியரசர்க் கொருதிலக மெனப்பாந்தட்
சுமைதீர் நாளில்.

(1)

வளங்கள் நிரம்பிய நல்ல நிடதநாட்டின் அதிபதியாக, மிகப்பெரிய மேலோர்கள் எல்லாரும் வணங்கும் திருவடிகளை உடையவனாக, ஒளி பொருந்திய வாள் ஆற்றலில் சிறந்தவனாக விளங்கிய வீரசேனன் என்னும் மன்னனின் மகனாக, எல்லை கடவாத கடலைக் கிழிக்காமல் தோன்றும் இளம் சூரியனைப் போல, இந்த உலகின் பகை இருளை நீக்கும் நளன் என்பவன், நீரினால் சூழப்பட்ட இந்த உலகத்தின் ஒளிவிடும் மணிமுடி சூடிய அரசர்களுக்குள் திலகமாகத் தோன்றி, உலகங்களை யெல்லாம் சுமக்கும் ஆதிசேடன் என்னும் பாம்பின் தலைச் சுமையைத் தன் ஆட்சிச் சிறப்பால் உலகப் பொறுப்பேற்றுத் தீர்த்தான்.

(1)

விதர்ப்பனருள் குலக்கொம்பு தமையந்தி யயன்படைப்பில்
வீறு பெற்றாள்
மதற்குவணங் கணங்கினமை வனமெல்லா மோரன்னம்
வகுத்துக் கூற
முகத்தினேர் கண்டவன்போற் கையற்றுக் காமத்தீ
மூனச் சோர்ந்து
பதத்தருண னெகினத்தைத் தூதுவிட வதுவவட்குப்
பகர்ந்த தன்றே.

(2)

விதர்ப நாட்டு மன்னனின் குலக்கொடியாகத் தோன்றினாள் தமையந்தி. பிரமாவின் படைப்பிலே இப்படி ஒருத்தி படைக்கப் பெற்றதில்லை எனச் சிறப்பு பெற்றாள். மன்மதன் வணங்கும், தெய்வப் பெண்ணை ஒத்த இளமைச் சிறப்பெல்லாம் வாய்க்கப் பெற்றாள். இவளது சிறப்புகளை எல்லாம் ஓர் அன்னமானது நளனிடம் வகை வகையாய் எடுத்துக் கூறியது. தமையந்தியையே நேரில் கண்டவன்போல் அவள்மேல் அளவற்றுப் பெருகிய காதல் தீ மூண்டதால்

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

வருந்திச் சோர்ந்து, தக்க இளம் வயதினனான நளன் அந்த அன்னத்தை
அவளிடம் தூதுவிட்டான். அதுவும் அவளிடம் தூது சென்றது. (2)

மற்றவளு மம்முறையே மானுழந்து வெண்குருகை
மறித்து மேவக்
கொற்றவனு மகிழ்ந்துமனக் குறைதீர்ந்த காலையிற்செங்
கோல்வி தர்ப்பன்
பெற்றகொடி விகாரத்தாற் சுயம்வரம்முண் டாக்கவே
பெருநீர் வேலை
யுற்றநில வரசரெலாம் பழுமரஞ்சேர் பறவையென
வுவந்து சூழ்ந்தார். (3)

அன்னம், நளனைப் பற்றிக் கூறியதைக் கேட்ட தமயந்தி, நளனைப்
போலவே காதல் மயக்கம் மிகுந்து வருந்தி, அந்த அன்னத்தை அவளும்
நளனிடம் தன் காதலைத் தெரிவித்துத் தூதுவிட்டாள். அதனை அறிந்து நளனும்
மகிழ்ந்தான்; தன் காதலைத் தமயந்தி ஏற்பாளோ மாட்டாளோ என்னும்
மனக்குறை தீர்ந்தான். ஒருநாள், காதல் மிகுதியால் தமயந்தியிடம் ஏற்பட்ட
மாற்றத்தை அறிந்த, ஆட்சியிற் சிறந்த விதர்ப்ப மன்னன், அவளுக்குச் சுயம்வரம்
ஏற்பாடு செய்தான். பெரிய நீர்ப்பரப்பினால் சூழப்பெற்ற இந்த நில உலகத்து
மன்னர்கள் எல்லோரும், பழம் நிறைந்த மரத்தைச் சூழும் பறவைகள் போல்
விதர்ப்பன் அரண்மனையைச் சூழ்ந்தார்கள். (3)

செங்கையினிற் கருங்கோட்டு வீணையயில் வெண்முனிவன்
றேவர்க் கோதப்
பொங்குடவிற் கண்ணன்வன்னி யமனிருதி யிவண்ணு
போந்து போந்த
துங்கநளன் செய்தியறிந் தவனையே தூதமைக்கச்
கடர்வேன் மன்ன
னங்கவர்சொன் மறாதுரைக்க வவண்மறுத்தா னம்மாற்ற
மவர்க்குஞ் சொற்றான். (4)

சிவந்த கைகளில் கரிய தண்டினை உடைய வீணையை மீட்டி இசைப்பவர்
வெண்மைத் தன்மை பொருந்திய நாரதர். அவர் தமயந்தியின் சுயம் வரத்தைத்
தேவர்களுக்குக் கூறினார். தன் பெரிய உடலில் ஆயிரம் கண்களை உடைய
இந்திரன், அக்கினி, யமன், வருணன் ஆகிய நான்கு தேவர்களும்
சுயம்வரத்திற்குச் சென்றார்கள். அங்குச் சென்றதும், உயர்ந்த நளனின் காதல்

செய்தியை அறிந்தும், அவனைத் தமது விருப்பத்தைத் தமயந்தியிடம் தெரிவிக்கும் தூதனாக அனுப்பினார். ஒளி பொருந்திய வேலை உடைய நளனும் தூது போகச் சம்மதித்து அவளிடம் சென்று சொல்லத் தேவர்கள் விருப்பத்தை அவள் மறுத்து விட்டாள். அதனையும் நளன் தேவர்களிடம் வந்து சொன்னான்.

(4)

மறுப்புண்ட தேவரெலா மாலைநளன் வடிவாகி
மணச்சா லைக்கே
சிறப்புண்டாங் கிருந்தனரத் தமையந்தி யுனத்திருப்பத்
தேந்தா ரேந்தி
நிறப்புண்டெவ் வேலரசர் முன்வந்து நளரைவர்
நேரி னோக்கி
விறற்பொன்னங் கொடிகற்பால் விளங்குகென நளன்வேறாய்
விளங்கி னானால்.

(5)

தமயந்தியால் மறுக்கப்பட்ட தேவர்களெல்லாம், தமயந்தியை மணக்க ஒரு வழிதேடி, மாலை அணிந்த நளன் உருவிற்கு மாறித் திருமண மண்டபத்தில் இருந்தனர். தமயந்தியின் மனத்தை மாற்றத் தேன் நிறைந்த மலர் மாலை அணிந்து செந்நிறச் சிறந்த வேலினை உடைய மன்னர்கள் முன்பாக ஐந்து நளர்கள் அமர்ந்திருந்தனர். அவர்களை ஏறிட்டுப் பார்த்த, ஆற்றல் மிக்க பொன்னால் செய்த கொடி போன்ற தமயந்தி தன் கற்பின் ஆற்றலால் மானிட நளன் மட்டும் வேறுபட்டுத் தோன்றும்படிச் செய்தாள்.

(5)

அம்மாலை நளற்கணிய வண்டர்வரந் தந்தகன்றா
ரணங்கைப் புல்விச்
செம்மாலை நளன்போதுங் காலையினில் வான்போதுந்
தேவர் முன்னர்
வெம்மாலைக் கலியணைந்து வினவவவ ரிவையுரைப்ப
வெகுண்டு நோக்கி
யிம்மாலை புனையணங்கை யான்பிரிப்ப னெனப்புவிவி
னெய்தி னானால்.

(6)

மணமாலையை உண்மையான நளனுக்குத் தமயந்தி அணிவித்தாள். தேவர்கள் இவர்களுக்கு வரம் தந்து அங்கிருந்து அகன்றனர். சிறந்த மாலையை அணிந்த நளன் தமயந்தியை மணம் செய்து கொண்டு மகிழ்ந்திருக்கும் போது, வான் உலகம் அடைந்த தேவர்கள் முன்பாகக் கொடிய மன மயக்கத்தைத் தரும் கலியாகிய சனிபகவான் வந்து நடந்ததை வினவினார். தேவர்களும்

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

நடந்தவற்றைச் சொன்னார்கள். அவற்றைக் கேட்டுக் கலி கோபம் அடைந்து, 'மண மாலையால் நளனை அடைந்த தமயந்தியை நான் பிரிப்பேன்' எனச் சொல்லி இந்நில உலகை அடைந்தார். (6)

ஈராறாண் டரசனிடத் தெய்வமும் பிழையின்றி
யிருந்து பின்னர்
நீராரக் கால்பெய்யா தந்தியின்வந் தனைபுரிய
நினைந்து சேர்ந்து
போராடற் கலியினைய புட்கரன்பாற் புகலவவன்
பொருத சூதாற்
காராழி யுலகனைத்து மெப்பொருளுந் தோற்றெழுந்தான்
கருணை வள்ளல். (7)

பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் ஏற்ற தருணம் பார்த்துக் கலி காத்திருந்தார். ஆனால் அரசனிடம் எந்தக் குறையும் நேரவில்லை. இவ்வாறு இருக்கையில் சரியாகக் காலினைக் கழுவாமல் அந்திநேரத்தில் நளன் வந்ததைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு கலி நளனைச் சேர்ந்தார். வாழ்க்கையில் போராட்டத்தைத் தரும் சனி, தன்னைப் போன்ற புட்கரன் என்னும் மன்னனைச் சூதாடச் சொன்னதால், அச்சுதில் தன் ஆட்சிக்குரிய கடல் சூழ்ந்த இந்த உலகத்தையும் அனைத்துப் பொருள்களையும் தோற்றான் கருணையில் சிறந்த வள்ளலான நளன். (7)

மைந்தனையும் புதல்வியையு மாமன்பாற் போகவிட்டு
மலரி னீங்குஞ்
செந்திருவொப் பானிறைவன் பின்னடந்து வெங்கானஞ்
சேருங் காலை
யந்தவனத் திரணியப்புள் ளாகிவந்து கொடுங்கலியோ
ராடை கொள்ள
நிந்தனையில் லான்மனைனி யுடனாடை யொன்றுடுத்து
நெடுங்கா றுற்றான். (8)

தன்னுடைய மகளையும், மகளையும் அவர்கள் மாமனிடம் அனுப்பி வைத்தான் நளன். தான் இருக்கும் தாமரை மலரிலிருந்து இலக்குமி பிரிந்து செல்வதுபோல் தன் கணவனாகிய நளன் பின்னால் சென்று காட்டை அடைந்தாள் தமயந்தி. அந்தக் காட்டில் சனிபகவான், அன்னப்பறவை வடிவில் பறந்து வந்து நளன் அணிந்திருந்த ஓர் ஆடையையும் பறித்துக் கொண்டு ஓடினார். பழிப்புக்கு இடமில்லாத நளன் தன் மனைவியுடன் அவள் உடுத்தியிருந்த ஓர் ஆடையிலேயே தன் உடலை மறைத்துக் கொண்டு காட்டிற்குள்ளே சென்றான். (8)

தூங்கிருனிற் பாழிடத்திற் றுகனிலவன் கண்டுமினா
 டொடர்ந்த வெய்யோ
 னாங்கவனெஞ் சத்தடைய விழித்தணங்கை விடுத்தேகற்
 கமைந்து கையாற்
 பாங்கினுறத் தடவனுமே வெங்கலிவா னாய்க்கிடப்பப்
 பற்றி யொற்றைப்
 பூங்கனகத் துகிலீர்ந்து கண்ணுழையாக கானிருள்வாய்ப்
 போனா னன்றே.

(9)

அடர்ந்த இருட்டில், ஒரு பாழிடத்தில் புழுதியில் நளன் தன் மனைவியுடன் தூங்கும்போது தொடர்ந்து வந்து சனி அவன் மனத்தில் புகுந்தார். அதனால் விழிப்படைந்த நளன், சனியின் காரியத்தால் தமயந்தியை விட்டு நீங்குவதற்கு முயன்றான். அப்போது சனி, ஒரு கத்தி உருவில் அருகில் கிடந்தார். தன் கையால் தடவிப்பார்த்த நளன் அந்தக் கத்தியை எடுத்து அழகிய பொன் வேலைப்பாடமைந்த மனைவியின் புடவையை அரிந்து தன்னை விடுவித்துக் கொண்டு பார்வையும் நுழையாத இருண்ட காட்டின் உள் சென்றான். (9)

எழுவுறமுந் திணிதோளா னேகுங்காற் கார்க்கோட
 னெரிவாய்ப் பட்டே
 யமுகரல்கேட் டவ்வனலி லஞ்சாது புறத்தேந்தி
 யயலிற் போக்கக்
 ஸமுபுயமண்ப பூணாலைக கடித்துருவம வேறாகக்
 கண்டு நீயிப்
 பழுதிழைத்த தென்னெனனும் பாம்பரசன் துகிலீந்து
 பகர்வ தானான்.

(10)

எழுந்து திரண்ட இறுகிய தோளை உடைய நளன் காட்டில் செல்லும்போது கார்க்கோடன் என்னும் பாம்பு தீயில் சிக்கி அழுது துடித்தது. அமுகுரலைக் கேட்ட நளன் அங்குப் போய் நெருப்பிலிருந்து பாம்பை வெளியே எடுத்துவிட்டான். ஆனால் அப்பாம்பு நளனைக் கடித்துவிட்டது. அதனால் அவன் உருவம் கருத்து வேறுபட்டது. நளன் அந்தப் பாம்பிடம் உன்னைக் காப்பாற்றிய எனக்குத் தீமை செய்யலாமா? எனக் கேட்டான். பாம்பரசனாகிய கார்க்கோடன் ஓர் ஆடையை நளனுக்கு அளித்துக் கடித்ததற்கான காரணத்தைச் சொன்னான். (10)

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

உந்நிலைமைக் கிவ்வுருவே யிருத்தனன்று வடிவம்வர
வெண்ணி லந்த
மெண்ணிலைமைத் துகில்போர்த்தி. பரியுள்ள நீகொடுக்கில்
விறல யோத்தி
மன்னனுனக் கவ்வுள்ளம் வழங்குவனத் தாலுனது
வாழ்வு வாங்கிக்
கன்னிமதி நிடதநா டாள்வையென நளற்குறுதி
கழறிப் போனான்.

(11)

‘உன்னுடைய இப்பொழுதைய நிலைக்கு இந்த உருவமே ஏற்றது. உனக்குப் பழைய உருவம் வேண்டும் என நினைத்தால் நான் அளித்த ஆடையை அணிந்துகொள். பழைய உருவம் கிடைக்கும். குதிரைகளைக் கட்டுப்படுத்தும் வித்தை அறிந்த நீ அயோத்தி மன்னனுக்கு அதனை அறிவித்தால் அவன் தான் அறிந்த வித்தை ஒன்று உனக்குச் சொல்வான். அதனால் வளர்மதி போல் வளம் பெருகும் நிடதநாட்டை நீ ஆள்வாய்’ என நளனுக்கு உறுதி சொல்லி அங்கிருந்து போனான்.

(11)

நன்றெனவுட் கொண்டுவுள நாடொடுகா டகன்றுபோய்
நயந்த யோத்திக்
குன்றெனுந்தோ விருதுபன்னர்க் கண்டுபரித் தொழில்விஞ்சை
கூறக் கேளா
வன்றுமுதற் பரியாளர்க் கதிபனெனச் சிறப்பனிக்க
வமர்ந்தா னிப்பாற்
றுன்றிருள்வாய் விட்டொழிந்த விதர்ப்பர்கோன் மகன்செய்தி
சொல்வா மன்னோ.

(12)

கார்க்கோடன் சொன்ன கருத்துகளை நளன் நல்லதெனக் கேட்டுக் கொண்டான். தனது நாட்டையும், காட்டையும் விட்டு நீங்கி அயோத்தியைப் போய்ச் சேர்ந்தான். குன்று போன்ற தோள்களை உடைய இருதுபன்மன் என்னும் அயோத்தி மன்னனிடம் குதிரை ஒட்டுவதில் தனக்குள்ள திறமையைக் கூறினான். அதனை உண்மையெனக் கண்டறிந்த மன்னன், நளனை அன்று முதல் குதிரைக்காரர்களுக்குத் தலைவனாக நியமித்துச் சிறப்பு செய்தான். இப்பொழுது மனம் திடுக்கிடும்படியான இருட்டில் விடப்பட்ட, விதர்ப்ப நாட்டு மன்னன் மகளான தமயந்தியின் நிலையைச் சொல்கிறேன் கேளுங்கள் எனச் சூத முனிவர் கூறினார்.

(12)

பாரற்ற மன்னவனோர் பற்றற்று விடுத்தேகப்
 பார்த்துக் காணான்
 வேரற்ற கொடிபோல மெய்யுலர்ந்து கண்ணீரும்
 வீழ்த்தி நீண்ட
 சீரற்ற கூந்தலுமாய்ப் புறப்பட்டுப் புலம்பியே
 தேடுங் காலை
 நீரற்ற காட்டிலொரு நெடும்பாம்புண் டதுமதியாய்
 நினைந்து மாதோ.

(13)

நாடிழந்த நளன் தன் மனைவியின் மீதிருந்த பற்றையும் விட்டுவிட்டுப் போனான். அவனைத் தேடிப் பார்த்துக் காணாத தமயந்தி, வேர் அறுந்த கொடிபோல உடம்பெல்லாம் வாடி வதங்கிக் கண்ணீர் பெருக்கெடுத்து ஓடப், புலம்பியபடியே வழி நெடுகக் கணவனைத் தேடிச் செல்லும்போது தண்ணீர் அற்ற அந்தக் காட்டில் நீண்ட பெரிய பாம்பு ஒன்று இவளுடைய முகத்தை நிலவென்று நினைத்து விழுங்கத் தொடங்கியது.

(13)

அப்போதங் கொருவேட னம்பினாற் பாம்பகற்றி
 யமுதம் வார்த்த
 செப்போது முலையாளைக் கண்டுமனத் தெழுங்காமத்
 தீயால் நொந்து
 தப்போது மளவிலவன் கற்பதனால் மரித்தும்வெஞ்
 சாம்ப ரானா
 னெப்போது நிலைகலங்காக் கற்புடையா னருமையையா
 ரிசைக்க வல்லார்

(14)

அப்போது அந்தக் காட்டிலே திரிந்த வேடன் ஒருவன் இதனைப் பார்த்து, அம்பு எய்து அந்தப் பாம்பைக் கொன்று தமயந்தியைக் காப்பாற்றினான். அமுதம் பொங்கும் செப்புச் சொம்பு போல் விளங்கும் மார்புகளை உடைய இம்மங்கையைக் கண்டு அளவில்லாது மனத்தில் எழும் காமத்தீயினால் அவன் துடித்தான். ஆசையோடு அவளை அவன் நெருங்க எண்ணியபோது அவள் கற்பின் ஆற்றலால் அவன் எரிந்து சாம்பலானான். எந்தச் சூழ்நிலையிலும் நிலை கலங்காத கற்புடைய தமயந்தியின் அருமை பெருமைகளை எடுத்துக்கூற வல்லவர் யார் இருக்கிறார் இந்த உலகில்?

(14)

வாளரவின் வாயகன்ற மதியமெனப் பொற்கோதை
 மம்மர் நீங்க
 நீளுமறை முனிவரங்கோர் நிலையிடத்தார் பொற்பாலை
 நிலத்திற் றோன்றிக்

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

கேளுறவே பலவுமொழிந் தாற்றியவ ரகனுறநீர்க்
கெண்டை யங்கண்
தாளுநீர் பரல்பொதுக்குங் குருதியலத் தகமாகத்
தளர்ந்து போனான்.

(15)

கேது என்னும் பாம்பின் வாயிலிருந்து விடுபட்ட நிலவைப்போல்
பொன்னிறமான பூமாலைபோல் காணப்படும் தமயந்தி மயக்கம் நீங்கியதும்,
மிக விரிந்த வேதங்களை நன்கு அறிந்த முனிவர் ஒருவர் பொன்போல் மணல்
தகிக்கும் பாலை நிலத்தின் ஓரிடத்திலே தோன்றி, அவளிடம் நல்ல
உறவினர்போல் ஆறுதல் மொழிகள் பலவுஞ் சொல்லி அவளுக்கு வழிகாட்டிச்
சென்றார். நன்னீர் நிலைகளில் வாழும் கெண்டை மீன்போன்ற அழகிய
கண்களை உடைய தமயந்தியின் காலில் வழியும் வியர்வையைக் கூரிய கற்கள்
காலில் குத்தியதால் வழிந்த இரத்தம் மறைக்கும்படியான துன்பத்தை மனத்தில்
தாங்கித் தளர்வோடு இப்பாலை வழியில் நடந்து சென்றாள்.

(15)

மெல்லமெல்ல நடக்குங்கால் வெவ்வதர்க்கே வணிகர்சிலர்
மேவக் கண்டு
மல்லவிள முலைசுமக்க மாட்டாத மருங்குண்மயில்
வருந்திச் சென்றோ
ரல்விடையோ ரயவிருப்ப வடலானை வந்தடைந்தோ
ரடையக் கொன்றுங்
கொல்லென்ன வெதிர்நின்ற கொடியையஞ்சி விடுத்ததந்தக்
கொடிய வேழம்.

(16)

மெல்ல மெல்லத் தமயந்தி நடந்து போய்க் கொண்டிருக்கும்போது அந்தக்
காட்டு வழியில் வணிகர் சிலர் வரக் கண்டாள். மயில் போன்ற அவள்,
மென்மையான இளமை பொருந்திய மாப்பினை உடைய இடையோடு, மனவருத்தம்
மிகுதிப்பட தொடர்ந்து சென்று, இரவில் அவர்கள் தங்கிய இடத்திற்குப் பக்கத்தில்
இவள் தங்கியிருந்தாள். அப்பொழுது மதம் பிடித்த யானை ஒன்று, அங்கு
வந்து தங்கிய வணிகர்கள் அனைவரையும் கொன்றது. இதனைக் கண்ட
தமயந்தி வாழ்க்கையில் வெறுப்படைந்து தன்னை அந்த யானை கொல்லட்டும்
என எதிரே சென்று நின்றாள். இவளைக் கண்டு அந்த மதம்பிடித்த கொடிய
யானை பயந்து ஓடியது.

(16)

காலையினிற் புறப்பட்டுக் கானகன்று வளநாடு
கண்டு போந்த
வேளையினிற் சுவாகுவெனுஞ் சேதுபதி தாய்கண்டு
வினித்தா ரென்னை

பாலையினிற் போயடைந்த தமையந்தி தோழியெனப்
பகர்ந்தா ளன்னாள்
மாலைமுடி யவன்வெனியா மட்டுமிங்கே யிருத்தியென
வதிந்தா ளன்றே.

(17)

அங்கேயே இரவு தங்கிய தமையந்தி காலையில் புறப்பட்டுக் காட்டை விட்டு நீங்கினாள்; வளம் பொருந்திய நாடொன்றைக் கண்டாள். அங்கே போய்க் கொண்டிருக்கும்போது அந்நாட்டு அரசன் சுவாகு என்பவனின் தாய் அழைத்தாள் எனச் சொல்லி வேலைக்காரிகள் அழைத்தனர். அங்கே சென்று நாட்டைவிட்டுக் காட்டுக்குத் தன் கணவனோடு சென்ற நிதநாட்டு அரசி தமையந்தியின் சேடிப்பெண் எனக் கூறினாள். அரசனின் தாய், நளன் வெளிவந்து நாட்டை அடைந்து முடிசூடும் மட்டும் நீ இங்கே இருக்கலாம்' எனச் சொல்லத் தமையந்தி அங்கே தங்கினாள்.

(17)

அக்காலை விதர்ப்பன்விடு மருமறையோர் பலருள்ளு
மறிகு வேதன்
மைக்காவி விழிநுதலின் மறுக்கண்டே யறிந்தந்த
வண்ண மெல்லாந்
திக்காளுஞ் சேதுபதி தாய்க்குரைப்ப வவளுறவு
செப்பிப் புல்வி
மிக்காய சிவிகையினில் விதர்ப்பர்கோன் பதியடைய
விடுத்தா ளன்றே.

(18)

அந்தச் சமயத்தில் விதர்ப்ப நாட்டு மன்னன் தன் மகளையும் மருமகளையும் தேடி வேதம் வல்ல அந்தணர்களை எல்லாப் பகுதிகளிலும் அனுப்ப, அவர்களுள் அறிவிற்கிறந்த சுவேதன் என்னும் அந்தணர் கருநிறமான விழிகளை உடைய தமையந்தியின் அங்க அடையாளங்கண்டு, இவள் விதர்ப்ப நாட்டு அரசன் மகள் தமையந்தியாகத் தோன்றுகிறது என்னும் செய்தியை அந்நாட்டு சுவாகு அரசனின் தாயிடம் சொன்னார். அத்தாய் இவளுக்குத் தன் குடும்பத்தாருக்கும் உள்ள உறவு முறைகளை எடுத்துக் கூறினாள். பின்னர் உயர்ந்த சிவிகையை ஏற்பாடு செய்து விதர்ப்ப மன்னன் அரண்மனைக்கு அனுப்பினாள்.

(18)

தாதையிலின் மக்களோடுத் தமையந்தி சேர்ந்துமலைத்
தடந்தோள் வேந்தைப்
கூதலத்தி னெல்லையெலாந் துருவிவர மறையோரைப்
போக்கி நாடச்

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

சீதமலர்த் தாராணைக் கண்டிலரா லயோத்தியின்மெய்ச்

செயல்வே றாகி

யோதலவன் போலிருக்கும் வாகுகனைக் கண்டுவந்தங்

கொருவன் சொன்னான்.

(19)

தந்தையின் அரண்மனையில் தன் பெண்டு பிள்ளையோடு தமயந்தி போய்ச் சேர்ந்தாள். ஆனாலும் தன் கணவரான மலைபோன்ற அகன்ற தோளையுடைய நளமகராசனைக் கண்டுபிடித்துவர இந்த உலகின் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் அந்தணர்களை அனுப்பினாள்; அவர்கள் கொண்டு வரும் செய்திகளை அறிய ஆவலோடு காத்திருந்தாள். ஆனால் நளனை யாரும் கண்டுபிடிக்கவில்லை. அவர்களில் ஓர் அந்தணர், அயோத்தியில் உருவமும், செய்யும் தொழிலும் வேறுபட்ட புகழ்வதற்கு அரிய நளன் போலிருக்கும் வாகுகனைக் கண்டு அதனை அரண்மனையில் சொன்னார். (19)

ஐயப்பட் டவனணையும் பொருட்டெனது சுயம்வரமென்

றயோத்தி யாளுந்

துய்யற்கு விரைவில்வர வுரைத்தியெனத் தூதுவிடச்

சொற்ற காலை

மெய்யுற்ற வாகுகனை விரைவிறேர் விடுத்தியென்றான்

விடுக்குங் காலை

மையுற்ற தோர்தான்றி யிலையாதி தொகைசொன்னான்

மன்னர் மன்னன்.

(20)

அந்தணர் வாகுகனைப் பற்றிச் சொன்ன செய்திகளைக் கேட்டு, அவன் தன் கணவனாக இருக்கலாமோ என்னும் சந்தேகம் தமயந்திக்கு ஏற்பட்டது. அவனை அயோத்திக்கு வரச் செய்வதற்காகத் தனது சுயம்வரம் நடக்க உள்ளதாக அயோத்தியை ஆட்சி செய்யும் இருதுபன்மன் மன்னனிடம் சொல்லி விரைவாக வரத் தூது அனுப்பச் செய்தான். அத்தூது கேட்ட இருதுபன்மன் வாகுகனை விரைவாகத் தேர் நடத்தக் கட்டளையிட்டு அதில் ஏறி அமர்ந்தான். தேரோட்டியாக உள்ள மன்னர்களுக்கெல்லாம் மன்னனான நளன் குதிரையின் காதில் 'குதிரை மந்திரத்தை' ஒதி விரைவாக ஓடச் செய்தான். அவ்வாறு ஓடும்போது அயோத்தி மன்னன் ஒரு மருதோன்றி மரத்தைப் பார்த்த உடன் அதில் உள்ள இலைகளின் எண்ணிக்கையைச் சரியாகச் சொன்னான். (20)

வேறு

கூந்தன்மாத் தூண்டுவான் கொற்ற வேந்தனை
யேந்தியிவ் விஞ்சைநீ யியம்பி னியான்பரி
யோர்ந்துள மறிவிஞ்சை யுணர்த்து வேணெனச்
சாந்தணி புயத்தினாற் கறிந்து சாற்றினான்.

(21)

நீண்டு அடர்ந்த வாலினை உடைய விலங்கான குதிரையை ஒட்டும்
நளன் மன்னனின் இத்திறமையைப் பாராட்டிப் புகழ்ந்து, 'அரசே! நீர் இந்த
மந்திரத்தை எனக்குச் சொன்னால், அதற்குப் பதிலாகக் குதிரையை விரைந்து
ஒட்டும் மந்திரத்தை உங்கட்குச் சொல்வேன்' என்று சந்தனதைத் தன் புயத்தில்
பூசியுள்ள அரசனிடம் சொன்னான்.

(21)

உன்னரும் விஞ்சைமே னுணர்த்து வாயென
மன்னவ னுரைப்புழி மற்றத் தான்றிவாய்த்
துன்னருங் கலியுடன் சோர்ந்து நீங்கினான்
முன்னவ னன்னதோர் முடுக்கித் தூண்டினான்.

(22)

மருதோன்றி மரத்தின் இலைகளை எண்ணிச் சரிபார்த்து இறங்கிய நளன்
மாற்றமுடியாத கலியால் தான் அடைந்த சோர்வை நீக்கினான். 'உனது குதிரை
மந்திரத்தைச் சொல்' என்று மன்னன் சொன்னான். கண்ணனாகிய வேத
முதல்வன் அருச்சுனனுக்குத் தோர் ஒட்டியதைப் போல் நளன் விரைவாகத்
தேரை ஒட்டினான்.

(22)

காவதம் பற்பல கணத்தி லேசெலக்
கோவிடு தோர்வளைக் குரலைக் கேட்டலு
மோவமா சடைந்தென வுணங்குங் கோமகள்
மேவரும் நளன்பரி விஞ்சை யேயென்றாள்.

(23)

பல காத தூரம் ஒரு கணத்திலே கடந்து செல்லுமாறு நளன் ஒட்டும்
தேரின் வளையங்களின் ஒலியைக் கேட்டாள் தமயந்தி. அழகிய ஒவியம் தூசி
படிந்ததைப் போன்று வருத்தத்தில் மூழ்கியிருந்த அரசியாகிய அவள் இது
நளனின் தேரோட்டும் திறமையே எனக்கூறினாள்.

(23)

மணிமுடி விதர்ப்பர்கோன் பதியில் வந்திழிந்
தணிமண வினையொன்று மாங்குக் கண்டிலான்
பிணிபடு மனத்தனவ் வேந்தைப் பெட்பொடு
பணியவந் தேனெனப் பகர்ந்து வைகினான்.

(24)

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

விதர்ப்ப நாட்டு அரசன் நகரை அடைந்த அயோத்தி மன்னன் தமயந்தியின் திருமண விழாவிற்கான ஏற்பாடு எதையும் அங்கே காணாமல் திகைத்தான். இதனால் வருந்திய அவன் விதர்ப்ப மன்னனிடம் உங்களை அன்புடன் பணிந்து பார்த்துப் போக வந்தேன் என கூறினான். (24)

சிறப்பொடு மவற்கொரு செம்பொன் மானிகை
மறக்கொடு வேலினான் வழங்க மன்னினா
னறற்கன லன்றிச்சோ றடுமச் செம்மல்சீ
ருறற்கரு மொற்றரா லுவந்து நாடினான். (25)

தன்னைக் காணவந்த அயோத்தி மன்னன் தங்குவதற்கு வீரம் நிறைந்த கொடிய வேலினை உடைய மன்னனான விதர்ப்பன், சிறப்பான பொன் வேலைப்பாடு நிறைந்த மானிகை ஒன்றில் தங்க ஏற்பாடு செய்தான். அயோத்தி மன்னனோடு அந்த மானிகையை அடைந்தான் நான். அவன் நெருப்பின் குடு இல்லாமல் சமைக்கும் ஆற்றல் பெற்றவன். அவனது இத்திறமையை ஒற்றற் மூலமாகத் தமயந்தி அறிந்தாள். (25)

மேலுந்தன் மக்களை விடுத்து நாடியே
போலுநம் மிறையெனப் புந்தி கொண்டுரு
வேலும்வேற் றுமையென வெண்ணித் தாதைக்குப்
பாலுறு கிளவியிப் பரிசு கூறினான். (26)

தமயந்தி தன் மகளையும் மகளையும் அவனிடம் அனுப்பினாள். அவர்களைக் கண்டு அவன் அடைந்த மாற்றங்களைக் கொண்டு இவன் தன் கணவன் என மனந்தெளிந்தாள். உருவம் மட்டும் மாறியுள்ளது என நினைத்துத் தன் தந்தையிடம் இந்த மகிழ்ச்சியான செய்தியைக் கிளிபோன்ற மொழி பேசும் தமயந்தி தானே கூறினாள். (26)

மற்றது நன்றென வாகு கன்றனைக்
கொற்றவ மனையிடைக் கொணர்ந்து நாடெனச்
சொற்றலு மம்முறை துலங்க நாடுழி
யுற்றவ னளன்பு வுருவு காட்டினான். (27)

இதனைக் கேட்ட விதர்ப்ப மன்னன் நல்ல செய்தியெனக் கூறி வாகுகளை அரண்மனைக்கு அழைத்து வரச்செய்தான். அவனிடம் நடந்ததைக் கூறவேண்டுமெனக் கேட்டான். அதற்கு ஏற்பத் தன்னைப் பற்றிக் கூறிய நான் தன் பழைய உருவையும் காட்டினான். (27)

மாமனு மக்களு மனைவி யும்பதித்
தோமறு மியாவருந் துயர நீங்கியே
யேமமுற் றிடுதலு மிருது பன்னனுங்
கோமகற் பணிந்திது கூறு வானரோ.

(28)

மாமனும் பிள்ளைகளும் மனைவியும் நாட்டில் உள்ள அனைவரும் துன்பம் நீங்கி மகிழ்ச்சி அடைந்தனர். இருதுபன்மனும் நளனைப் பணிந்து வணங்கினான். நளனிடம் தன் மனக்கருத்தைக் கூறினான். (28)

உனைப்பணி கொண்டன னுணர்வி லென்பிழை
தனைப்பொறுப் பாயெனச் சாற்ற வேனள
னெனைப்புரந் தனைமிது விசைப்ப தோவெனா
முனைப்பகர் விஞ்சையு மொழிந்து போக்கினான்.

(29)

நளமகா சக்ரவர்த்தியே! அறிவிழந்து உங்களை வேலை வாங்கிய என்னுடைய பிழையைப் பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள் என இருதுபன்மன் கூறினான். அதற்கு நளன் என்னை இந்த நாள் வரை பாதுகாத்த உனது புகழுக்கு அளவுண்டோ? எனச் சொல்லி முன்னே அரசன் கேட்ட குதிரை மந்திரத்தை அவனுக்குச் சொல்லி அனுப்பினான். (29)

கட்கமழ் மலர்வய னிடதங் காக்குறும்
புட்கரன் றன்னுழைப் போந்து சூதவன்
வெட்குறப் பொருதுபோர் வென்று மேவல
ருட்குற வளைகட லுலகந் தாங்கினான்.

(30)

தேன் மணம்மிக்க மலர்கள் நிறைந்த வயல் நிறைந்த நிடத நாட்டைக் காத்துவரும் புட்கரனிடம் சென்று சூதுப்போரிலே அவனை வென்றான் நளன். இவ்வாறு கடல் சூழ்ந்த இந்த உலகத்தின் ஆட்சி பாரத்தை நளன் மீண்டும் தாங்கினான். (30)

தீதணி சூதினிற் சிந்தை செய்ததுங்
காதலி வனத்திரா விடுத்த கன்மமு
மேதக வறப்பரி வினைசெய் கீழ்மையு
மேதவெஞ் சனிவிடா தியைந்த தீமையும்.

(31)

தீமை நிறைந்த சூதில் மனம் செலுத்தியதும், காதல் மனைவியைக் காட்டில் நடு இரவில் விட்டு நீங்கும் படியான வினைச் செயலும், தலைமைக் குதிரையோட்டியாக வேலை செய்ததும், சனி இவ்வாறு விடாமல் செய்து வந்த தீமைகளையும் (31)

பிறங்கிய மனத்தினிற் பெரிது முன்னியே
யறங்கிளர் செயற்குது வடாதெ னாக்கடை
மறங்கிளர் மன்னவர் மலர்க்கை சென்னிவைத்
துறங்கிட வறங்கிடா வொனிம முங்கினான்.

(32)

மனம் குழம்பி மிகவும் வருந்தி, நீதி நேர்மைக்கு ஒத்துவராத செயல்கள்
அவையெல்லாம் என்று, வீரத்தில் சிறந்த நளன் நினைத்துத் தன் கையைத்
தலைக்கீழ் வைத்துத் தூங்க முயன்றும் முடியாமல் மகிழ்ச்சியை இழந்து
சோர்ந்தான்.

(32)

உண்டியிற் கருத்தில னுணங்கு வானெதிர்
குண்டுகைக் கரத்திசை வீணைக் கோமுனி
மண்டலத் தீர்த்தநீர் மருவி யாறேத்
தெண்டிசைப் போதெனச் செப்பிப் போயினான்.

(33)

உணவிலும் நாட்டம் இல்லாமல் வருந்திய நளன் முன்பாகத் தோன்றிக்
கமண்டலத்தைக் கையில் பிடித்த இசையில் வல்லவராகிய நாரத முனிவர், பூ
மண்டலத்தில் உள்ள புண்ணிய தீர்த்தங்களில் நீராடித் தலங்கள் பலவும் கண்டு
வணங்கி வா எனச் சொல்லிச் சென்றார்.

(33)

காளிந்திக் கரையிமக் கான துர்க்கைசேர்
நீளுமோர் வனங்கய நிலம்பொற் பர்ப்பதங்
கோளறு சந்திர கோம எம்புனல்
நீளுஞ்சோ ணைக்கரை விசாலை நீன்புரம்.

(34)

யமுனை ஆற்றின் இடையே உள்ள காளிந்தி என்னும் மடுவின், உமை
வலம்புரிச்சங்கு உருவில் தவம்புரிந்த இடமாகிய அதன் கரை, இமயமலைக்
காடுகள், விந்த மலையில் பிறக்கும் துர்க்கை என்னும் நதிக்கரையில் உள்ள
நீண்ட காடு, கங்கைக் கரையில் உள்ள கயன் என்பவனால் யாகசாலை
உண்டாக்கப்பட்ட புண்ணிய நிலம், தீமைகளைப் போக்கும் திருவடிகளை உடைய
இறைவனின் சடைமுடியில் உள்ள சந்திரனின் அழகிய அமுதத்தாரை போன்ற
நீரை உடைய காண்டவனத்தில் மைநாக மலையில் தோன்றிக் கங்கையில்
கலக்கும் ஆறான சோணை ஆற்றங்கரை, கங்கைக்கரையில் கிரிவிரசத்திற்கும்
மிதிலைக்கும் இடையில் உள்ள விசாலனின் பெரிய பட்டணம்.

(34)

கருதுகா ளாஞ்சனங் காமற் காய்தலை
மருள்கவிங் கேச்சர மனந்த வீச்சரந்
துரிசறு பாவிவாய்ச் சுரக்கண் டச்சரம்
பொருகு கவனம்விதி பூசை செய்தலம்.

(35)

உள்ளத்தில் நினைக்கத் தகும் காளாஞ்சனம் என்னும் தீர்த்தம், மன்மதனாகிய காதற் கடவுளை எரித்த திருக்குறுக்கை வீரட்டாணம், அருள் நிறைந்த கலிங்கேச்சரம், அனந்தீச்சரம், குற்றங்களை நீக்கும் பாலாற்றங்கரையில் உள்ள திருகரக்கண்டேச்சரம், பாவங்களை அழிக்கும் குகவனம், விதி பூசை செய்யும் தலமான சீர்காழி. (35)

எண்டகு கழுக்குன்ற மருணை மீறில்சீர்
கண்டகோப் பருப்பதங் கவுத மேச்சரம்
விண்டமுத் தாநதி விருத்த வெற்புமேற்
கொண்டதீர்த் தக்கிரி குறிமுக கூடமே. (36)

நினைத்து வணங்கத்தகும் திருக்கழுக்குன்றம், முடிவில்லாத சிறப்புகளை அகிலமெல்லாம் காணும்படி உள்ள திருவண்ணாமலை, கவுதமேச்சரம், போற்றத்தகும் திருமுத்தாநதி, விருத்தாசலம், தீர்த்தகரி, குறிப்பிடத்தகும் திருமுக்கூடம். (36)

அரும்பொருள் வெனியினின் றாடு மம்பலம்
விரும்பின ரணியும்பேர் மேவு மோர்தலம்
பெரும்பிர மாபுரம் பேசும் புப்பதி
கருதுங்காடு சனம்பயில் கான்வெண் காடரோ. (37)

அரிய பெருவெளியான திருவம்பலத்திலே இறைவன் திருநடம் செய்யும் சிதம்பரம், விரும்பி மக்கள் அணியும் பொருளான பொன்னால் பெயர் பெற்ற திருச்செம்பொன்பள்ளி, பிரமாபுரம் என்னும் சிவபுரம், பறவையைக் குறிக்கும் பெயரால் விளங்கும் திருநாரையூர் முதலிய தலங்கள், உள்ளத்தில் பதிக்கத்தக்க திருப்புன்கூர், திருவெண்காடு. (37)

முக்குள நாமமே மொழியு நீச்சர
மிக்கதோர் கன்னியீச் சரமு மேவியே
தக்கதோர் கூவின வனத்திற் சண்டனை
யொக்கவீழ்த் தினர்பத முவந்து கும்பிட்டான். (38)

முக்குளநாமமே கூறும் திருவெங்கோடு, சிறப்புமிக்க திருக்குடந்தை ஆகிய இடங்களில் வீற்றிருக்கும், இனிய விளா மரங்கள் நிறைந்த திருக்கடையூரில் எமனை வீழ்த்திய சிவபெருமான் திருவடிகளை மகிழ்ந்து வணங்கினான். (38)

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

அங்கொரு மதியிருந் தளப்பி லாப்பதிச்
சங்கரற் கனித்தழண் டனினும் வீறுறப்
பொங்குசீர் மணிக்கலம் புனைந்து கோகன்னந்
தங்கும்ச் சுரனடி தாழ்ந்து வாழ்த்தினான். (39)

தலையில் சந்திரனைத் திருக்கெலாயத்தின் சங்கரனாகிய சிவபெருமான் மகிழ்த்தக்க அணியாகச் சூடியிருப்பதைப்போல, அதனை விடவும் சிறப்புமிக்கப் பல்வேறு நவரத்தினங்களால் ஆன அணிகலன்களை நான் அணிந்து, கோகர்ணம் என்னும் தலத்தில் குடி கொண்டுள்ள சிவபெருமான் திருவடிகளைப் பணிந்து போற்றினான். (39)

வேறு

அவ்வயிற் பரத்து வாச னடிமல ரிறைஞ்சி மாலை
வெவ்வெயி லிறைவ னுற்ற தன்மையை விரும்பி நோக்கிக்
கவ்வையில் முனிவன் பூமேற் கடவுள்கண் கனிப்ப வெம்மான்
செவ்வையிற் றருப்பை மூலத் தெழுமிடஞ் சோதி யென்றான். (40)

இவ்வாறு பல தலங்களிலும் சிவதரிசனம் செய்து வரும்போது பரத்துவாச முனிவர் எதிரில் வரக்கண்டான். அவரது திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினான். மாலை அணிந்த மார்பனாகிய, பாதுகாப்பான வலிய அரண்களை உடைய நிதநாட்டின் மன்னனாகிய நாளின் நிலையை நன்கு அறிந்து, அவனது மனக்குறையைப் போக்க வேண்டும் என்னும் விருப்பத்தோடு, பழி ஏதுமில்லாத பரத்துவாச முனிவர், 'நாளே! தாமரைப் பூவில் வீற்றிருப்பவனாகிய பிரமாவாகிய படைப்புக் கடவுள் கண்ணாறக் கண்டு மகிழ், செழித்த தருப்பைக்காட்டில் சிவபெருமான் சிவலிங்கமாகக் காட்சியளித்தார். அத்தகைய தருப்பாரண்யத்தை அடைந்து இறைவனை வணங்கி உன் துன்பங்களை நீக்கிக் கொள்' என்று கூறினார். (40)

தாபத னுரைத்த வாறே தடம்பனை கழிந்து மன்னன்
தீபநற் குடும்பத் தோடுஞ் சேர்ந்துநந் திருநன் னாற்றிற்
கோபவாய் வாணி வேதன் கூறன முன்ன மைத்த
சோபந்தீர் தடத்தி லாடும் விதியொடுந் தோய்ந்தெ முந்தான். (41)

முனிவர் சொல்லியவாறு, அகன்ற வயல்கள் நிறைந்த நாடுகள் பலவற்றையும் கடந்து, நான் தனது நல்ல குடுத்பத்தினரோடு, திருநள்ளாற்றை அடைந்தான். இந்திர கோபம் போல் சிவந்த இதழ்களை உடைய சரஸ்வதி தேவியின் கணவனான பிரமதேவன், முன்பு உருவாக்கிய பிரம தீர்த்தம் முதலிய தீர்த்தங்களில் விதிமுறைப்படி மூழ்கி எழுந்தான். (41)

முப்பதிற் றிரட்டி யாய வாயிர முனிவர் சேவைக்
கப்பொழு தெய்திச் செங்கோ லரசனைக் கண்டந் நீரிற்
செப்புமந் திரத்தி னோடு தெனிப்பவெப் பவமுந் தீர்ந்தே
யொப்பிலாப் பெருமான் கோயி லொளிமணி வாயில் புக்கான். (42)

முப்பத்திரண்டாயிரம் முனிவர்கள் மன்னனின் தீர்த்தமாடும் இப்புண்ணியச்
செயலுக்கு உதவி செய்ய வந்து சேர்ந்தனர். நீதிவழுவாத மன்னனைக் கண்டனர்.
மந்திரங்களைக் கூறி நீர்தெளிக்கத் தீர்த்த நீராடினான் நளன். அதனால் அவனது
எல்லாப் பாவங்களும் தீர்ந்தன. ஈடிணையில்லாத பெருமானாகிய சிவன் உறையும்
கோயிலின் ஒளிவீசும் வாயிலை அடைந்தான் நளன். (42)

கொடிக்கொடி யானன் றந்தக் கோபுரத் திட்பு றத்தே
யிடிக்கருங் கொண்ட லென்ன வேகனு மரசுள் ளேகிப்
படிக்கருள் மூத்த பிள்ளை பதமுறை பணிந்து போற்றி
கடித்தடங் கமலக் கண்ணாற் கண்டுக் குவித்து நின்றே. (43)

காக்கைக் கொடியை உடைய இடியை உண்டாக்கும் மேகம் போன்ற
கருத்த மேனியை உடைய சனிபகவான், அரசன் நளன், கோயில் வாயிலில்
புகுந்ததும், கோபுரத்தின் இடப்பக்கத்தில் மின்னல் போல் மறைந்தார். அரசன்
உள்ளே சென்று வழிபாடு செய்யும் முறைக்கு ஏற்ப மூத்த பிள்ளையாரான
வினாயகப் பெருமானை மணம் மிக்க அகன்ற தாமரை போன்ற கண்களால்
கண்டு தலைமேல் கை குவித்து முறைப்படி வணங்கினான். (43)

ஆயிர நாமஞ் சொல்லி யருந்துதி புரிந்து கண்ணீர்
பாயிரும் புளகம் பூப்பப் பன்மணிக் கலம்பும் பட்டோ
டேயின விரண்டு கோடி கனகமு மீந்தா னாங்கே
ஞாயிறு தோன்றிற் றென்ன நம்பிரான் றோன்றிச் சொல்வான். (44)

சிவபெருமானை அவனது ஆயிரம் நாமங்களைச் சொல்லிச் சிறப்பாகத்
துதித்துக் கண்களில் பக்திப்பெருக்கால் நீர் திரண்டு ஓட, உடலும் உள்ளமும்
சிலிர்ப்ப நளன் வழிபாடு செய்தான். இறைவனுக்கு ஏராளமான நவரத்தின
அணிகலன்களையும், வண்ண வண்ண வாச மலர்களையும், பலவகை பட்டுப்
பீதாம்பரங்களையும் இரண்டு கோடி தங்க நாணயங்களையும் காணிக்கையாகக்
கொடுத்தான். இவனது பக்திக்கு மெச்சிய சிவபெருமான் கோடி சூரியர்கள்
ஒன்றாய்த் தோன்றியது போல் எதிரே தோன்றி நளனுக்கு அருள் ஆசி
கூறினார். (44)

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

மன்னவ நினக்கு வேண்டும் வரமெவை கூறு கென்ன
வென்னது நாம மிவ்வு ரெய்திட வேண்டு மியார்க்கு
முன்னவ வெளிதிற போக முத்திதந் தருள வேண்டும்
நன்னரியா னிழைக்குங் கோயிற் பணிநயந் தருள வேண்டும். (45)

சிவபெருமான், 'நளனே உனக்கு வேண்டும் வரம் யாவை?' எனக் கேட்டார். நளன், சிவபெருமானைப் பணிந்து, 'எனது பெயரால் இந்தத் திருத்தலம் அழைக்கப்பெற வேண்டும். எல்லாத் தெய்வங்களுக்கும் முதல்வனாகிய பெருமானே! இங்கே வழிபடும் பக்தர்களுக்கு எல்லாம் அனைத்துச் சுக போகங்களையும் இந்த உலகில் அளித்து இறுதியில் அவர்களுக்கு வீடு பேறும் தந்தருள வேண்டும். இங்கே நல்ல முறையில் நான் கோயில் பணி செய்ய அருள் புரிய வேண்டும். (45)

தீர்த்தமொன் றமைக்க வேண்டுந் திருவிழா நடத்த வேண்டு
மேத்தியிவ் வழியான் சின்னா னிருத்தலும் வேண்டு மென்றான்
கூத்தனு மன்ன தெல்லாம் நன்றெனக் கூற வின்பம்
பூத்தவன் வலங்கொண் டேகிப் புறத்தன தீர்த்தஞ் சார்ந்தான். (46)

கோயிலுக்குச் சிறப்பான தீர்த்தம் ஒன்றை அமைக்க வேண்டும். சிறப்பாகத் திருவிழா நடத்த வேண்டும். உங்களை நாள்தோறும் வழிபடுவதற்கு இப்புண்ணியத் தலத்தில் சிலகாலம் தங்க அருள்புரிய வேண்டும்' என நளன் சிவபெருமானிடம் வேண்டினான். ஆடற்பெருமானாகிய நடராசப் பெருங்கடவுளும் 'நீ கேட்டவரம் யாவும் உனக்குத் தந்தேன்' எனக்கூற நளன் அளவற்ற மகிழ்ச்சி கொண்டான். இறைவனை வலமாகச் சுற்றி வணங்கி வெளியே இருந்த தீர்த்தத்திற்குச் சென்றான். (46)

சுத்தடங் கரையி லோரில் லமைத்திருந் தணிகோ டுர்த்த
நித்தமு மாடி வேத நியமார்க்குத் தானம் நல்கிக்
கைத்தல மழுவி னானைக் கடவுள ரென்மர் செய்த
சுத்தவிங் கத்தி னோடு தொழுதவ னிருக்கு நாளில். (47)

தான் அமைத்த நள தீர்த்தக் கரையில் ஓர் அரண்மனை கட்டி நளன் தன் குடும்பத்தோடும் பரிவாரங்களுடனும் தங்கினான். நளன் அழகிய தோற்றம் உடைய, குறைகள் நீக்கும் தீர்த்தத்தில் நாள்தோறும் மூழ்கி, வேதம் வல்லவர்களுக்குத் தேவையான தானங்களைக் கொடுத்து, கையில் மழுவை ஆயுதமாகத் தரித்த சிவபெருமானையும், அட்டதிக்குப் பாலர்கள் அமைத்து வழிபட்ட சிவலிங்கங்களையும் வழிபட்டு வந்தான். (47)

திறைகொடு மன்ன ரெல்லாந் திருந்தடி பணிய நோக்கி
முறைமையின் வரிசை நல்கி முற்பதி கத்தி னூவிற்
குறைவில்கம் மியரைக் கூவிக் கோதிலாத் தேற லார்க்கிங்
குறைதகு கோயில் யாவு முறச்செய வேனி னானே. (48)

திருநள்ளாற்றில் தங்கி நளன் சிவவழிபாடு நடத்திவரும் அந்நாட்களில், சிற்றாசர்கள் யாவரும் அவன் திருவடிகளைப் பணிந்து திறை செலுத்தி வந்தனர். அவ்வாறு வந்தவர்களுக்கெல்லாம், அவர்களுக்கு உரிய முறைப்படி வரிசை அளித்தான் நளன். அவர்கள் கொடுத்த கப்பப் பொருளைக் கொண்டு, ஆகம நூல்களில் சொல்லிய முறைப்படி சிவபெருமானுக்குக் கோயில் அமைக்கக் கைத்தொழிலில் தேர்ந்த வேலைக்காரர்களுக்குக் கட்டளை இட்டான் நளமகாராசன். (48)

கல்லிய லறிந்த தச்சர் கனகமு மணியுங் கொண்டு
சொல்லிய சிகர மாதி தொடருமண் டபங்கள் சுற்று
நல்லமா னிகையி னோடு நகைமணி மதில்க டங்கட்
புல்லுகோ புரங்க ணும் பொலிபல மண்ட பங்கள். (49)

நளன், கல்லின் தூம் அறிந்து சிற்பங்கள் அமைக்கத்தக்க கல்தச்சர்களைக் கொண்டு கட்டிடத்தைக் கட்டினான். பொன்னாலும் நவரத்தினங்களாலும் எல்லோரும் வியந்து சொல்லும்படியான விமானம் முதலியவற்றையும், தொடர்ந்து பெரிய மண்டபங்களையும், சுற்றிலும் நல்ல மாளிகைகளையும், அழகிய மதில்களையும், சந்திரன் நுழைவதைத் தடைசெய்வது போன்ற உயர்ந்த கோபுரங்களையும், தூண்களையும் பல்வேறு மண்டபங்களையும் (49)

பொலங்கொடி போக மார்த்த பூண்முலை கனகக் கோயில்
விலங்கிவில் லுமிழச் செய்து விதிகள்பற் பலவு மாற்று
நலங்கிளர் சமயத் தோரு மறைஞரும் நனுகச் செய்து
தலங்கிளர் மடங்களன்ன சத்திரத் தோட மைத்தான். (50)

பொற்கொடி போன்ற, போகமார்த்த பூண்முலை அம்மையான பிராணேஸ்வரிக்குத் தங்கக் கோயிலையும் நளன் கட்டினான். இத்திருக்கோயிலைச் சுற்றிலும் வேலியமைத்தான். ஆகம வேத விதிகள்படி

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

அருச்சனை செய்யும் பலவகை சமயத்தவரும், வேதமோதும் மறையவர்களும் அங்கே குடியேறச் செய்தான். அத்தலத்திற்குப் பெருமை சேர்க்கும் வகையில் மடங்களை அன்ன சத்திரங்களோடு இத்திருத்தலத்தில் ஏற்படுத்தினான். (50)

சாலையும் வாவி கூப தடாகமுந் தளிர்க்கும் பைம்பூஞ்
சோலையுங் கிராம தேவர் துலங்குமா லயமுஞ் செய்து
மேலயன் றனக்கு நாடி விதித்திட லரிய தாய
காலையெய் தியதேர் வல்ல கம்மியர் பொன்னாற் செய்தார். (51)

நளன், அகன்ற சாலைகளை ஏற்படுத்தினான். நீர்த்தடாகங்களை உண்டாக்கினான், குளங்கள் அமைத்தான், கிணறுகள் தோண்டினான், பூக்கள் நிறைந்த புதிய சோலைகளையும், கிராம தேவதைகளுக்கான ஆலயங்களையும் ஏற்படுத்தினான். அனைவருக்கும் மேம்பட்ட கடவுளான சிவபெருமானுக்கு மிகுந்த விருப்பத்தோடு கைதேர்ந்த பொற்கொல்லர்களைக் கொண்டு பொன் தேர் ஒன்றைச் செய்தளித்தான். (51)

தொழிப்புரி கம்மி யர்க்குத் தொடுகட லுடுத்த வைய
முழுதரு ளிறைவ னாற்றுஞ் சிறப்பினை முடித்தெம் மாற்கும்
பழுதினா மகுட நூலிற் பயில்பெரும் பூசை செய்வித்
தொழுகுநா டிருவி ழாச்செய் வண்ணநா முரைக்க லுற்றாம். (52)

தொழிலில் தேர்ச்சி பெற்ற கைவினைஞர்கள் கடலால் சூழப்பெற்ற இந்த உலகத்தைப் படைத்தருளிய சிவபெருமானுக்குரிய திருப்பணிகளை முடித்தபிறகு வேத ஆகம நூல்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள முறைப்படி குட முழுக்காட்டுத் திருவிழா செய்வதற்கு உரிய ஏற்பாடுகளை நளன் மேற்கொண்டான். அதனை நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன் கேளுங்கள் எனச் சூத முனிவர் கூறினார். (52)

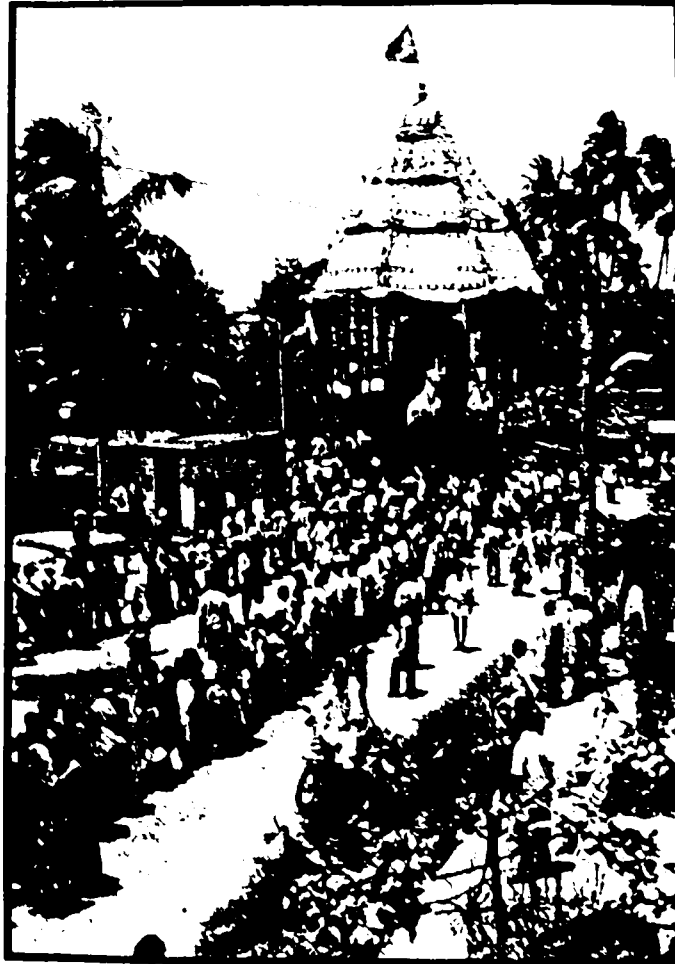
திருச்சிற்றம்பலம்

நளபதிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் நான்கிற்குத் திருவிருத்தம் 134

செண்பகத் தியாகராஜர் (நுன்றி : Census of India - 1961)

தேரோட்டம் (நுன்றி : பன்னீர் திருநள்ளறு)

உ
ஐந்தாவது
திருவிழாச் சருக்கம்

நேசர்க் கருளும் நிமலன் விடையுறல்போ
லாசற் றொளிரு மருக்கன் விடையடையப்
பூசற் கரும்பரற்றும் பூம்பொதியில் வாயுயிர்த்த
வாசப் பசுந்தென்றல் வண்ண நனிவிளங்க.

(1)

அன்பர்களுக்கு அருள்புரியும் குற்றமில்லாத இறைவனாகிய சிவபெருமான் தம் காளை ஊர்தியில் வருவது போன்று, குற்றமில்லாத ஒளி பொருந்திய சூரியன் மலைப் பகுதியில் போய் மறைய, இசை எழுப்பும் வண்டுகளின் ஒலிமிக்க பூக்கள் நிறைந்த பொதிய மலையில் வாயுதேவன் பெற்றெடுத்த மணம் பொருந்திய தென்றல் மெல்ல வீசியது.

(1)

திங்க ளமுதொழுகுந் தெண்ணிலவு வாய்மடுத்துத்
துங்கச் சகோரந் துதையுங் கனிசிறப்ப
வெங்கட் டுனிதுவற்றும் வெம்மலரின் றாதூதி
யங்கட் சிறையறுகா லேழிசைய மார்க்கவே.

(2)

நிலாவின் வெண்மையான ஒளியை உணவாக உண்டு, தூய சகோரம் என்னும் சக்கரவாகப் பறவை மகிழ்வுடன் வாழும் திருநள்ளாற்றில், உண்டார்க்கு மயக்கம் தரும் தேன் துளிகளைத் தூவும் அழகிய மலர்களின் பூந்தாதுக்களைக் குடைந்து தம் ஆறுகால்களாலும் ஏழு இசைகளையும் பாடிக் கொண்டிருந்தன அழகிய கண்களை உடைய வண்டினங்கள்.

(2)

அம்மார்ந்த சோலை யணிபூ மழைபொழியப்
பம்மா ரலரிற் படும்பொற் றுகனாம்பல்
வெம்மா கனகமுரை வெண்க லெனவிளங்கச்
செம்மாந்து செங்கட் கருங்கோ குலஞ்சிலம்ப.

(3)

அழகிய பூங்காக்கள் கண்ணுக்கினிய பூக்களை, இதழ் விரிந்த பொன்னிறமான தாதுக்களை உடைய அல்லி மலர்களின் மேல் மழைபோல் பொழிந்தன. அந்த நிலையில் அல்லி மலர்கள் தங்கத்தை உரசிப் பார்க்கும் வெள்ளைக் கட்டளைக் கல்போன்று காட்சியளித்தன. இவற்றைப் பார்த்த வானே, சிவந்த கண்களையும் கருமையான கொம்புகளையும் உடைய பசுக்கூட்டங்கள் தம் கழுத்தில் அணிந்துள்ள மணிகள் ஒலிக்கச் சென்றன.

(3)

கண்டார் மனங்கவருங் கமுகப் பழங்கனிந்து
விண்டாங் கடைந்தார்க்கு வெம்மைகெடத் தாந்தூற்ற
வண்டாடல் கண்டு மகிழ்ந்துமலர் வாய்திறக்குந்
தண்டா மரைத்தேனு முத்துந் தடநிரப்ப.

(4)

பார்த்தவர்கள் மனத்தைக் கவரும் பாக்கு மரங்கள் பழுத்துக் குலுங்கின. தன்னிடம் வந்தவர்களுக்கு எல்லாம் அவர்கள் வெப்பத்தைப் போக்கிக் கனிகளைச் சொரிந்தன. வண்டுகளின் அழகிய நடனத்தைக் கண்டு தம் இதழ்களைத் தாமரைப் பூக்கள் விரித்தன. அவ்வாறு தாமரைப் பூக்கள் இதழ் விரித்தலால் சிந்திய தேனும், ஏராளமான முத்துக்களும் வழிகள் எல்லாம் நிரம்பி இருந்தன.

(4)

தாமத தலர்பன்னீர் சந்தக் குழம்பணிந்து
வாமத் திளைஞர் மகனீ ருடனாட
ஏமக் கரும்பு மெழின்மலரும் கைக்கொண்டு
காமக் கடவுள் விழாவயருங் காலத்தே.

(5)

பூக்களில் அரும்பும் பன்னீருடன் சந்தனத்தையும் குழைத்து மாப்பில் பூசிக் கொண்டு அழகிய இளைஞர்கள் இளம் பெண்களுடன் விளையாடினர். கரும்பு வில்லையும் மலர் அம்புகளையும் துணையாகக் கொண்டு ஆண் பெண்களிடத்தே காதலை உண்டாக்கும் காமதேவன் விழாக் கொண்டாடும் காலமாகும் அது.

(5)

மின்னு மகுட விடங்கப் பெருமாட்குத்
துன்னும் விழாபுரியும் வேட்கை துணிவுற்றா
னுன்னு மணியொன் றுறங்க விருபோது
மன்னு மயிற்கண் முரசுறங்கா வாயிலான்.

(6)

தனது அரண்மனை வாயிலில் கட்டிய, விளக்கம் பெற்ற ஆராய்ச்சி மணியானது ஒருபொழுதும் ஒலிக்கப் பெறாமல் ஓய்ந்து கிடக்கவும், இரண்டு வேளையிலும் மயிர்க்கண்களை உடைய முரசுகள் ஓயாமல் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கவுமான அரண்மனை வாயிலை உடைய நளன் நவரத்தினங்கள் பதிக்கப்பெற்றமையால் ஒளிவீசும் மகுடம் அணிந்த திருவிடங்கப் பெருமானுக்கு மிகச் சிறந்த விழா நடத்த மிகவும் விரும்பினான்.

(6)

எவ்வெத் திசையி லெவரும்வரத் தூதேவப்
பவ்வத் திரையேழு போதும் படிவரனுஞ்
சைவத் திறன்மறையோர் சார்கடவு ணன்னாற்றைத்
தெய்வப் பதியிறங்கிற் றென்னச் சிறப்பித்தான்.

(7)

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

எல்லாத் திசைகளிலிருந்தும் அரசன் முதல் ஆண்டிவரை எல்லோரும் வரவேண்டும் என நளன் தூது அனுப்பினான். அரசன் வேண்டுகோளை ஏற்று ஏழு கடல்களும் அலை அலையாகத் திரண்டு வந்ததைப் போன்று மக்கள் வரத்தொடங்கினர். சைவ சமயத்தின் அரும்பொருளை எல்லாம் நன்கு உணர்ந்த மறையவர்கள் வாழும், கடவுள் தன்மை பெற்ற திருநள்ளாற்றைத், தேவலோகமே இந்த நில உலகத்திற்கு வந்துவிட்டது எனச் சொல்லும்படி அலங்கரித்தான் நளன்.

(7)

மாடத் திறள்வயிர மண்டபங்கள் கோபுரங்கள்
கூடத் திடையமைத்த வான் பொற் கொடியிட்ட
நாடற் கரியவிழா நாடிப் பலவாகி
யாடற் புரவி யிரவிவந்த தாமென்பார்.

(8)

மாடமானிகைகள், வயிரம் இழைக்கப்பட்ட மண்டபங்கள், கோபுரங்கள், கூடத்தின் இடையிலே வானளாவ அமைந்துள்ள பொன்னாலான கொடித் தோரணங்கள் என அமைத்து யாரும் எண்ணிப் பார்க்க முடியாத அருமையான விழாவை நடத்த வேண்டும் என நளன் விரும்பினான். ஏழு குதிரைகளைப் பூட்டிய தேரில் சூரியர்கள் பலர் வந்தது போல் திருநள்ளாறு ஒளி வெள்ளமாய்க் காணப்படுகிறது எனப் பார்த்தவர்கள் கூறினர்.

(8)

நாடாளும் வென்றி நளன்கோ புரத்தணிந்த
ரீடா ருரக மணிச்சோதி பெய்மதியங்
கோடாத செங்கதிர் போற் கோலங் கொளனோக்கி
வாடாத மாலை யிமையோர் மயக்குற்றார்.

(9)

எல்லா நாடுகளையும் வென்று தன் ஆட்சியைச் செலுத்திக் கொண்டிருக்கும் நளனின் அரண்மனைக் கோபுரத்தின் மீது பாம்பு உமிழ்ந்த மாணிக்கத்தின் ஒளி வீசியது. நளனின் நீதி வழுவாத செங்கோல் ஆட்சியைப்போல ஒளிவீசும் நிலாவைப் போல அம்மாணிக்கத்தின் ஒளி காணப்பட்டதால் இது தேவலோகமோ என வாடாப் பூமாலைகளை அணிந்த, இமைக்காத கண்களை உடைய தேவர்கள் மயங்கினர்.

(9)

மாலை நெடுமாடத் தணிந்த மரகதத்தின்
வேலையொளி விண்ணோர்தந் நாட்டில் விளங்குதலும்
பாலை மருட்டுமொழிச் செந்தாட் கிளிப்படியுஞ்
சோலை யெனவிண்ணோர் சோலை விளங்கியதால்.

(10)

தோரணங்கள் தொங்கவிடப்பட்ட உயர்ந்த மாளிகைகளில் பதிக்கப்பட்டுள்ள மரகதக் கற்கள் வீசும் பசுமை படர்ந்த ஒளி தேவர்கள் உலகத்திலும் வீசுவதாகும். சிவந்த கால்களை உடைய பால் போல் இனிக்கும்

மொழி பேசும் கிளிகள் தங்கும் திருநள்ளாற்றின் சோலைகள் போல
இந்திரலோகத்துக் கற்பகச் சோலையும் காணப்பட்டது. (10)

வேறு

அந்த ணாளரை யாதியோர்
நந்து லாவுநன் னாற்றினில்
வந்து கூடலும் வண்டமிழ்
தந்த மாமுனி சாம்பினான். (11)

அந்தணர் முதலாக உள்ள சான்றோர்களும் அறிஞர்களும் முத்து ஈனும்
சங்குகள் உலாவும் திருநள்ளாற்றில் வந்து கூடினர். அதனால் ஆற்றல் பெற்ற
தமிழ் மொழி தந்த அகத்திய மாமுனியே திகைத்தான். (11)

அணிகொ ளண்ட மனைத்தையும்
தணிவு கொண்டவன் டாங்கிய
பணிவி ளங்கு பணைப்பணா
மணிசி தைந்தும் றைந்ததே. (12)

அண்டங்கள் அனைத்தையும் நளன் தன் ஆட்சியின் கீழ்க் கொண்டு
வந்து பூமிபாரம் தாங்கியதால், உலகங்களை யெல்லாம் தாங்கி வந்த,
அகன்ற படத்தை உடைய ஆதிசேடனின் உச்சியில் இருந்த மாணிக்கம்
சிதைந்து மறைந்தது. (12)

பயில்வி ழாவொலிப் பம்மலா
லமினுந் தேனனி யன்றியே
மியலு மாவுட னெய்துயட்
டுயில்ம றந்துது ளங்குமால். (13)

விழாவின் ஆரவார ஒலி நிறைந்து ஒலித்தலால், தேன் குடிக்கும்
வண்டினங்களும் இயங்கும் விலங்குகளும் பறவைகளும் தூக்கம் என்பதை
மறந்து திரிந்தன. (13)

கிளரு மெண்டிசைக் கேடலா
வனவ றும்பொரு ள்கலாற்
றனர்வில் வானகர் தன்னுட
னனகை யொத்துள தாவணம். (14)

இவ்விழாவால் கிளர்ந்தெழுந்து எட்டுத் திசைகளிலிருந்தும் குற்றமில்லாத
பலவகைப் பொருள்கள் வந்து சேர்ந்தன. அதனால் திருநள்ளாறு தேவலோகம்
போலவும், கடைத்தெரு குபேரனின் அளகாபுரி நகர் போலவும் விளங்கின.(14)

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

சாற்றி னாரியந் தாழ்வற
வாற்றி னார்விதி யாரையும்
போற்றி னார்புனர் பூசநா
ளேற்றி னார்கொடி யேற்றினார்.

(15)

பல்வகை இசைக் கருவிகளை இசைத்தனர். வேத ஆகமங்களுக்கு மாறுபாடு இல்லாமல் பல்வேறு சடங்குகளையும் செய்தனர். விழாவிற்கு வந்திருந்த அனைவரையும் வரவேற்றுப் போற்றினர். புனர்பூச நன்னாளில் திருவிழாக் கொடி ஏற்றிச் சிறப்புச் செய்தனர்.

(15)

அல்வி லேநட மாடுவார்
மல்லல் வீதியில் வாழ்வுறச்
சொல்லு நூலுரை தொன்மையால்
நல்ல யாகந டாத்தினார்.

(16)

சித்தாகாசம் என்னும் வெளியில் நடமாடும் இறையவர், ஆராவாரம் மிக்க திருநள்ளாற்று வீதிகளில் உலாவரும் திருவிழாவிற்காகத், தொன்மையான வேத, ஆகம நூல்களில் சொல்லியபடி சிறந்த யாகத்தை அந்தணர்கள் நடத்தினார்கள்.

(16)

சொன்ன தானமுந் தூயசீ
ரன்ன மேமுத லானவு
மின்ன ரெஃறிக ழாநன
மன்னன் சாலவ முங்கினான்.

(17)

நளன் வந்திருப்பவர்களுக்கெல்லாம் பொன்னைத் தானமாக வழங்கினான். சிறப்பாகச் செய்யப்பட்ட தூய விருந்து படைத்தல் முதலியவற்றை இல்லாதவர் தாழ்ந்தவர் என யாரையும் வேறுபாடு காட்டிப் பிரிக்காமல் அனைவருக்கும் நிறைய வழங்கினான் நளமகாராசன்.

(17)

வெள்ளி பொன்மணி வீதியி
லள்ளி யீயுநள் ளாற்றினில்
நள்ளி யோர்வர நாடியே
வள்ளி யோனுனம் வாழ்ந்தனன்.

(18)

பொன்னும், வெள்ளியும், நவரத்தினங்களும் விளங்கும் நள்ளாற்று வீதியில் தன்னை நாடி வந்த அன்பர்களுக்கெல்லாம் தான் விருப்பத்தோடு வாரிவழங்கி வள்ளலான நளன் அனைவர் உள்ளத்திலும் வாழும் சிறப்பைப் பெற்றான். (18)

வேறு

காட்டு ளங்கொனி காய்மணிப் பூண்மதுக்
காட்டு தாரவை காதிக் கலந்துக்
காட்டு பச்சைக் கதவிநன் ளாற்றினிற்
காட்டு நீக்குவர் காலையில் வீதியே. (19)

பச்சைத் தோரணங்கள் அசைந்து விழாச் சிறப்பை வெளிக்காட்டும் திருநள்ளாற்றின் வீதிகளில் காலை நேரத்தில், உள்ளம் விரும்பும் ஒளிவீசும் நவரத்தின அணிகலன்கள், தேன் சிந்தும் பூமாலைகள் போல் தாம் அழகாய் இல்லையே என நினைத்துத் துன்புற்றுச் சிதறி விழுந்து குப்பையாகக் கிடப்பதைப் பணியாளர் அப்புறப்படுத்துவர். (19)

மைக்க ருங்குழல் மங்கையர் பாடல்கேட்
டொக்க விஞ்சைய ரொப்பறு கின்னரர்
தக்க கோடு தளிர்க்குமென் றுன்னியே
மிக்க பாடற் கருவிவிண் போக்கினார். (20)

மைபோன்ற கரிய கூந்தலை உடைய மகளிர் பாடும் பாடலைக் கேட்டுப் பதினெண் கணத்தாருள் ஒருவரான வித்தியாதாராளும், குதிரை முகமும் மனித உடலும் உடைய, இசையில் வல்ல தேவ சாதியரும் தம் கையில் உள்ள யாழ் போன்றவை தளிர்விட்டு வளரத் தொடங்குமோ எனப் பயந்து தம் இசைக் கருவிகளுடன் வானுலகம் சென்றனர். (20)

சொன்ன கைப்பெயர் நாளிற் சுரர்தொழ
மின்னு மேருவும் வெள்கிய தேரிடை
மன்னு பாலர் மனைனி யுடன்புலிக்
கின்னல் போக்கும் பிரானையு மேத்தினார். (21)

பொன்னகையின் பெயர் கொண்ட பூர நன்னாளில் தேவர்கள் எல்லோரும் வணங்கித் தொழும் மேருமலைபோல் ஒளி வீசும் வெண்மையான தேரில் தன் மனைவியாகிய உமாதேவி, பிள்ளைகளான வினாயகர், முருகன் ஆகியோர்களுடன் சிவன் உலாவர இந்த உலகத்தின் துன்பங்களை எல்லாம் போக்கும் பெருமானைப் போற்றித் துதித்தனர். (21)

விண்ணு மண்ணும் விழிகனித் தேத்தவே
மண்ணுந் தேரை மரபி னடாத்தியே
கண்ணு நெஞ்சங் கவர்மணிக் கோயில்வாய்
நண்ணு மாறமைத் தார்பணி நாட்டினார். (22)

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

விண்ணவர்களும் மண்ணுலகத்தவர்களும் கண்டு வணங்கி மகிழ்ந்திட இம்மண்ணுலகில் இறைவன் எழுந்தருளியிருந்த தேரை வீதிவலம் வரக் கண்ணையும் மனத்தையும் கவரும் அழகிய மணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கோயில் வாயிலைத் தேர் சென்று அடையுமாறு செய்து திருவிழாப் பணிகளைத் தொங்கினார். (22)

மற்றுஞ் செய்விழா முற்ற வயக்கியே
கற்றை வேணியைக் காமர் விசாகநாட்
பற்றை யாவரு நீங்கப் பணித்தட
மெற்ற வாட்டின ரேழுல குய்யவே. (23)

சிறப்பாக நடைபெற்று வரும் விழாவை அனைவரும் விரும்பும் விசாக நன்னாளில் முடியச் செய்தனர். சடைக் கற்றையை அணிந்தவரான சிவபெருமானை மக்கள் தாம் உலகப்பற்றில் நீங்குதற்குக் குளிர்ந்த தீர்த்த நீரில் நீராட்டு விழா நடத்தி உலகம் தன் தீமைகளிலிருந்து விடுபட வழி செய்தனர். (23)

காவி யங்கட் கவுரிம ணாளர்க்கு
மேவு மின்ன விழாமுடித் தேத்தியே
கோவி தர்ப்பன் கொடிபுணர் மன்னவ
னாவி யும்பொரு ளுந்நின தாமென்றான். (24)

சிவந்த கண்களை உடைய கவுரியாகிய உமைக்கு மணவாளரான சிவபெருமானுக்கு, இவ்வாறு சிறந்த விழாவை நடத்தி முடித்தான் நளன். விதர்ப்ப நாட்டு மன்னன் மகளான கொடி போன்ற தமயந்தியை மணந்த மன்னனாகிய நளன் தன் உயிரும் பொருளும் இறைவனுக்கே என்றான். (24)

வள்ள லைப்பணிந் தேகவந் தோர்க்கெலா
மெள்ள ருஞ்சிறப் ரீந்து விடுத்தரோ
புள்ள லம்பும் புனல்வய லப்பதி
நன்னி யாண்டுமுந் நான்கிருந் தானனன். (25)

கொடை மனம் படைத்த நளனைப் பணிந்து அவன் வேண்டுகோளை ஏற்று விழா காண வந்தவர்களுக்கு எல்லாம் குறைவற அரிய சிறப்புகளைச் செய்து அவரவர் ஊருக்கு நளன் வழியனுப்பினான். இவ்வாறு பறவைகள் ஒலிக்கும் நீர்கூழ் வயல்கள் நிறைந்த திருநள்ளாற்றில் நளன் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் தங்கியிருந்தான். (25)

அனைய காலை யனிலன் றிசையினி
னினையு மப்பிடு தூரத்து நீட்டம்
புனையும் பூணிறை தொட்டுப் புனிதனை
வினையி னீங்க வடபால் விதித்தனன்.

(26)

அந்தச் சமயத்தில் வாயுவின் திசையான வடமேற்கு மூலையில் அம்பு
போய்விழும் தூரத்து நீண்ட வழிக்கு உட்பட்ட பகுதியில் புனிதனான
சிவபெருமானை இனி நினைப்பவர்கள் தம் வினையால் வரும்
துன்பங்களிலிருந்து விடுபட வேண்டும் என்னும் வாத்தைப் பெற்று வடதிசையில்
உள்ள தன் நிதத நாட்டிற்குச் செல்லப் பயணமானான்.

(26)

ஆதி பாத மருச்சனை செய்துநற்
சோதி பூசனை செய்யச் சுரநதிக்
கோதி லாப்புனல் நாளுங் கொணர்தனுந்
தீதி லாப்பெரு மானரு டேக்கியே.

(27)

அனைத்திற்கும் ஆதியாக உள்ள இறைவனின் திருவடிகளில் அருச்சனை
செய்து தீப தூபம் காட்டிப் பூசைகள் செய்யக் கங்கை நதியில் இருந்து
குற்றமில்லாத தீர்த்தத்தைக் கொணர்ந்து பிழையில்லாத சிவபெருமான்
அருள்பெற நான் ஏற்பாடு செய்தான்.

(27)

கங்கை யிந்நற் கருதரு தீர்த்தமம்பா
விங்க றைப்பநீ யீதறி வாயெனச்
செங்கை யாழி திருமாற் கனித்தகோ
னங்கை மூவிலை வேலனித் தானரோ.

(28)

கங்கையிலிருந்து, நினைத்துப் பார்க்க இயலாத சிறப்புகள் உடைய
தீர்த்தத்தைத் திருநள்ளாற்றிற்குக் கொண்டு வருவதற்குத், திருமாலுக்குச்
சக்கரப் படையை அளித்த சிவன், உமையின் கையில் தாங்கிய மூன்று
இலைகளை உடைய வேலான திரிகுலத்தை 'நளனே நீ பெறுவாயாக'
என அளித்தான்.

(28)

முத்த லைப்படை முன்னர சேவலு
நத்தலைக் கங்கை கொண்டு நடந்துபூங்
கொத்த லைத்தன் டவன்னி கோணத்தில்
மெத்த லைப்புனல் காட்டிற்றவ் வேலுமே.

(29)

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

மூன்று தலைகளை உடைய திரிகுலப் படையை நளமகாராசன் ஏவியதும் சிப்பிகள் திரியும் கங்கையை அழைத்துக் கொண்டு பூங்கொத்துகள் நிறைந்த குளிர்ச்சியான அகன்ற வன்னிகோணத்தில் மிகுந்த நீரைக் கொடுக்கும்படி அத்திரிகுலம் செய்தது. (29)

கண்டு சிந்தை கனித்த படையெடுத்த
தண்டர் கோன்கரத் தீந்தணி கும்பவாய்
கொண்டந் நீரிற் குறைவற நாடொறும்
மண்ட லத்திறை யாட்டி மகிழ்ந்தனன். (30)

திருநள்ளாற்றில் நாளும் சிவவழிபாடு செய்யப் புனித கங்கை நீர் வரத் தொடங்கியதைக் கண்டு நளன் உள்ளம் மகிழ்ந்தான். கங்கைநீர் கொண்டு வந்தளித்த திரிகுலத்தைத் தேவர்களின் அரசனான இந்திரனின் கைகளில் ஒப்படைத்தான். கும்ப முனியாகிய அகத்தியன் கொண்டு வந்த காவிரி நீரிலும் நாள்தோறும் அகில உலகங்களுக்கும் இறைவனான சிவபெருமானுக்கு நீராட்டி மகிழ்ந்தான். (30)

உன்ன நற்புன லீசனாக் கன்றியே
பின்ன ரியாவரு மாடப் பெறாரென
வன்ன வானை யமைத்தரு ளெய்தியே
மன்னன் றன்பதி மாண்பொடு மெய்தினான். (31)

இந்தத் தீர்த்தம் இறைவன் நீராடுவதற்கு மட்டுமே உரியது. இதில் வேறு யாரும் நீராடக் கூடாதென ஆணையிட்டு, நள்ளாற்றின் அருள்பெற்று நளன் தன் நாட்டிற்கு அனைத்துச் சிறப்புகளொடும் திரும்பினான். (31)

வைய மொற்றை மதிக்குடைக் கீழ்வைக
செய்ய கோலை நடாத்தித் திசைதொழ
வெய்ய வேனளன் வீற்றிருந் தென்புயத்
தையன் சேவடி யம்புய மெய்தினான். (32)

இந்த உலகத்தைத் தன் வெண்கொற்றக் குடைக்கீழ்க் கொண்டு வந்து, செங்கோல் வழுவாமல் ஆட்சி செய்து, எல்லாத் திசைகளும் தொழும்படியாக வீரம் மிக்க நளன் இவ்வுலகில் வாழ்ந்து, தென்னாடுடைய இறைவனாகிய சிவனின் அழகிய திருவடிகளை அடைந்தான். (32)

துரிசி லீரெனக் கூறிய சூதனை
விரிச டைத்தலை வேதிய ரியாவரும்
பரினி னேத்திப் பழுதறு காதைமே
லுரிய தெக்கதை கூறென வோதுவான். (33)

'குற்றமற்ற முனிவர்களே! இதுதான் நானைக் கலி நீங்கிய கதை' எனச் சொன்ன சூத முனிவரை விரிந்த சடையை உடைய அந்தணர்கள் அனைவரும் வணங்கிப் போற்றிப் புகழ்ந்து 'இதற்கு மேலும் உள்ள கதையைச் சொல்ல வேண்டும்' எனக் கேட்டனர். (33)

திருச்சிற்றம்பலம்
திருவிழாச் சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆகச் சருக்கம் ஐந்திற்குத் திருவிருத்தம் 167

உ.

ஆறாவது

கோக்கொலை தீர்ந்த சருக்கம்

தீதகனும் புனற்கோதா விரிதீ ரத்திற்
ஹெளக்குமறை யவர்த்தனம்பேர் செப்பு மோரூர்
காதலொடு புரக்குமன்னன் றூய கண்டன்
கதிகாட்டு மகச்சட்டிக் கடவுள் வேள்வி
வேதவிதி பயில்மேதா விதியைக் கொண்டு
வேட்டலுமத் தீயெழுந்த மிக்க பூத
மேதமகல் பாலடிசி லனிக்கக் கொண்டு
யின்பமுறு மனைவிதனக் கீந்தா னன்றே. (1)

தீமைகளை எல்லாம் தீர்க்கும், நீர் பெருக்கெடுத்து ஓடும் கோதாவரி நதிக்கரையில், சித்தம் தெளிவிக்கும் வேத அந்தணர்களின் பெயரை உடைய, வேதவர்த்தனம் என்னும் ஓர் ஊர் உள்ளது. அந்த ஊர் உள்ள நாட்டைத் தூய கண்டன் என்னும் மன்னன் அன்போடு ஆட்சி செய்து மக்களைப் பாதுகாத்து வந்தான். 'புத்' என்னும் நரகத்தில் போய் விழாமல் நல்வழிகாட்டும் மகன் பிறக்க வேண்டித் தெய்வத் தன்மை பொருந்திய வேள்வி செய்ய விரும்பினான். வேத சூத்திர விதிகளை நன்குணர்ந்த 'மேதாவிதி' என்னும் முனிவரைக் கொண்டு புத்திர காமேட்டி யாகம் செய்வித்தான். வேள்வித் தீயில் ஒரு பூதம் தோன்றியது. அது மகன் பிறக்காத குறையைத் தீர்க்கப் 'பால் பாயசம்' அளித்தது. அதைப் பெற்ற அரசன் மகிழ்ச்சியுடன் தன் மனைவிக்குக் கொடுத்தான். (1)

அப்பருவத் தவள்கருப்பந் தாங்கி வையத்
தரகரிமைக் குமரனைமே லளிப்ப தானா
ஊர்ப்பருமங் வேள்விகுருக் கம்பொற் பூணு
மொருநூறு பகவும்பொன் னோரி லக்கந்

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

தப்பறவே யருளிமறை வாணர்க் கெல்லாந்
தானங்கள் பலகொடுத்தான் றானங் கொண்டா
ரொப்புவமை யாற்பெரிய பசுவை நாடி
யோரிருவ ரெனதென்றே யுடன்று நொந்தார். (2)

வேள்வியில் கிடைத்த பாயசத்தைக் குடித்ததால் அரசி உடனே கருப்பவதியானாள்; நாட்டின் அரசு உரிமைக்கு வாரிசாக ஓர் ஆண் மகனைப் பெற்றுக் கொடுத்தாள். தான் ஒரு மகனைப்பெற யாகம் செய்த தலைமை முனிவருக்குப் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட நூறு பசுக்களும், ஒரு லட்சம் பொன்னும் அரசன் அளித்தான். வேள்விக்கு அவருக்குத் துணைசெய்த வேதம் நன்கு அறிந்த அந்தணர்களுக்கு எல்லாம் தானங்கள் பல கொடுத்தான். அரசன் தானங்கொடுத்தவற்றுள் மிகப்பெரிய பசு ஒன்று இருந்தது. அதனைப் பெற வேண்டும் என்று அந்தணர்களில் இருவர் சண்டையிட்டு வருந்தினர்.(2)

பிரமகொலை வருமெனவே யிருவ ராங்குப்
பிடித்திருக்கும் பசுவினைக்கைத் தண்டத் தாலே
வரமறையோ னொருவனடித் தெனதென் றோட்ட
வருகாக தாலியெனும் வழக்கால் வீழ்ந்து
சருமமுறு பசுவின்றோ னைய வெம்மை
சாதிமறை யோர்கண்டார் சண்டா என்போற்
கரமருவு தண்டத்தான் வடிவங் கொண்டான்
கருமத்தின் வினைவினையார் காண வல்லார். (3)

'பிரமகத்தி தோஷம்' பிடிக்க வேண்டும் என்ற விதி உள்ளதாலே அந்தணர் இருவர் அந்தப் பெரிய பசுவுக்காக அடிதடியில் இறங்கினர். அவர்களில் ஒருவன் தன் கையில் உள்ள தடியினால் பசுவை அடித்துத் தன்னுடையது என்று ஒட்டிச் செல்ல முயன்றான். அந்தப் பசுவின் தோல் நெந்து கிழிந்து அது உயிரை விட்டது. அதனை அங்கிருந்த அந்தணர்கள் அனைவரும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே அடித்த பார்ப்பனன், சண்டாளன் போன்ற, கையில் தடியேந்திய, உருவத்தைப் பெற்றான். தான் செய்யும் செயலுக்கு ஏற்படும் வினையின் பயனை யார்தான் என்ன செய்ய முடியும்! (3)

முந்நாலோ ருறைபதியிற் போதல் செல்லான்
முடிவிலாப் பவந்தொலைப்ப முன்னிச் செல்ல
வெந்நூலுந் தெரியுரோ மசனென் றோது
மிசைமறையோன் மார்க்கத்தி னெதிர்வந் தெய்த
வென்னுனும் வேறாகும் பவத்தோன் கண்டு
மெல்லடிமுன் வணங்கவவ னுருகி நோக்கி
யுன்னுழின் வரும்பாவ மறிந்தோ முன்னோ
டுரைக்கவொணா தானானு முரைப்பங் கேண்மோ. (4)

'சண்டாளன் வடிவத்தோடு தன் ஊரான வேதவர்த்தனத்திற்குப் போக இயலாத பார்ப்பான், தான் தேடிக்கொண்ட பாவத்தைத் தொலைக்க விரும்பினான். அதற்காகப் பல இடங்களில் அலைந்து திரியும்போது, எல்லா வேதங்களையும் நன்கு அறிந்த உரோமசெனன் என்னும் முனிவர் அந்த வழியாக எதிரில் வந்தார். அவரைக் கண்டு பாதங்களில் விழுந்து வணங்கினான் பார்ப்பான் ஆகிய சண்டாளன். அம்முனிவர், முன்பிறப்பினால் அவனுக்கு நேர்ந்த பாவத்தை அறிந்து கொண்டு 'உன்னோடு பேசுவதே பாவம். ஆனாலும் சொல்கிறேன் கேட்டுக்கொள்' எனச் சொல்லத் தொடங்கினார். (4)

ஈங்குனக்குத் தீர்த்தயாத் திரைநன் றென்ன
வேதென்னி லதனைவகுத் திசைப்போங் கங்கை
பாங்குமைகா னிந்திநதி சோனை துங்க
பத்திரைகோ தாவிரியே பாலி பெண்ணை
தீங்கறுகா விரியனந்தை சரயு பம்பை
சிந்துகம்பை முதற்பலவாந் தெய்வ வந்தி
யோங்குகுண கடற்போத லன்றி மேல்பா
லுறுந்தலத்திற் சிலதொகுத்தே யுரைப்பா மன்னோ. (5)

இங்கு உன்னுடைய பாவத்தைத் தீர்த்த யாத்திரையே போக்கும் நற்செயலாகும், அதனைக் கூறுகிறேன். கங்கை, சிறப்பு அமைந்த காளிநதி நதி, சோனை, துங்கபத்திரை, கோதாவரி, பாலி, பெண்ணை, தீமைகளை நீக்கும் காவிரி, அனந்தை, சரயு, பம்பை, சிந்து, கம்பை முதலிய பல நதிகள், சீதேவி என்னும் தலைக்கோலம் போன்று காணப்படும் கிழக்குக் கடல் ஆகியவற்றிற்குப் போவதோடு மேற்குப் பகுதியில் உள்ள சில புண்ணிய தலங்களையும் தொகுத்துச் சொல்கிறேன் கேட்டுக் கொள்வாயாக. (5)

அம்புசைவேத் திரவதிச் சீரடையே கன்னி
யருள்கபிலை காளிந்தை யரும்பா ருந்தை
பம்புமணி வாகினியே நேம கன்மப்
பற்றறுக்கு மாறுமுதற் பலவாந் தீர்த்தஞ்
செம்பதுமத் தடம்பலவா மெங்கு நீதான்
சென்றுமூலா தொருதீர்த்தம் பொன்னித் தென்பால்
நம்பர்தருப் பாரணியத் தன்ன தீர்த்தம்
நண்ணுகவென் றுரைத்ததன்சீர் நவில்வ தானான். (6)

அம்புசை, வேத்திரவதி, சீர்மிக்க கன்னியாகுமரி, அருள்பாலிக்கும் கபிலை, காளிந்தை, அரிய பாருந்தை, பொங்கிவரும் மணிமுத்தாறு, வாகினி முதலிய நியம விதிப்படி சேரும் கரும வினைகளை அறுக்கும் ஆறுகள் முதலிய, பல

தீர்த்தங்களும், சிவந்த தாமரை பூத்த தீர்த்தங்களும் பலவாகும். அங்கெல்லாம் நீ சென்று அலையாது, பொன்னி நதியாகிய காவிரியின் தென்பகுதியில் நம்பக்திக்கு உகந்த இறைவன் வீற்றிருக்கும் தருப்பாரணியத்தில் உள்ள அன்னதீர்த்தத்திற்குச் செல் என்று சொல்லி அதன் சிறப்புகளைச் சொல்லத் தொடங்கினார்.

(6)

(வேறு)

அன்னத் தடத்தி னனிலன் றிசையாழி யுண்டான்
முன்னொத்த சோதி யொருவிங்கம் விதித்து நாளுந்
தன்னொத்த மேன்மைச் சனகாதிய ரோடு சார்வான்
மன்னர்க்கு மன்னன் முககுந்தனும் வந்து போற்றி.

(7)

அன்ன தீர்த்தத்தின் வாயு திசையாகிய வடமேற்குத் திசையில், முன்பு கடலைக் குடித்தவராகிய அகத்திய முனிவர் அருவுருவாக முன்பு தோன்றிய சுயம்பு லிங்கத்திற்கு இணையாக ஓர் இலிங்கம் அமைத்துத் தமக்கு ஒப்பான சனகன் முதலிய முனிவர்களுடன் வழிபட்டு வந்தார். மன்னர் மன்னனான முககுந்தனும் இங்கு வந்து வழிபட்டான்.

(7)

வானத் தடைந்த விடங்கேசனை மன்னு மிந்தத்
தானத் தமைத்துச் சிறப்பெண்ணில தான மைத்தா
னினத் தகன்றநா விங்கிருந் தன்ன மந்தன்
ஞானக் கடலி னருள்பெற் றவனெண்ணி னானால்.

(8)

முககுந்த மன்னன் வானுலகத்திற்குச் சென்று அங்கிருந்து திருவிடங்கநாதரை இம்மண்ணுலகத்திற்குக் கொண்டு வந்து கோயிலுள் அமைத்துச் சிறப்பான எண்ணற்ற தானங்களை ஏற்படுத்தினான். நாளின் குறைபாடு அகன்ற நாளிலிருந்து சனிபகவான் அறிவுக்கடலாகிய சிவபெருமான் அருள்பெற்று அங்கே இருக்கிறார்.

(8)

மாகோ புரத்தோர் பானுள் மந்தற் கண்டாற்
கேகாத வன்றுய ரியாவுமங் கில்லை யாமால்
போகா யவண்ணென்று விடுத்தயல் போயி னானால்
சாகாத வரத்தின ரியாரினுந் தக்க மேலோன்.

(9)

பெரிய கோபுரத்தின் ஒரு பகுதியில் உள்ள சனிபகவானைப் போய்த் தரிசனம் செய்தால் போகாத வலிய துன்பங்கள் எவையும் இல்லாமல் போய்விடும். நீ அங்கே போவாயாக என்று சொல்லிச் சாகாமல் இருப்பதற்குரிய வரத்தைத் தருவதை விடச் சிறந்த வழிகாட்டிய யாவரினும் உயர்ந்த உரோமசெனன் அவனை விட்டு அப்பால் சென்றார்.

(9)

அறியா மையினாற் பவமெய்திய வந்த ணாள்
 னெறியாது மகன்றுய் வந்நாளி னீடு பொன்னி
 யெறியார் வயற்புன ணாட்டினி லெய்தி முன்பு
 பிறியாத துயர்க்கட வியாவையும் பின்னிட் டானால். (10)

தன் அறியாமையினால் பாவம் சேர்த்த அப்பார்ப்பனன், தீமைகள் யாவும்
 நீங்கி நன்மைபெற, நீண்ட பொன்னி நதியின் அலைகள் புரண்டு விழும்
 வயல்களும் நீர்நிலைகளும் நிறைந்த சோழநாட்டைத், தன்னைப் பிரியாமல்
 இடைவிடாது தொடர்ந்து வந்த துன்பக்கடல் பின்னால் தங்கி நின்றாவிட,
 வந்தடைந்தான். (10)

ஞாலத்து னோர்கள் வினைதீர் நலத்த ருப்பை
 மூலத் தெழுந்த சுடர்மேவிய முற்ப திக்கே
 சீலத்தார் போற்றுஞ் சிவராத்திரி சேர்ந்து மேற்கின்
 பாலுற்ற தீர்த்தத் திடைபோ யொருபாவி னின்றான் (11)

இந்த உலகத்தவர்கள் அனைவரின் பாவங்களையும் தீர்க்கும் நல்ல
 தருப்பைக் காட்டில் சிவலிங்கச் சுடர் தோன்றிய அப்புண்ணிய ஊரை, ஒழுக்க
 நெறியில் தவறாதவர்கள் சிறப்பாகக் கொண்டாடும் சிவராத்திரி அன்று அந்தப்
 பார்ப்பனன் வந்தடைந்தான். மேற்குத் திசையில் உள்ள அன்னதீர்த்தத்தின்
 அருகே சென்று ஒரு பக்கத்தில் ஒதுங்கி நின்றான். (11)

அத்தீர்த்த மாடு மவர்கேச மலைப்புச் சிந்து
 மத்தீர்த்த மெய்பாற் படலு முருநன் கடைந்தான்
 மெய்த்திணி தோளரு மம்புவி யோரும் விண்ணுனோரு
 மித்தீர்த்த மேன்மை பெரிதா மெனவின்ப முற்றார். (12)

அன்ன தீர்த்தத்தில் மூழ்கி எழுந்தவர் தம் தலையை அசைப்பதால்
 அவர்கள் தலைமுடியில் இருந்து தெரித்த அத்தீர்த்தத்தின் நீர் பார்ப்பனன்
 உடம்பில் பட்டதும் தன் பழைய உருவத்தை அவன் அடைந்தான். இந்த
 உலகத்தினரும், வானுலகத்தவரும் இதனைக் கண்டு இத்தீர்த்தம் மிகச்
 சிறப்புடையது என மகிழ்ந்தார்கள். (12)

செற்றார் வணங்குஞ் சிவனீறு தெதீச னென்பான்.
 மற்றாரு மொப்பில னாமின்ன் மற்றை யோர்க்கா
 வுற்றாங் கிழைக்குமுப காரத்தின ரோங்கு சீர்மை
 முற்றா ரெனினு முடனேநல முன்னு வாரே. (13)

தெதீசன் என்னும் அந்த அந்தணன், பகைவரும் வணங்கும் சிவனருள்
 பெற்றவனாய்த் தனக்கு ஒப்பானவர் யாரும் இல்லை என்னும் உயர்நிலை

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

பெற்றான். பிறர்க்கு உதவி செய்பவர்கள் அதன் சிறந்த பயன் கிடைக்கும்படி முழுமையாகச் செய்து முடிக்காவிடினும், இத்தீர்த்தத்தில் நீராடினால் அதன் பயனை உடனே அடைவார்கள். (13)

வீறும் வடிவெய் தியவன் விண்ட கஞ்ச
நாறுந் தடமூழ்கி யெழுந்து நயந்து விண்ணோர்
கூறும் பெருமா னடிதாழ்ந்து குழைந்து மாயை
பாறும் படிமா மறைகொண்டு பாடி னானால். (14)

தனது ஆற்றல் பொருந்திய பழைய உருவத்தைப் பெற்ற அந்தணன், மணம் மிக்க அன்ன தீர்த்தத்தில் மூழ்கி எழுந்தான். உள்ளம் விரும்பி, வானவர் போற்றும் சிவபெருமான் திருவடிகளை விழுந்து வணங்கி மனம் குழைந்தான். தன் அறிவை மறைக்கும் மாய கருமங்கள் அழியும்படி வேத மந்திரங்களை இசையுடன் பாடினான். (14)

நங்கோனை நள்ளாறனை மாதிர நண்ணுந் தேவர்
தங்கோனை யென்னாவினி லூறிய தண்ணந் தேனை
வெங்கோ தறுகன்னலை யேத்தியுண் மெய்வி திர்ப்ப
வங்கோ வறுதண்ணனி யெய்தின னந்த னாளன். (15)

‘நம் இறை அரசை, நள்ளாற்றில் குடிகொண்ட தேவனை, விரும்பிய மண்டலத்தைச் சென்றடையும் தேவர்களின் தலைவனை, என் நாவில் உறிய குளிர்ந்த கவைமிக்க தேனை, எனது தீமைகளை அகற்றும் கரும்பைப் புகழ்ந்து உள்ளமும் உடம்பும் புளகாங்கிதம் அடைந்து இறைவன் அருளைப் பெற்றான் அந்தணன். (15)

தாரத் தொடுமக்கள் முன்னாகிய தக்க பாசஞ்
சேரத்தகு மியாரையு நீத்துளந் தேறி வன்னி
நாரத் துடல்வேணி யணிந்துநள் ளாற்றில் வாழ்வை
யாரத் தனையே யுறவாக வடைந்தி ருந்தான். (16)

அந்த அந்தணன், தன் மனைவி மக்களையும் பந்த பாசங்களையும் உறவினார், நண்பர்கள் அனைவரையும் விட்டு நீங்கி, உள்ளம் தெளிவடைந்து, யாக நெருப்பு மூட்டத் தேவையான வன்னி மரத்துண்டையும் சடைமுடியும் தாங்கித் திருநள்ளாற்றில் வாழ்வதற்காகத் தனியாகத், தன்னையே உறவாக எண்ணி இத்தலத்தினை அடைந்தான். (16)

கோயிற்பணி வேண்டுவ யாதுங் குயிற்றி மிக்க
வாயிற்சிவ தோத்திர மாமறை மல்க வோதிச்
சேயிற் பரிவாய்க் கலந்து செறிந்த வர்க்கே
தாயிற்சிறந் தாண்டித் தாமரை சார்ந்து னானே. (17)

அந்தணன், கோயில் பணிகள் யாவற்றையும் குறைவில்லாமல் செய்தான். அவன் வாயில் சிவ தோத்திரங்களும் சிவ ஆகம வேத மந்திரங்களுமே எப்பொழுதும் ஒலித்தன. குழந்தைபோல் தூய அன்புடன் இறையணர்வில் நிறைந்தவர்களுக்குத் தாய்போல் அன்பு காட்டும் சிவன் தாமரைத் திருவடிகளைச் சேர்ந்தான். (17)

ஆனின்பழி போக்கிய திம்முறை யாகு மென்றே
தேனின்பொழி வாமென வோதிய செம்மை யானை
மானின்னுரி யாடையர் வாழ்த்தி மகிழ்வுற் றைய
மேனின்ற சரித்திர மியாதென வேறு சொல்வான். (18)

பசுவைக் கொன்ற பாவம் இவ்வாறு நீங்கியது என்று, தேன்போன்ற இனிய சொற்களால் கூறிய சூத முனிவரை, மான்தோல் ஆடை உடுத்த வேதியர்கள் வாழ்த்தி மகிழ்ச்சி பொங்க, 'ஐயனே! இதற்குமேலும் உள்ள வரலாற்றைக் கூறுங்கள்' எனக் கேட்டனர். அதற்குச் சூதமுனிவர் கூறத் தொடங்கினார். (18)

திருச்சிற்றம்பலம்

கோக்கொலைதீர்ந்த சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆகச் சருக்கம் ஆறுக்குத் திருவிருத்தம் 185

உ

ஏழாவது

உருசிராசச் சருக்கம்

எழுபெருந் திக்கு மேலா மிசைதிசை போம வந்திக்
குழுமணி மகுட மன்னன் கோதைவே னுருசி யென்பா
னொழுருவெவ் விடப்பற் பாந்த னொன்றடர் பிராணைத் தாங்கப்
பழுதறு முலக மெல்லாம் பாழியந் திணிதோன் வைத்தான். (1)

எல்லாத் திசைகளிலும் புகழ்பெற்று விளங்கிய அவந்தி நாட்டின் அரசனாக ஒளி பொருந்திய நவரத்தினங்கள் பதித்த மகுடத்தை அணிந்து வெற்றி மாலை சூடிய வேலை உடைய உருசி என்பவன் ஆண்டு வந்தான். நஞ்சு ஒழுகும் பற்களை உடைய ஆதிசேடன் திருமாலுக்குப் பாயாக இருந்து தாங்கிக் கொண்டிருந்ததால், அது தாங்க வேண்டிய குற்றம் இல்லாத எல்லா உலகங்களையும் தன் அகன்ற தோளில் தாங்கி ஆட்சி செய்தான் இம்மன்னன். (1)

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

வாய்மையுங் கற்பு மேய வனமுலை மனைவி யோருந்
தீமகம் பலவு மாற்றிச் செய்யகோல் நடாத்து நானி
லாய்மதிப் பரத்து வாச னருமறைக் குழாங்கள் சூழக்
காய்மதி நிலவு நீறு காட்டவந் தணைந்தா னன்றே. (2)

உண்மையும் கற்பும் நிறைந்த அழகிய மார்க்கத்தை உடைய மனைவியோடு
வேள்வித் தீ பலவாக எழுமாறு யாகங்கள் செய்து அரச முறை முவாது ஆட்சி
செய்து கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது, வேதங்களை ஆராய்ந்து ஆழ்ந்தகன்ற
அறிவை உடைய பாத்துவாச முனிவர் வேதம் அறிந்த முனிவர்களுடன் நிலவின்
ஒளிக் கற்றை போன்ற வெண்மையான திருநீறு உடம்பெல்லாம் தோன்றுமாறு
அங்கு வந்து சேர்ந்தார். (2)

முனிவரன் வருத னோக்கி முடியடி தோயத் தாழ்ந்தே
யினியன பலவுங் கூறி யாசனத் திருத்தித் தானுங்
கனிவுட னிருந்து மேவுங் கருத்தறிந் தறங்க டம்மிற்
றனியுய ரறமியா தென்னப் பரத்துவன் சாற்ற னுற்றான். (3)

முனிவர் வருவதைப் பார்த்த மன்னன் தன் தலை அவர் திருவடிகளில்
தொடுமாறு குனிந்து வணங்கினான். அவரைப் பலவாறு புகழ்ந்து தக்க
இருக்கையில் அமரச் செய்தான். அவர் அருகே அரசன் அமர்ந்து முனிவரின்,
மனப்போக்கு அறிந்து, 'அறங்களிலேயே உயர்ந்த அறம் எது?' எனக் கேட்டான்.
முனிவரும் கூறத் தொடங்கினார். (3)

தானமே யறமா மந்தத் தானந்தாம் பலவ வற்று
ளானதோ ரன்ன தான மதிகமவ் வனத்தி னூடே
மானவ ராவி வந்து மண்ணிடைப் பிறத்த லாலே
யேனவாந் தான மெல்லா மிதற்கிணை யாகா தன்றே. (4)

'தானம் செய்வதே சிறந்த அறமாகும். அத்தகைய தானங்கள் பல
உள்ளன. அவற்றுள் அன்ன தானமே மிக உயர்ந்தது. மனிதர்களுக்கு உயிர்வந்து
இந்த உலகில் பிறப்பதற்கு இதுவே காரணம் ஆகும். ஏனைய அறங்களெல்லாம்,
இதற்கு இணையாகா.' (4)

அன்னது கொள்வோன் கால மாயிடத் ததிக மாகு
முன்னவை யிரண்டு மீண்டின் மொழியிடத் தால்லீ றெய்தல்
தென்னிலம் தன்னி லீசன் திருப்பதி யொன்றி னுண்டால்
மன்னவ கேட்டி யென்ன மறையவ னுரைப்ப தானான். (5)

'அன்னதானத்தைக் காலம் அறிந்து, இடம் அறிந்து செய்வது சிறப்பாகும். அவற்றினும் சிறந்தது முன்னோர்கள் நினைவு நாளில் அன்னதானம் செய்தல். அதனினும் சிறந்தது சிவதலத்தில் அன்னதானம் செய்தல். இதற்கு மேலும் சொல்லுகிறேன், மன்னனே கேட்பாயாக!' என்று பரத்துவாச முனிவர் தொடர்ந்து சொன்னார். (5)

எறிதிரைப் பொன்னித் தென்பா விருமுக்காற் காவதத்திற்
செறிதரு தருப்பை யங்கான் சிவன்பிரி யாத தானன்
எனறியவ பொருந்தி யேய்ந்தால் நிரையுகள் கவலை மாறி
மறியுகள் வனவா மந்த மாண்டல மிலங்கு மாங்கே. (6)

அலைமோதும் பொன்னி நதியின் தென் பகுதியில் இரண்டே முக்கால் காத் தூரத்தில் அடர்ந்த தருப்பைக்காடு ஒன்றுள்ளது. அங்கே சிவன் குடிகொண்டுள்ளார். அங்கே சென்று முறைப்படி அன்னதானம் அளித்தால், மனத்தில் வரிசையாக ஓடிக் கொண்டிருக்கும் கவலைகள் எல்லாம் மாறிடும். மான்கள் ஓடித்திரியும் அந்தத் தருப்பைக் காடானது புகழ்மிக்க தலமாக விளங்குகிறது. (6)

துய்யவாச் சிரமே துன்றிச் சுரர்தொழும் பதியக் கானிற்
செய்யவாற் றினினன் னாகிச் செறிதலாற் றிருநன் னாறாய்
வையக மிகுபேர் பெற்று வயங்குநா ளங்கோர் கள்வன்
வெய்யவா றலைத்துண் டாங்கே மேவினன் மேவு நானில். (7)

முனிவர்களும் மறை ஓதும் அந்தணர்களும் நிறைந்து வாழ்வதால், தூய்மையான ஆசிரமம் போல் விளங்குகிறது இந்தவூர். இதனால் தேவர்கள் இந்தப் பதியை அடைந்து இறைவனை வணங்கிச் செல்கின்றனர். இந்தத் தெய்வத் தன்மை பொருந்திய ஊரான தருப்பைக்காடு, சிறந்த ஆற்றின் இடை நிலமாக விளங்குவதால், திருநள்ளாறு எனப்பெயருடன் உலகமெல்லாம் புகழ்பெற்று விளங்குவதாகும். அங்கே வருவோர் போவோரிடம் வழிபறித்துண்ணும் ஒரு திருடன் இருந்தான். (7)

பாற்றிரைக் குணாது வேலைப் பதிநின்றோர் வணிகன் போத
வாற்றுணாக் கொண்டு மேல்பா லடைகுவான் புகுதத் தீயோன்
கூற்றென வணைந்து பற்றக் கொள்பொரு ளொன்று மின்றி
யேற்றுமச் சோற்றைக் கொண்டே மிரும்பிக் கீந்து விட்டான். (8)

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

பால்போன்ற அலைகளை உடைய கிழக்குக் கடற்கரை ஊர் ஒன்றிலிருந்து ஒரு வியாபாரி மேற்குத் திசையில் உள்ள ஊர்க்குச் செல்லக் கட்டுச் சோற்றுடன் போய்க் கொண்டிருக்கும் போது இத்திருடன் எமனைப் போல் அவனிடம் சென்று அம்மூட்டையைக் களவாடிச் சென்றான். அவன் மூட்டையை அவிழ்த்துப் பார்த்தபோது அதில் சோறுமட்டுமே இருந்தது. அதனைச் சாப்பிட்டு அவன் தன் பசியைப் போக்கிக் கொண்டான். (8)

வல்லியம் விடுப்ப நீங்கு மழவிடை போல நாய்கன்
புல்லிய துயர நீங்கிப் போந்துநன் பதிய யடைந்து
கொல்லியல் வறுமை யாலே கோதுகள் புரிந்து மேலைச்
சொல்லிய வாயு நீங்கத் துயருழந் திறந்த காலை. (9)

புலியிடமிருந்து தப்பிய இளம் ஆட்டைப்போல இந்த வியாபாரி தனக்குத் திருடனால் ஏற்பட இருந்த ஆபத்திலிருந்து தப்பித் தான் சென்றடைய நினைத்த நல்ல ஊரை அடைந்தான். ஆனாலும் அவன் வறுமை அடைந்து அதன் கொடுமையால் நேர்மை தப்பித் துன்பங்கள் பல அடைந்து இறந்தான். (9)

காட்டின்முன் கள்வன் கொள்ளக் கட்டமு தனித்தா னென்றே
கோட்டிமி லேற்றோ ரண்ணல் கொணர்கவெம் முலகத் தென்னச்
சேட்டிளம் பருதி போலுஞ் சேணுலா விமான மேற்றி
வாட்டமில் சிவக ணத்தோர் மல்கிய சிறப்புச் செய்தார். (10)

தருப்பாரணியத்தில் திருடன் உண்பதற்குக் கட்டுச்சோறு அளித்தவன் என்பதால் திமிலை உடைய காளை வாகனத்தை உடைய சிவபெருமான், அந்த வியாபாரியைத் தன் சிவலோகத்திற்கு அழைத்து வரக் கூறினார். அழகான காலைச் சூரியனைப் போல ஒளிவிடும் வானுலகத் தேரில் ஏற்றிக் கைலாயத்திற்குக் கொண்டு சென்று, எப்பொழுதும் சோர்வை அறியாத சிவகணங்கள் அவனுக்கு அனைத்துச் சிறப்புகளையும் செய்தனர். (10)

அரன்வடி வடைந்து வானத் தளர்பில்பல் வியங்க னார்ப்பப்
பரனுல கடைந்தெங் கோனைப் பணிந்தவ னிருந்தா னென்றே
வரமறை முனிவ னோத மன்னவன் செங்கை கூப்பிப்
புரகரன் பாதம் போற்றிப் புனிதவப் பதியிற் செல்வான். (11)

‘கயிலாயம் சென்ற அந்த வியாபாரி, சிவபெருமான் திருவடிகளை வணங்கினான். வானுலகத்தவர் பல்வேறு இசைக் கருவிகளை வாசித்தனர். சிவலோகத்தை அடைந்து சிவனை நாள்தோறும் வழிபட்டு அவன் அங்கேயே இருந்தான்’ என்று வேதத்தை நன்கு கற்ற பரத்துவாச முனிவர் கூறினார். இதைக் கேட்ட உருசிராசன் தன் கைதொழுது ஏத்தித் திரிபுரம் அழித்த சிவபெருமானாகிய புரகரனின் திருவடிகளைப் போற்றி புண்ணிய பூமியாகிய தருப்பாரணியத்திற்குப் பயணப்பட்டான். (11)

வேதிய னருளாற் கூறும் விடைமொழி பெற்று வேந்த
னோதிய நெறியாற் காத்த லொருப்படு மமைச்சர்க் காக்கி
வேதிய தானை சூழ விருஞ்சுரம் பலவு நீக்கித்
தாதிவர் சோலை வேலித் தருப்பையங் கானில் வந்தான். (12)

பரத்துவாச முனிவரின் அருள் ஆசியைப் பெற்றான் மன்னன். அமைச்சரை அழைத்து நீதிநெறி தவறாது நாட்டைக் காக்க வேண்டும் என ஒப்படைத்தான். அந்தணர்கள் புடைசூழப் பல்வேறு இடங்களையும் கடந்து, பூந்தாதுக்கள் நிறைந்த பூங்காக்களை வேலியாகப் பெற்ற தருப்பாரணியத்தை அடைந்தான். (12)

பண்ணமர் சுரும்பு பாடப் படுமது வருவி பாய்ந்து
தண்ணருந் தடமாய் வெய்ய தானைகா லாழத் தேக்கு
மண்ணலங் கானில் வேந்த னனைதனு மாரி நீத்தங்
கண்ணக னாடு முற்றுங் கருவிவான் பொழிந்த தம்மா. (13)

வண்டுகள் மலர்கள் தோறும் இசைபாடுகின்றன. அதைக் கேட்ட மலர்கள் தேனை அருவியாகப் பொழிகின்றன. அத்தேனானது அகன்ற நிலப்பகுதியில் வீரமிக்க படைகளின் கால் புதையும் அளவிற்குத் தேங்குகிறது. அத்தகைய சிவபெருமானின் தருப்பைக் காட்டை அரசன் அடைந்தான். அரசன் வந்தடைந்ததும் அகன்ற நாடு முழுவதும் வெள்ளமாக மழை பெய்தது. (13)

வெள்ளிதன் முனிவால் போய விரிவன தண்ட கக்கா
னன்னிய தமிழ்தோர் வேந்தன் நன்குற வமைத்த தேபோற்
புன்னிமா னாடை மீசன் புரத்தொடு நாடு முற்று
மன்னிலைப் பூணி னான்வந் தணிவன மனித்தான் மன்னோ. (14)

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

ககபோகங்களுக்குக் காரணனான சுக்கிரன், தேவ உலகத்தை வெறுத்து விரிந்த தருப்பாரணியத்தை அடைந்ததைப் போன்றும், தமிழை நன்கு ஆராய்ந்து அறிந்து வளர்க்கும் பாண்டிய மன்னன் இத்தலத்தை அடைந்து தன் தலைநகர் மதுரைபோல் அழகுற அமைத்ததைப்போன்றும், உறுதியான வேற்படையை உடைய உருசிராசன் இத்திருநள்ளாற்றிற்கு வந்து அழகிய சிறந்த வளங்களை அளித்தான். (14)

வானவ ரியக்கர் சித்தர் வரமறை முனிவ ரோடு
தானவர் பணிநள் ளாற்றிற் சங்கரன் றனிமுன் னாகத்
தேனலர் கடவுட் கோயில் செய்நளன் பணிபோல் மேவ
வீனமி லுருசி மன்ன னிரணிய மணியிற் செய்தான். (15)

வானவர்களும், கந்தருவர்களும், சித்தர்களும், வேதம் வல்ல முனிவர்களும், வித்தியாதரர்களும் நாளும் வழிபடும் திருநள்ளாற்றின் சிவன் கோயில் முன்பாகத், தேன் துளிர்க்கும் மலர்களை உடைய இச்சிவன் கோயிலுக்கு நளன் முன்பு செய்த திருப்பணிகள் போலக் குற்றமில்லாத உருசி மன்னன் பொன் மணிகளால் மாளிகை கட்டினான். (15)

வேறு.

நள்ளா றுடையார் நவில்பு சனையு
மெள்ளா நெறியி னியலும் விழவுந்
தள்ளா மறையோர் மகமுந் தடைதான்
கொள்ளா முறையிற் குலவுந் றிடவே. (16)

திருநள்ளாற்றில் கோயில் கொண்டுள்ள சிவபெருமானுக்கான நித்திய பூசைகளும், குறை சிறிதுமில்லாத முறையில் நடைபெறும் விழாக்களும், ஏற்றுப் போற்றத்தக்க வேத அந்தணர் நடத்தும் வேள்விகளும் தடை ஏதுமின்றி சிறந்து விளங்கிட அரசன் ஏற்பாடு செய்தான். (16)

மலையிற் பொலியு மடையும் வருபா
ஃலையிற் பொலியு மதுபோ லமுதுங்
குலையிற் கனியும் பிறவுங் குழுமுந்
தொலைவற் றிடுமா னிடர்துய்த் திடவே. (17)

மலைபொருள்களால் ஆக்கிய உணவு வகைகளும், திருப்பாற்கடலில் கடைந்தெடுத்த அமிழ்தம் போன்ற உணவும், குலை குலையாகப் பழ வகைகளும், இவை போன்ற பிறவும் குவியல் குவியலாகக் கொஞ்சமும் குறைவுபடாமல், மனிதர்கள் உண்பதற்கு அரசன் அளித்தான். (17)

கல்லா மணியுங் கனகத் திரளும்
பல்லா னினமும் பகரும் பிறவும்
வல்லார் மறையோர் மகிழக் கொளுமா
றெல்லா வறமு மிகவுந் றிடவே. (18)

பல்வகை நவரத்தினங்கள், பொன், பலவாகிய பசுக்கூட்டங்கள் இத்தகைய
பிற பொருள்களை வேதம் வல்ல அந்தணர்கள் மகிழ, அறங்கள் எல்லாம்
சிறக்க அரசன் தானம் செய்தான். (18)

மெய்வைத் திருசீர் வேளாண் மரபோர்
வைவைத் திருவே லரசர் வணிகர்
தெய்வத் திருநான் மறையோர் திகழுஞ்
சைவத் திரளும் மிகவுந் தழைய. (19)

உண்மையைத் தம் நெஞ்சில் வைத்துள்ள வேளாளர்கள், கூரிய வேலை
உடைய அரசர்கள், வியாபாரிகளான வணிகர்கள், தெய்வத் தன்மை பொருந்திய
சிறந்த நான்கு வேதங்களும் கற்ற அந்தணர்கள் ஆகியோர்கள் அடங்கிய
சைவத் திருக்கூட்டத்தை அரசன் மிகவும் தழைக்கச் செய்தான். (19)

பூசைச் சிவவே தியரும் புனித
னேசப் பணிசெய் நிறைதா னிகரும்
வாசக் குழலார் மலிதூ ரியமு
மேசற் றளகைக் கிணைபோன் மலிய. (20)

சிவபூசை செய்கிற வேதப் பிராமணர்களும், புனிதரான சிவன்மேல்
வழிவழியாக அன்பு நிறைந்து தெய்வப் பணி செய்யும் தானிகர்களும், மணம்
மிக்க கூந்தலை உடைய தேவரடியார்களும் இத்திருத்தலத்தில் நிறைந்திருக்கக்
குபேரனின் அளகாபுரிபோல் அரசன் ஆக்கினான். (20)

செங்கோ லரசன் திகழ்வித் தனிலத்
தங்கோர் திசையி னமலத் துருவாந்
தங்கோன் வடிவந் தாபித் தியலாற்
பொங்கா நானிற் பூசித் தனனே. (21)

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

நீதிநெறி தவறாது இவ்வாறு அனைத்துத் திருப்பணிகளையும் நிறைவேற்றி வாயு பகவான் திசையாகிய வடமேற்கில் தன் இறைவனாகிய மும்மலங்களும் பற்றாத சிவபெருமானின் திருமேனியை அமைத்தான். சோதிடவியலுக்குப் பொருந்திய நன்னாளில் விழா எடுத்துப் பூசித்தான். (21)

சரவா ரணியந் தங்கிச் சடைமே
லரவா டிடநின் றாடும் பெருமான்
கரவா மனெனக் காலுஞ் சிறிதும்
விரவா னிறைமுன் வெளிநின் றனனே. (22)

தருப்பைப் புல் நிறைந்த காட்டில் தங்கும், தன் சடாமுடியில் தாம் அணிந்த பாம்பு ஆடும்படியாக நடனமாடும் சிவபெருமான், தீமைகள் மனத்தில் எப்பொழுதும் கலக்காத உருசிராசன் முன்பு வெளிப்பட்டு நின்றான். (22)

கண்டான் வடியாக் கருணைக் கடலை
விண்டான் விழிநீர் மெய்முற் றவசங்
கொண்டான் பிரமக் கூத்தும் பொலியத்
தண்டா மரபிற் றானா டினனே. (23)

சிவபெருமானின் திருவுருவைக் கண்ட அரசன், அவனது குறையாத கடல் போன்ற கருணைப் பெருக்கைப் புகழ்ந்தான். கண்களில் கண்ணீர் அருவியாகக் கொட்டியது. தன் வசம் இழந்தான், பக்திப் பெருக்கால் ஆனந்தக் கூத்தாடினான். (23)

வேலா வலயத் தவுணன் மிடல்தீர்
சூலா யுதனே சுரர்நா யகனே
மாலா யெதிரு மறவிப் பழிகொள்
காலா விமலா கருணா நிதியே. (24)

கடல்குழந்த உலகில், அசுரனின் வலிமையை அடக்கிய சூலாயுதனே! தேவர்களின் நாயகனே! தன் பக்தன் மார்க்கண்டேயரின் உயிரை வாங்க வந்த கரிய உருவ யமனைக் காலால் உதைத்த இறைவனே! குற்றங்கள் ஏதும் அணுகாதவனே! கருணை பொழியும் பெருஞ்செல்வமே! (24)

நாரா யணனோ டயனும் நணுகா
வேராய் முடியாய் மினிருஞ் சுடரே
தாராத் தமிழே தமிழோர் பொருளே
யாரா வமுதே யடியே னுயிரே. (25)

நாராயணனாகிய திருமாலும், பிரமனாகிய படைப்புக் கடவுளும் கண்டு அடைய முடியாத திருவடிகளும் முடியும் ஒளிவிட்டுத் தோன்றும் ஒளிப்பிழம்பே! விண்மீன்களாய் ஒளிவீசி விளங்குபவனே! தமிழ் நன்கு ஆராய்ந்து கண்ட ஒப்பற்ற உண்மைப் பொருளே! தெவிட்டாத அமிழ்தமே! என் உயிரே. (25)

எந்தச் சமயத் தெவருற் றிடனு
மந்தச் சமயத் தருளுஞ் சுடரே
சந்தப் புளகத் தருணக் கமலக்
கந்தக் கொடிசேர் கதிர்கற் பகமே.

(26)

எந்தச் சமயத்திலும் எவர் வந்து வேண்டினும் அந்தச் சமயத்தில் அருள்புரியும் ஒளியே! சூரியனைக் கண்டு மலரும் மணமிக்கத் தாமரை மலரில் இருந்து ஒளிவிடும், கேட்டதைத் தரும் கற்பகமரம் போன்றவனே! (26)

என்றே பரவுற் றனனல் லிறையை
நன்றே புரியும் நள்ளா றுடையான்
குன்றா வரநல் குவம்யாங் கொளுமுன்
னொன்றா தரவே துரையென் றனுமே.

(27)

எனப்போற்றி அரசன், தன் இறைவனாகிய சிவபெருமானை, வழிபட்டான். எப்பொழுதும் நன்மையே பக்தர்களுக்குச் செய்யும் திருநள்ளாற்றில் குடிகொண்டுள்ள சிவபெருமான், குறைவில்லாத வரங்களை நான் உனக்கு அளிக்கிறேன். நீ வேண்டியவற்றைக் கேள் எனச் சொன்னார். (27)

வேறு

பேசுமண்ணி லின்னமும் பிறக்கும்வண்ண நேரிலோ
ராசிலாத நிண்ணிடத்தி லன்புவைக்க வேண்டுமித்
தேசிடத் திருந்துநின் றிருப்பணித் திறஞ்செயாப்
பாசநீக்க வேண்டுமென்னப் பாணிவேணி நல்கினான்.

(28)

'இந்த மண்ணில் மறுபடியும் நான் பிறக்க நேர்ந்தால் இறைவனே! உன்மேல் மாறாத அன்பு செலுத்த வேண்டும். இந்தத் திருத்தலத்தில் இருந்து உமக்குத் திருப்பணிகள் பல செய்யது என்பற்று பாசங்களை நீக்கி வீடுபேறடைய வேண்டும்' என அரசன் வேண்டக் கங்கைவாழ் சடையனாகிய இறைவன் வரம் அருளினான். (28)

மினவுத்த ரத்துநாள் விரிந்ததிங்கட் காலையில்
மானவேலின் மன்னவன் வாய்த்துணர்ந்து நீங்கியே
யானநா டகன்றுபோ யவந்தியிற் புகுந்துநற்
றானமன்னம் நல்கிமெய்த் தவம்புரிந் திருந்தனன். (29)

பங்குனி மாதம் உத்திர நட்சத்திரத்து அன்று திங்கட்கிழமை காலை
வேளையில் வேல்படையில் சிறந்த உருசிராசன், இத்திருத்தலத்தை விட்டு
நீங்கித் தன் அவந்தி நாட்டை அடைந்தான். அங்கு அன்னதானம் முதலியவை
அளித்துத் தான தவத்தில் ஈடுபட்டுக் காலம் கழித்தான். (29)

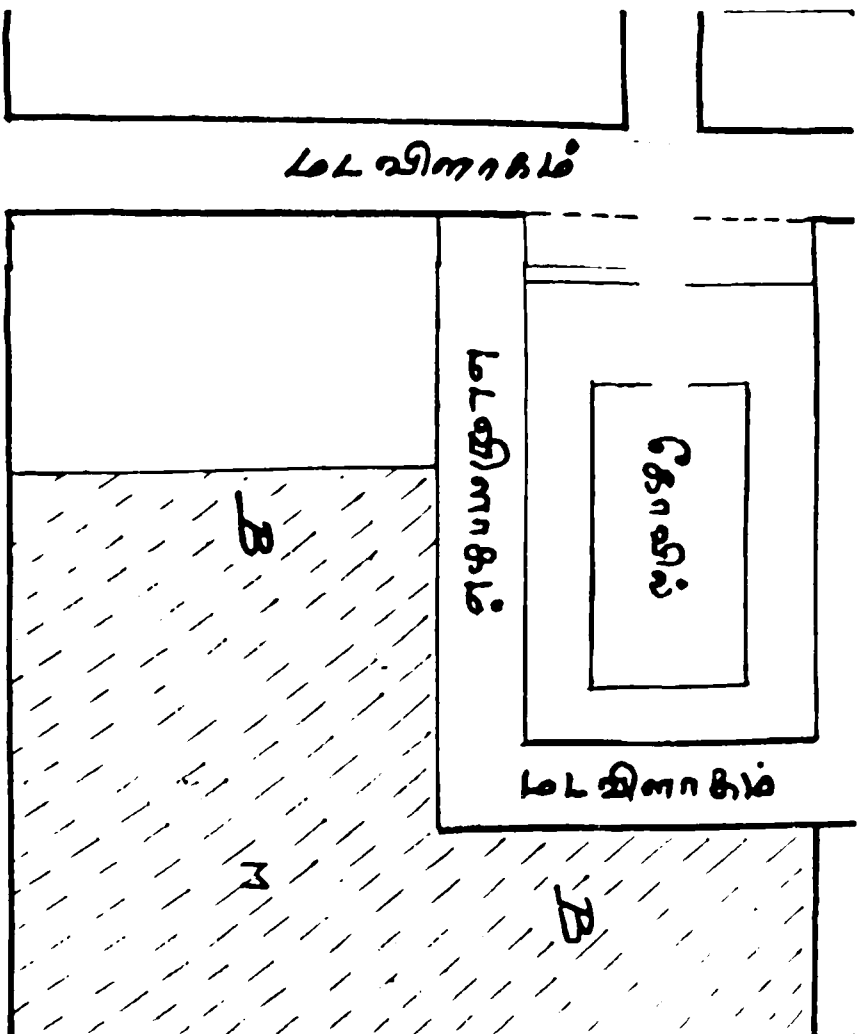
பின்னர்க்காய நீங்கியே பிறங்குசீர்நள் ளாற்றினில்
மன்னன்முன்ன ஞமுடன் வந்துதோன்றி வாழ்வுறீஇ
யன்னதான நல்கியே யடைந்தபற் றகன்றபின்
பன்னவேணி யீசனற் பதத்தகத் தடைந்தனன். (30)

சிலகாலம் சென்ற பின்னர் அரசனின் உயிர் உடலை விட்டு நீங்கியது.
முன்பு தான் வாங்கிய வரத்தின்படி, சிறப்புகள் நிறைந்த திருநள்ளாற்றில் பிறந்து,
வாழ்ந்து அன்னதானம் செய்து, பற்றுகள் நீங்கிப் பாம்பைச் சடையில் அணிந்த
சிவபெருமான் திருவடிகளை அடைந்தான். (30)

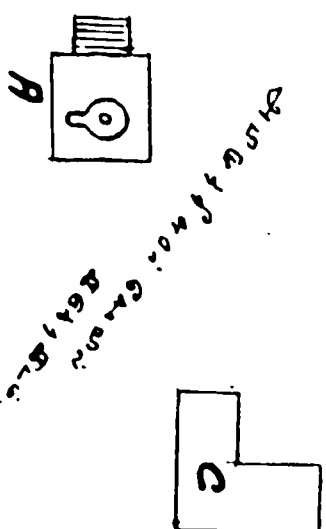
அந்தணரிவ் வண்ணமென் றாய்ந்தகூத னோதவே
சந்தநீ றணிந்திடுஞ் சவுனகாதி யோரெலாம்
பந்தநீங்கி மன்னவன் பரனிடத் தடைந்தபின்
வந்தகாதை யேதென மகிழ்ந்துவேறு கூறுவான். (31)

‘அந்தணர்களே! இவ்வாறு உருசிராசனின் வாழ்வு திருநள்ளாற்றில்
வீடுபேற்றில் முடிந்தது’ என வேதங்களை ஆராய்ந்த சூத முனிவர் கூறினார்.
மணம்மிக்க திருநீற்றைப் பூசியுள்ள சவுனகன் முதலான முனிவர்கள், பாசம்
நீங்கி உருசிராசன் சிவபெருமான் திருவடிகளை அடைந்தபின் நடந்த
கதைகளைக் கூற வேண்டும் என வேண்டினர். சூதமுனிவர் அவர்கள்
வேண்டுகோளுக்கு மகிழ்ந்து வேறு கதையைக் கூறத் தொடங்கினார். (31)

திருச்சிற்றம்பலம்
உருசிராசச் சருக்கம் முற்றிற்று
ஆகச் சருக்கம் ஏழுக்குத் திருவிருத்தம் 216

BMB. அள்ளுதீர்த்தம் எழுந்த
அகத்தியத்திந்தம்.
A - அகத்தீசுரர் ஹைலம்
C. கமலம் அளவர்த்தம்.

திருநள்ளாறு மடக்கிறீர் - (அகத்தீசுரர் ஹைலம் அளவர்த்தம்)

படம் : அள்ளுதீர்த்தம்

உ

எட்டாவது

அக்கினிவண்ணச் சருக்கம்

கன்னல்வேலி நீர்வயற் காம்பிலித் தலத்தினான்
மன்னர்மேவு செல்வத்தான் மாறில்வேத வாணிக
னின்னல்தீர்க்கு மிகையா னியக்கர்வேந்த னென்னவே
பன்னரும் பெரும்பொருட் பழிப்பிலாம லீட்டுவான். (1)

கரும்பை வேலியாக உடைய நீர் நிறைந்த வயல்கள் மிக்க காம்பிலி
என்னும் ஊர் ஒன்று உள்ளது. அதில் மன்னரைவிடச் செல்வம் நிறைந்த,
ஒப்புயர்வு அற்ற வணிகன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் பிறர் துன்பங்களைப்
போக்க உதவும் பண்புடையவன். வித்தியாதாரர்களின் அரசன் என்று பலரும்
பாராட்டும்படியாகப் பெற்றகு அரிய பெரிய செல்வத்தைப் பழிப்பதற்கு
இடமில்லாமல் சம்பாதித்தான். (1)

தெண்டியென்னு நாமத்தான் சிறந்துவாழு மெல்லையில்
வண்டுகிண்டு கொண்டலோதி மனைவிதன் வயிற்றின்வாய்
கொண்டிடுங் கருப்பமாகக் கூறுமோகை கூரவே
திண்டிறற் படைத்தசீர்த தீவண்ணு தித்தனன். (2)

அவனுடைய பெயர் தெண்டி என்பதாகும். சிறப்பாக அவன் வாழ்ந்துவரும்
நாளில், வண்டுகள் மொய்க்கும் மலர்களைத் தன் மேகம் போன்ற கருங்கூந்தலில்
சூடிய அவன் மனைவி கருப்பமாய் இருக்கிறாள் என்பதறிந்து மகிழ்ந்தான்.
இவர்களுக்கு வலிமை படைத்த சிறப்புகள் பொருந்திய அக்கினி
வண்ணன் பிறந்தான். (2)

மற்றையாண்டி எனல்லையில் மருவுமன்னன் போல்வனென்
றுற்றவ னொருத்தனு முதித்தன னிருவரும்
பெற்றதென்று நெஞ்சகம் பெருங்கனிப்பு றுத்தியே
கொற்றமன்னர் பாலரிற் குணங்கொள் விஞ்சை கற்றனர். (3)

அடுத்த ஆண்டிலேயே இளவரசன் போன்று மற்றுமொருவன் பிறந்தான்.
இருவரும் பெற்றவர்கள் மனம் மகிழ், இளவரசர்கள் போல் பல வித்தைகளைக்
கற்றனர். (3)

விஞ்சைகற்ற விருவரும் விளங்குகாளை யாகுநாள்
மஞ்சையொத்த தாதையு மலிந்தவா னடைந்தனன்
நெஞ்சையுற்ற துன்பநோய் நிரம்பமண்ணில் வீழ்ந்தெழுந்
தெஞ்சலற் றிரங்கிமெய் மிளைப்புறப் புலம்பினார். (4)

இவ்வாறு அவர்கள் பல்வேறு வித்தைகளையும் கற்றுக் காளைப் பருவத்தை அடைந்தனர். கொடுப்பதில் மேகம் போன்ற அவர்கள் தந்தை பரந்த வானுலகத்திற்கு உயிர்நீத்துச் சென்றான். தந்தை இறந்ததால் மிகுந்த மன வேதனை அடைந்த இப்பிள்ளைகள் மண்ணில் விழுந்தனர்; இனி இறந்து விடுவார்களோ என நினைக்கும்படி மிகவும் வருந்தி உடல் இளைத்துப் புலம்பி அழுதனர். (4)

கிளைஞர்வந்து தேற்றலுங் கிளர்ந்ததுன்ப நீங்கியே
களைகணான தாதைதன் கடன்கள்செய்து முற்றியே
வளைகடற் புவிக்குண்முந்து வளமுமல்கும் வாணிபம்
விளைபொருட் குயிற்றியே விளங்கவீற் றிருந்தனர். (5)

உறவினர்கள் எல்லாரும் பலவாறு எடுத்துச் சொல்லித் தேற்றினர். அதனால் அக்கினி வண்ணர்களின் துன்பம் ஒருவாறு நீங்கியது. இதுவரை ஆதரவாக இருந்த தந்தைக்குச் செய்ய வேண்டிய பிதிர் கடன்களைச் செய்து முடித்தனர். கடல் சூழ்ந்த இந்த உலகில் உள்ள சிறந்த முத்துகளை வியாபாரம் செய்தும் விளைபொருள்களைப் பலவாகச் செய்தும் சிறப்புற வாழ்ந்து வந்தனர். (5)

வேறு

எள்ளரு மங்கையர் மாமணம் வேட்டன ரின்புற்ற
வுள்ளமோ டேயவர் வாழ்வுறு நாளி விடரெய்தக்
கள்ள மனக்கொடி யார்கல விச்செயல் கற்பித்தா
ரள்ளல் விழுங்கரி போலவர் பாலை யாழ்வுற்றார். (6)

குறைசொல்ல முடியாத பெண்களை இருவரும் திருமணம் செய்து கொண்டனர். இவ்வாறு இன்பாக இவர்கள் வாழும் நாளில், இவர்களுக்குத் துன்பத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நினைத்த தீய மனம் கொண்ட சிலர், பரத்தையர் பழக்கத்தை ஏற்படுத்தினர். சேற்றிலே விழுந்த யானையைப்போல இவர்கள் தாசியார்களோடு வாழத்தொடங்கினர். (6)

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

கற்புடை மாத ரிடத்துறு மன்பது கைவிட்டா
ரற்புடை யோருறு திச்சொ ளுரைப்பன வவைகொள்ளார்
பற்பல விச்சை பயிற்றிய தேசிகர் பாற்செல்லார்
நற்பொருள் கொள்நடை யாங்குல நீர்மையி னடையற்றார். (7)

கற்புள்ள மனனவியரிடம் கொண்ட அன்பை மறந்தனர். அன்புள்ளவர்கள் கூறும் வாழ்க்கைக்கு உதவும் சொற்களை ஏற்கவில்லை. பல்வேறு வித்தைகளைக் கற்றுத் தந்த நல்ல ஆசிரியர்களிடம் செல்வதையும் விட்டுவிட்டனர். நேர்வழியில் பொருள் ஈட்டும் தம் குலத்தொழிலிலும் ஈடுபடவில்லை. (7)

பன்னிய வேத முதற்பெரு நூல்கள் பயன்றேரா
ரின்னிலை யேபிறர் சீசீ யெனும்பழி யிசைநாணார்
பொன்னினை விண்மொழி செய்கை நிறீஇநவை புரிசேரிக்
கன்னிய ராகிய மாயையை யாவர் கடப்பாரே. (8)

ஆராய்ந்தறிந்த வேத நூல்கள் கூறும் உண்மைப் பொருள்களின் பயனை அவர்கள் உணரவில்லை. இந்நிலையில் பிறர் சீ! சீ! எனப் பழிப்பதையும் அவர்கள் பொருட்படுத்தவில்லை. பொருளை நினைத்துச் சொல்லையும் செயலையும் மேற்கொள்ளும், குற்றத்தையே தொழிலாகக் கொண்ட பரத்தையர் சேரிக் கன்னியரின் மாயச் செயல்களிலிருந்து இவர்களால் மீள இயலவில்லை. (8)

நடரொடு பாணரே யாதியர் வந்து நயந்தாங்கே
மிடல்பட வாடலும் பாடலும் நாடும் விளைத்தெய்தி
யடல்விழி சேர்பொது மாதர்க டம்மல ரடியாராம்
விடரவர் தம்மிடை நற்பொரு னியாவு மிகக்கொண்டார். (9)

ஆடல் பாடல் வல்ல பலரும் அக்கினி வண்ணர்களின் வீட்டிற்கு விருப்பத்தோடு வரத்தொடங்கினர். ஆடலும் பாடலும் வீட்டில் எப்பொழுதும் நடைபெறச் செய்தனர். பொதுமகளிரான பரத்தையர், தம் காலடியே கதியான இத்தீயவர்களிடமிருந்து அவர்கள் சம்பாதித்த நல்ல செல்வத்தையெல்லாம் தமக்கு உரியனவாகப் பெற்றனர். (9)

உருள்கவ றாதிய சூதினில் வல்லவ ருறவாய்வந்
திருள்புரி யத்தொழில் வென்றியில் வைத்தவுள் னிசைவாலே
பொருள்பல கொண்டனர் நல்லவ ரோடும் பொருந்தாத
வருளறு மூடர் பெருந்தன மிப்படி யழியாதோ. (10)

உருண்டோடும் பகடையாகிய சூதாட்டம் முதலியவற்றில் வல்லவர்களை அக்கினி வண்ணர்கள் உறவாய்க் கொண்டனர். அத்தீயவர்கள், தீமைகள் பல செய்யத், தங்கள் தீய தொழிலில் வெற்றிபெறும் ஆசையால், அக்கினி வண்ணர்களிடமிருந்து ஏராளமான பொருளைப் பெற்றனர். இவ்வாறு, நல்லவர்களோடு தொடர்பு வைத்துக் கொள்ளாத, இரக்கமும், அறிவும் இல்லாத இவ்வணிகர்களின் பெருஞ்செல்வம் முற்றிலும் அழிந்தது. (10)

நஞ்சுண லாமென நண்புறு தீவிடர் நடருள்
வஞ்சனை மாதர் வருத்துறு சூதினர் வடிவாய்
வெஞ்சின ஞானி தொடர்ந்து கடித்தனு மெலிவுற்றே
யஞ்சி யகன்றது செந்திரு வாகிய வணிமானே. (11)

விஷத்தை ஒருவன் விரும்பிச் சாப்பிட்டால் எப்படி இருக்குமோ அதுபோல், தீய நயவஞ்சகருடன் அக்கினி வண்ணர்கள் நட்பு கொண்டனர். அவர்களும், நாட்டியத்தில் தோர்ந்த வஞ்ச மனம் கொண்ட தாசியர்களும், துன்பத்தையே தரும் சூதாடிகளும் நாய் வடிவெடுத்துத் தொடர்ந்து கடிப்பது போல் இருந்த பொருளை எல்லாம் கவர்ந்து சென்றனர். அதனால், அக்கினி வண்ணர்களிடம் இருந்த செல்வலட்சுமியாகிய அழகிய மானானது மெலிந்து அஞ்சி நீங்கியது. (11)

ஓசை யுறுங்கடல் பெற்றமின் னேகனு முடன்மூத்தான்
தேசக னும்படி வந்தன ளந்நெறி செறிவானோர்
மாசை யடைந்த பிணத்தி னருந்தசை வாங்கியபி
னாசை யகன்றொழி யுங்கழு காமென வயல்போனார். (12)

திருப்பாற்கடலைக் கடையும்போது அதில் உதித்தவளாகிய இலக்குமிதேவி அக்கினி வண்ணர்களை விட்டு நீங்கியதும் மூத்தவளாகிய மூதேவி, கொஞ்சம் நஞ்சம் இருந்த சிறப்புகளும் விலகும்படியாக வந்து சேர்ந்தாள். தீய வழிகளிலே மேலும் மேலும் ஈடுபட்டு வந்த அவர்கள், அழுகிப் போன பிணத்தின் தசையைக் கொத்திப் போதுமான அளவு கிடைத்தவுடன் பறந்துபோகும் கழுகைப் போலத்தம் உரைய விட்டு வெளியேறினர். (12)

கரையறு மேரியி னீரென முற்பொருள் கடிதேகத்
தரையினி வியாரு மவர்க்கு வழங்கிலர் தளர்வுற்றார்
வரையறு மீம வனத்திடை கன்னிகள் வாடுற்றால்
நுரையி னும்புனல் யாவ ரனிப்பவர் நுவல்வீரே. (13)

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

கரையில்லாத மிகப்பெரிய ஏரிபோலப் பெற்றிருந்த செல்வமெல்லாம் அவர்களை விட்டுப்போய்விட்டன. அவர்க்கு ஏதேனும் பொருள் கொடுத்து உதவ யாருமில்லை. அதனால் அவர்கள் மிகவும் வருந்தினர். சுடுகாட்டில் கள்ளிச் செடிகள் தண்ணீரில்லாமல் வாடி வதங்கினால் நுரை நிரம்பிய வெள்ள நீரை அவற்றிற்குப் பாய்ச்ச யாரேனும் முயல்வார்களா? (13)

நீனி திமுற்கன வற்றுணர் வாரென நிலையற்றா
ருணு முடுக்கையு மற்றனர் வேற்றுமை யுருவானார்.
மானு மிருட்பொழு திற்கன வேகொடு வயிறாய
சானும் வளர்த்தனர் நீள்வினை யாவர் தடுப்பாரே. (14)

பெருஞ்செல்வதைக் கனவில் கண்டவர் விழித்தபின் அதனைத் தேடிக் காணாததுபோல் தம் செல்வம் முற்றிலும் இல்லாதவரானார். உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும் இல்லை. வறுமையால் அவர்கள் உருவம் மாறியது. இருட்டு நேரத்தில் திருடிச் சாண் வயிற்றை வளர்த்தனர். இவர்களுக்கு ஏற்பட்ட இந்தப் பெரிய வினையை யாரால் தடுக்க முடியும்? (14)

பாவ நெறித்தொழி விந்நிலை யேயவர யயில்காலை
காவலர் கண்டு பிடித்தனர் மன்னவர் கடையுய்த்தார்
மேவுறு தண்டம் விளைக்கவு மாய்ந்திது வேலைக்கே
தாவுறு வெஞ்சிறை சாலையில் வைக்க தளைத்தென்றான். (15)

பெரும் பாவத்தைச் சேர்க்கும் இத்திருட்டுத் தொழிலையே அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தபொழுது, காவலர்கள் இவர்களைக் கையும் களவுமாகப் பிடித்து, அரசனிடம் கொண்டு போனார்கள், இவர்கள் செய்த குற்றங்களை ஆராய்ந்து பார்த்த அரசன், பாதுகாப்பான சிறைச்சாலையில் கைகால்களைக் கட்டித் தள்ளும்படி தண்டனை கொடுத்தான். (15)

அரச னுரைத்தனு மம்முறை வைத்தன ரமர்காலை
யிரைசிறி தற்றுளம் வாடினர் காப்பவ ரில்வேளை
புரைசெய் விலங்கு முறித்தில் விடுத்தயல் போகுஞ்சீ
ருரைசெய் தவத்தினர் நேரென வோடின ருயர்கானம். (16)

அரசன் கட்டளைப்படி அவர்களைக் காவலர் சிறையிலடைத்தனர். அங்கே உணவு கிடைக்காமல் அவர்கள் வருந்தினர். காவலர் இல்லாத நேரத்தில் கை, கால் விலங்குகளை உடைத்துக் கொண்டு, சிறந்த துறவு வாழ்க்கையை மேற்கொள்ள வீட்டைவிட்டு வெளியே போகும் தவச்சீலர்போல், காட்டிற்கு ஓடிச் சென்று ஒளிந்தனர். (16)

தூறடர் கானி லடைந்தனர் வேறொரு தொழில்செய்யா
ராறலை கள்வர்க ளாமினர் சேர்பவ ராரேனு
மாறது செய்து வளைத்து கொடும்படை வாளாலே
பூறடல் செய்து பறித்து நுகர்ந்தவ ணுறைநானில். (17)

அக்கினி வண்ணர்கள் புதர்கள் மண்டிய காட்டை அடைந்தனர். அங்கும்
திருட்டுத் தொழிலையே அவர்கள் செய்தனர். அங்கு அவர்கள் வழிபறி செய்து
வாழ்ந்தனர். அக்காட்டிற்கு யார் வந்தாலும், இருவரும் அவர்களைச் சுற்றி
வளைத்துக் கொண்டு தங்களுடைய வளைந்த வாளினாலே உடலை
வெட்டிக் கிடைத்தவற்றைப் பறித்துத் தின்றனர். இவ்வாறு அவர்கள் வாழ்ந்து
வரும்போது, (17)

கரமலி குண்டுகை தண்டு தருப்பை கவின்கொள்ள
வரமறை யோருரு வாகிய தவமெனும் வடிவான
பரமன்வெண் ணீறணி மேனியன் மெய்ம்மொழி பகர்தான
விரத னெனும்பெய ரந்தனை னவ்வழி மேவுற்றான். (18)

கையில் கழண்டலமும், தண்டமும், தருப்பைப் புல்லும் எடுத்துக் கொண்டு
தவமே வடிவெடுத்து வந்தது போல், வேதம் வல்ல வேதியர் உருவம்பெற்ற,
சிவச்சின்னமாகிய நீற்றை மேனியில் பூசிய, உண்மையே பேசும் இயல்புடைய
தானவிரதன் என்னும் அந்தணர் ஒருவர் அந்தக் காட்டு வழியே வந்தார். (18)

வேதிய னெய்தலும் வந்து பிடித்தனர் வினைசெய்வார்
நீதிய றிந்தவ னிப்பெருந் தீங்குகொல் நீர்செய்வீர்
பூதல மேல்நர ராதல் கிடைத்தனீர் பொறியற்றீர்
தீதிவை யாகமுன் னீரென வேயுரை செய்கின்றான். (19)

தீவினை நிரம்பிய அக்கினி வண்ணர்கள் அந்த அந்தணரை வந்து
பிடித்துக் கொண்டனர். நீதி நெறிகளை நன்கு அறிந்த அந்தணர், 'நீங்கள்
செய்வது பெரும் தீமையாகும். இந்த உலகத்தில் நல்ல செயல் செய்ய மனிதராகப்
பிறந்தீர்கள். ஆனால் அறிவை இழந்துவிட்டீர். இப்பொழுது நீங்கள் செய்வன
எல்லாம் தீமைகள் என்பதை எண்ணிப்பாருங்கள்' எனக் கூறலானார். (19)

ஐப்படி யேகன வெய்தினி ரெட்டுட னிருபானாத்
தப்பறு கோடிய தாநிர யத்திடை சார்வீர்பின்
ஊர்ப்பறு வேசரி காக முதற்படு மொருநூறு
செப்பிய சன்மமு மெய்து விரந்நெறி தீர்காலை. (20)

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

இப்படியே நீங்கள் திருட்டுத் தொழில் செய்து வந்தால், 28 கோடி நரகங்களைச் சென்றடைவீர்கள். பின்னர், கழுதை, காக்கை முதலாக நூறு பிறவி நீங்கள் எடுப்பீர்கள். இந்தப்பாவம் தெலைய, (20)

வேறு

இழிகுல மருவிய கடையரா வயத்துவி ரெய்தினு மாடைபொன்
மொழிதரு மனைபத மின்றியே முருகிய பசியுட னெடியநாள்
பழிதரு தொழில்பல புரிந்துடல் பற்றறு காலையில் வேடராய்
வழுவுறு புன்பவம் நூறுநீஇ மண்ணிடை மாய்குவி ருண்மையே. (21)

இழிகுலத்தோரான கடைநிலை மனிதராய்ப் பிறப்பீர். பிறந்தாலும், ஆடையோ, செல்வமோ, மனைவியோ, பட்டம், பதவியோ, கிடைக்காமல், வயிற்றைப் பிசையும் பசியுடன் நீண்ட நாள் வாழ்ந்து, பழிக்குக் காரணமான பல்வேறு தொழில்களைச் செய்வீர்கள். தீய செயல்களில் நாட்டம் குறைந்தபின் உயிர்க் கொலை செய்து வாழும், தீமை நிறைந்த அற்பப்பிறப்பில் நூறுமுறை இம்மண்ணில் பிறந்து மாய்வீர்கள். (21)

பின்பு பிறப்பி னிடும்பையே பெய்கல னாமுட லெய்துவீ
ரன்புறு சுற்றமு மைந்தரு மறவு மிகுந்தலை வாரரோ
முன்புகண் ணற்றவ ரெய்தினால் மொழிகுவர் நன்னெறி மூடர்க்கு
மின்ப முறுங்கதி யோதுவா ரென்பத னாலற மோதினோம். (22)

பிறகு, பிறப்பினால் வரும் துன்பங்களை எல்லாம் சேர்த்து வைத்த பாத்திரம் ஆன உடலை அடைவீர்கள். அன்புடைய உறவினர்களும், பிள்ளைகளும் இறந்துபோக, ஏற்படும் மிகுதியான துன்பத்தால் அலைய நேரிடும். தன் முன்னால் கண்ணற்றவர்கள் வந்தால் கண்ணொளி பெற்ற ஒருவர் வழிகாட்டுவதைப்போல, அறிவுள்ளவர்கள், அறிவற்றவர்களும் இன்பமடைய வேண்டும் என நல்ல கருத்துகளை எடுத்துக் கூறுவார்கள் என்பதற்கு ஏற்ப நான் உங்களுக்குச் சொன்னேன் என அந்தணர் கூறினார். (22)

முற்பகல் வெய்ய வொருத்தர்பால் முன்னுற வேசெயி லன்னநோய்
பிற்பக லேபெரி தாய்வரும் பின்ன ரகற்றவு மாகுமோ
மற்பயி லும்புய வீரர்நீர் மற்றினி யாவர்மொ ழிந்திட
ரற்புதம் பாலுள னென்றலு மன்னவன் முன்னரி தோதுவார். (23)

ஒருவர், அடுத்தவர்களுக்கு முற்பகல் வருந்தும்படி தீமை செய்தால், அத்தீமை பிற்பகலிலே பெரியதாக செய்தவர்க்கு வந்து சேரும். அதனை நீக்கவும் முடியாது. மல்யுத்த வீரர்களைப் போன்ற புயங்களை உடைய வீரர்களே! நீங்கள் யார் என்பதைக் கூறுங்கள் உங்கள் பால் உள்ள அன்பால் கேட்கிறேன் எனச் சொன்னதும் அந்தணர்க்கு அவர்கள் பதில் சொல்லத் தொடங்கினர். (23)

நான்மறை யாளநின் மெய்யினி னண்ணும்வெண் ணீறுமெய் நண்ணியும்
நான்முறை நின்மொழி கேட்டுமியா நுண்ணறி வெய்தின மென்றவன்
கான்மலர் முன்னர்ப் பணிந்தனர் காணவொ ணாநெடுந் தீயர்க்கு
மேன்முறை யாளர்கண் ணோர்கண் மேவிடில் நன்னெறி மேவுமே. (24)

நான்கு வேதங்களையும் கற்ற அந்தணரே! உங்கள் உடம்பில் பூசியுள்ள திருநீற்றின் சிறப்பினாலும், அறநெறிகளைக் கூறும் உங்கள் சொற்களைக் கேட்டதாலும் நாங்கள் அறிவு தெளிவு பெற்றோம் எனச் சொல்லி அந்தணர் மலரடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கினர். பார்க்கவும் தகாத தீயவர்களுக்கு, மேன்மையான அறவோர் பார்வை ஒரு கணம் அவர்கள் மேல் பட்டாலே, நல்லவழி பிறக்கும். (24)

வந்து பணிந்தெழு மக்கினி வண்ணனுந் தம்பியு மாலை
முந்து சரித்திர மியாவையு முற்ற மொழிந்திட வேதிய
னிந்த வினைத்திற மியாவையு மிக்கண் மேயறு மெய்தினாற்
செந்தமி ணாட்டினி லோர்தலஞ் செப்புவ மென்றது செப்புவான். (25)

அந்தணரை வந்து பணிந்த அக்கினி வண்ணனும் அவன் தம்பியும், மயக்கம் தீர, அவர்களின் முந்தைய வரலாற்றை முழுமையாகச் சொன்னார்கள். அதனைக் கேட்ட அந்தணர், இந்த வினையால் ஏற்பட்ட பாவங்கள் யாவும் இந்தக் கணத்திலேயே நீங்கிவிடும். அதற்கு நீங்கள் செந்தமிழ் நாட்டில் உள்ள ஒரு புண்ணிய தலத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். அத்தலத்தைப் பற்றிச் சொல்கிறேன் எனக் கூறினார். (25)

கோன்மதி யைம்பதோ டாறெனுங் கோடி விளங்கிய தீர்த்தமு
மேன்மதி யாலினி தாடவே வெவ்வினை போக்கிய பொன்னியின்
சேன்மதி மீனெதிர் தாவுறுந் தென்கரை யோசனை யொற்றையில்
நான்மதி யாளர் விரும்புமூர் நுவல்பெய ராதிந னேச்சரம். (26)

இறைவன் தெப்போற்சவம் செய்வதற்கு உரிய 56 கோடித் தீர்த்தங்களில் அறிவால் முறைப்படி ஆராய்ந்து தீர்த்தமாடுவதால் எத்தகைய கொடிய வினையும் போகும். அதற்கு ஒப்பானது பொன்னி நதி. மீன்கள் ஒன்றை ஒன்று எதிர் எதிரே தாவி மோதிக் கொள்ளும் பொன்னி என்னும் அக்காவிரி கரையின் ஒரு யோசனை தூரத்தில், கல்வி அறிவு நிரம்பப் பெற்றவர் விரும்புகிற ஓர் ஊர் உள்ளது. அதன் பெயர் ஆதி நளேச்சரம் என்பதாகும். (26)

மாயவ னெண்ணிசை வானவர் மண்ணவர் தாம்பலர் வந்தவன்
சால வருந்துயர் நீங்கியே தாவறு மின்ப மடைந்தனர்
மேலவ ரோதிய வத்தல மேவி யயன்ற மாதியிற்
சீலம் வரும்புன லாடுநீர் செல்லுழி யாமுமங் கெய்துவோம். (27)

திருமாலும், எட்டுத்திக்குப் பாலர்களாகிய தேவர்களும் இந்த மண்ணுலகத்தவர்களாகிய மனிதர்களும் எனப் பலரும் இங்கு வந்து தமக்கு ஏற்படும் துன்பங்களைப் போக்கிக் கொண்டு, குறைவில்லாத இன்பத்தை அடைந்தார்கள். அத்தகைய திருத்தலத்தை அடைந்து, பிரமன் முதலானவர் உண்டாக்கிய தீர்த்தங்களில் நன்மை தரும் தீர்த்தமாடச் செல்லும் நேரத்தில் நான் அங்கு வருவேன் என அந்தணர் கூறினார். (27)

என்று விளம்பி மறைப்பொரு வியாவு முணர்ந்தவ டேகினா
என்று கடுந்தொழில் நீங்கியே யக்கினி வண்ணனுந் தம்பியுந்
துன்றிய பித்தொழிந் தாரெனத் தோமுறு மாயை யகன்றுமாக்
கன்று நினைந்துபா லாட்சொரி காவிரி நாட்டி லனைந்தனர். (28)

அக்கினி வண்ணர்களுக்குத் தலத்தைப் பற்றிக் கூறிய, வேதப் பொருளை நன்குணர்ந்த அந்தணர் தன் வழியே சென்றார். அன்று முதல் அவ்விருவரும் தீய தொழில்கள் எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டுத், தங்களைப் பிடித்திருந்த அறியாமை நீங்கினர் எனச் சொல்லும் படியாகக் குற்றம் தரும் மாயையிலிருந்து நீங்கினர். கன்றை நினைத்தவுடன் பால் சுரக்கும் தாய்ப்பசுவைப் போல் மக்களுக்கு நன்னீர் அளித்துக் காப்பாற்றும் காவிரி பாயும் சோழநாட்டை அடைந்தனர். (28)

எங்களும் வானவ ராய மெம்மருங் கும்மகச் சாலைகள்
சங்கு நிரம்பு வரம்புநீர்ச் சாவிக னெத்திசை யாவையும்
பொங்கலர் வாழையுந் தாழையும் பூகமு மேயுறச் சோலைகள்
தங்கி நிரம்புவர் வானவர் தந்திரு நாடென வோதினார். (29)

எங்குப் பார்த்தாலும் தேவர்களுக்குக் கோயில்கள்; எந்தப்பக்கம் பார்த்தாலும் வேள்விச் சாலைகள். எந்தத் திசையில் பார்த்தாலும் சங்குகள் நிறைந்த நீர் தளும்பும் வரப்புகளில் செந்நெல். பெரிய பூக்களை உடைய வாழை, தாழை, பாக்குமரங்கள் நிறைந்த மேற்குப் பகுதியில் பூங்காக்கள். அவற்றில் தங்கியதால் இடம் நிரம்பியது எனச் சொல்லும்படி தேவர்கள் அங்கு வந்திருந்தனர். அவர்கள் இதனைத் தங்கள் தேவலோகம் என்றே கூறத் தொடங்கினர்.

(29)

மின்மணி மாமுடிச் சோழர்கோன் விண்ணிலும் மண்ணிலும் வாங்கிய
பன்மணி யூடு விளங்கிய பைம்பொ னெடும்படி சேர்துறை
கன்மணி சேர்மதி வின்புறங் காயுதி ருங்கமு குச்சிமேற்
பொன்மணி மூதலை வீசிய பொன்னியி னன்னதி யாடினார்.

(30)

ஒளிவிடும் இரத்தினங்கள் பதித்த பெரிய மகுடத்தைச் சூடிய சோழர்களின் தலைவனாகிய மன்னன், விண்ணிலிருந்தும் மண்ணிலிருந்தும் பெற்ற, பலவகை இரத்தினங்கள் பதிக்கப்பெற்று மஞ்சள் நிறப் பொன்னினால் கட்டப்பெற்றது சோழநாட்டுக் காவிரி நீர்த்துறைப் படிக்கட்டுகள். அத்தகைய நீர்த்துறைகளின் அருகே உள்ள கல்லும் இரத்தினங்களும் சேர்த்துக் கட்டப்பட்ட மதிலின் வெளிப்பக்கத்தில், ஓயாமல் காய்களை உதிர்த்துக் கொண்டிருக்கும் பாக்கு மரத்தின் உச்சியின்மேல், பொன்னையும் இரத்தினங்களையும் கரையில் கொண்டு வந்து வீசும் அலையுடைய பொன்னி நதியில் அக்கினி வண்ணர்கள் நீராடினர்.

(30)

வேறு.

தென்புற மகன்று கன்னல் தெறித்துவீழ் முத்த ராசி
வன்புறப் பரட்சேர் பூங்கா வழிவெயி லறியார் போந்து
பொன்புறச் சாவியீட்டும் பொற்புபொன் மலையென் றெண்ணி
மின்புற முகில்ப டுக்கு மேன்மைநன் னாறு கண்டார்.

(31)

காவிரியின் தென்புறத்தை நோக்கி அவர்கள் சென்றனர். கரும்பு முற்றி அதிலிருந்து தெறித்து விழும் முத்தினங்கள் வழி நெடுகப் பரல்கற்களாகக் காலை உறுத்தின. அத்தகைய பூங்காக்களின் வழியாக வெயில்படாமல் வந்தனர்.

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

செந்நெல்லின் கதிர்கள் குவியலைப் பொன் மலையென்று எண்ணி
மின்னலை வீசும் முகில் தவழும் சிறப்புடைய திருநள்ளாற்றை அவர்கள்
கண்டார்கள். (31)

முத்தலை நீரில் வாழு மொய்யடைக் கயல்கள் மாவின்
கொத்தலை கனியைத் தாழ்ந்த கோட்டிடை யுண்ண வன்ன
நத்தலை வாவி மேவு நனின்வன் னப்பூந் தேனைத்
துய்த்திட மந்தி பாயுஞ் சோலைகள் பலவுங் கண்டார். (32)

முத்துகள் உடைய அலை புரளும் நீரில் வாழ்கின்ற கெண்டை மீன்கள்,
தங்கள் நீர்நிலையைத் தொடும்படித் தாழ்ந்துள்ள மாமரத்தில் பழுத்துள்ள
கொத்தான மாங்கனிகளை உண்ணும். பொன்னிறமான நத்தைகள் நிறைந்த
நீர்நிலைகளில் உள்ள அழகான வண்ணப்பூக்களின் தேனைக்
குடித்திட மந்திகள் பாயும். இத்தகைய சோலைகளைக் கண்ட வண்ணம்
இருவரும் சென்றனர். (32)

ஒருவராற் கிழிக்க வொண்ணா வுறைமுகில் கிழிந்து தேயத்
தருவறா மலர்த்தேன் சிந்தத் தடங்கயற் கண்ணி மைத்து
வெருவரா வமரர் மாதர் மெல்விர னெரித்தொ துங்கப்
பருவரால் வாளை பாயும் பனித்தடம் பலவுங் கண்டார். (33)

ஒருவராலும் கிழிக்க முடியாத மேகத்திரை கிழிந்து தேய, மிக உயர்ந்த
மரங்களிலிருந்து மலர்களின் தேன் சிந்த, அகன்ற கெண்டைமீன் போன்ற
கண்களை உடைய, அச்சம் நீங்காத தேவ மகளிர் கைவிரல்களை நெரித்துக்
கொண்டு ஒதுங்கிச் செல்ல, பெரிய விரால் மீன்களும் வாளை மீன்களும்
பாயும் அகன்ற குளிர்ந்த நீர்நிலைகள் பலவற்றையும் கண்டனர். (33)

வல்லெனப் பண்ணத்த கொங்கைக் கடைசியர் மருதம் பாடி
வொல்லென நடட் செய்யி னுறுகதிர் போர டத்து
வில்கெறி கமல முற்றும் விரித்தநன் முத்துந் தூற்றிக்
கல்லெனக் கழித்த செந்நெற் கனங்கள் பற்பலவுங் கண்டார். (34)

வலிமையான பருத்த மார்புகளை உடைய உழுத்தியர் வயலில் நடவுப்
பாட்டுப் பாடி நடவு நட்டனர். அவர்கள் நடட் கழனியில் விளைந்த பெரிய
கதிர்களைப் போரடித்தனர். அப்படிப் போரடிக்கும்போது அந்நெல்லுடன்,

ஒளிபொருந்திய, தாமரைப் பூக்களின் நன்கு முற்றி விளைந்த முத்துக்கள் பலவற்றையும் பயனற்ற கல்லென கழித்து ஒதுக்கினர் நெல் தூற்றுபவர்கள். இத்தகைய நெற்களங்கள் பலவற்றையும் அவர்கள் கண்டார்கள். (34)

ஆதவ னுதயஞ் செய்ய வாழநீர் மங்கை யர்தன்
றாதவிழ் வதன மன்ன தாமரை விழியா நீலங்
காதமர் வள்ளை கண்டக் கவினவனை யென்ப வற்றான்
மாதர்மென் வடிவங் காட்டும் வானிகள் பலவுங் கண்டார். (35)

சூரியன் உதித்ததால், ஆழ்ந்த நீரில் அழகிய மங்கையரின் முகத்தைப் போன்ற தாமரை மொட்டவிற்பது. அவர்களின் விழிபோல நீலோற்பல மலர் காணப்பட்டது. அவர்களின் காதுபோல வள்ளைப்பூ காணப்பட்டது. அவர்களின் கழுத்தைப் போல அழகிய சங்குகள் காணப்பட்டன. இவ்வாறு அங்குள்ள நீர்நிலைகள் எல்லாம் அழகிய பெண்கள் போல தோன்றுவதை அக்கினி வண்ணர்கள் கண்டார்கள். (35)

எறிபசுஞ் சாறு முற்று மிடந்தொறுந் தெறிப்ப வாட்டிப்
பிறிதரு சாற்றை மட்ட பெரும்புகை திரண்ட காவின்
மறிவிழி யமரர் மாதர் மணிமிட றெனப்பொன் பூட்டுஞ்
செறிபசுங் கமுகந் தாற்றிற் றேனிறால் பலவுங் கண்டார். (36)

கரும்பை நெருப்பில் வாட்டிப் பிழியும்போது தெறிக்கும் சாறு எல்லா இடங்களிலும் காணப்படுகிறது. பிழிந்த சாற்றை அடுப்பில் இட்டுக் காய்ச்சுவதால் எழும்புகை அருகில் உள்ள பூங்காக்களில் மண்டுகிறது. மான் போன்ற மருளும் விழிகளை உடைய தேவமகளிரின் அழகிய கழுத்துப் பகுதி போலத் தோன்றும் பாக்கு மரங்களின் தாறுகளில் தேன் கூடுகள் பொன்னகை பூட்டியது போன்று காணப்படுவதை அவர்கள் கண்டனர். (36)

கோழரை வாழைச் செம்பொற் கொடுங்கனி கிள்ளை யுண்ண
வீழருந் தேனை வானின் விரிமழை யென்ன வஞ்சி
தாழக டணைத்த பிள்ளை தன்னொடு மிருந்த மந்தி
தாழையின் மடல்க விழ்த்தே சரேலெனப் போதல் கண்டார். (37)

வழுவழுப்பான அடிப்பகுதியை உடைய வாழையின் சிவந்த பொன்னிறமான பழங்களைக் கிளிகள் தின்றன. பழமரங்களிலிருந்து ஒழுகும்

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

கவையுள்ள தேனானது வானத்திலிருந்து பெரிதாகப் பெய்யும் மழைபோல் காணப்பட்டது. உள்வாங்கிய வயிற்றோடு தன் குட்டியை அணைத்திருந்த பெண்குரங்கு அக்குட்டியுடன் தாழையின் மடலைத் தலைகீழாகக் கவிழும்படி செய்து சரேல் எனத் தாவிச் செல்வதை அவர்கள் கண்டனர். (37)

கீதமு மடவார் காவிற கிண்கிணி சிலம்புங் கற்றோர்
வாதமும் நல்லோர் தேவை வழுத்தனும் மாவுந் தேருங்
காதமு மணக்கு மாலை மணிகளுங் கணக்கில் நூலும்
வேதமு முழக்க றாத வீதிகள் பலவுங் கண்டார். (38)

இனிய இசையும், பெண்களின் காலில் அணிந்துள்ள சலங்கை அவர்கள் ஆடுவதால் எழுப்பும் கிண்கிணி ஒலியும், கற்றுவல்ல அறிஞர்கள் நடத்தும் விவாதப் போர்களின் ஒலியும், பக்தியில் ஆழ்ந்த நல்லவர்கள் இறைவனின் திருநாமங்களைக் கூறி வணங்குவதால் ஏற்படும் ஒலியும் எங்கும் கேட்டன. பலவகை விலங்குகளும் தேர்களும் அங்கும் இங்கும் போய்க் கொண்டிருந்தன. காத தூரத்திற்கு மணம் வீசும் மலர்மாலைகளும், மணிச்சரங்களும் கணக்கில்லாத பலவகைப் புத்தகங்களும் வேத முழக்கமும் நீங்காமல் உள்ள இத்தகைய வீதிகள் பலவற்றை அவர்கள் பார்த்தபடி சென்றனர். (38)

நஞ்சொடு கூற்றை வென்று நவிவுசெய் விழிகள் கற்றோர்
நெஞ்சையுங் கிழித்து லாவ நீணிலத் திருந்த மாதர்
விஞ்சையர் வியப்பப் பாடும் வீணைகேட் டாங்கு நின்ற
மஞ்ஞையின் வண்ணமாகு மணித்திரன் மாடங் கண்டார். (39)

நீண்ட இந்த உலகத்துப் பெண்கள் விஷத்தையும் யமனையும் மிஞ்சும் அளவிற்குப் பார்ப்பவர்களுக்குக் காதல் நோயைத் தரும் அழகிய கண்களைப் பெற்றவர்கள். கல்வியின் சிறப்பினால் பண்பட்ட சான்றோரின் நெஞ்சமும் அம்மகளிரின் விழிபட்டுக் கிழிந்து புண்பட்டது. இத்தகைய மகளிர் வாசிக்கும் வீணை இசையைக் கேட்டு இசையில் வல்ல வித்தியாதரர்களான வானுலக விஞ்சையர்களே வியந்து நின்றனர். அத்தகைய மயிலை ஒத்த தோற்றத்தை உடைய மகளிர் நிற்கும் பல்வகை இரத்தினங்கள் கட்டித் தொங்கிய மாடமானிகைகள் பலவற்றை அவர்கள் கண்டனர். (39)

ஆடக மலையுஞ் சோதி யவிருமத் தரமும் வென்னி
நீடக வெற்புந் தேவர் நிறைபெருங் கயிலை தானுஞ்
சேடக வான்மேல் வைப்புஞ் சேர்ந்ததாத் திருநன் னாற்றி
னாடக மாடுந் தேவ நாயகன் கோயில் கண்டார். (40)

பொன்னாலாகிய மலையும், ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிக்கும் மந்திர மலையும், வெள்ளியாலாகிய நெடிய மலையும், தேவர்கள் நிறைந்து விளங்கும் கயிலை மலையும், வரிசையாக வானத்தில் உள்ள இடங்களெல்லாம் சேர்ந்து விளங்குவதாகக் தோன்றும் திருநள்ளாறில் நடனமாடும் பெருமானாகிய தேவர்களின் நாயகன் சிவனது கோயிலை இருவரும் கண்டார்கள். (40)

முன்னிவர்க் குறிதி கூறு முனிவனு மாங்கே வயய்தச்
சென்னியி லவன்றாள் சேர்த்திச் செறிதுதி பகர்ந்தா ரன்னோன்
மன்னிய தீர்த்த மூன்றும் மற்றும் தடமு மாட்டப்
பின்னிவ ரவாவா னாடிப் பிறப்பிலான் கோயில் புக்கார். (41)

முன்பு இத்தலத்திற்குச் செல்ல வழிகாட்டிய முனிவர் அங்கே வந்தார். தங்கள் தலை அவர் பாதங்களில் படும்படியாக வணங்கி அவரைப் போற்றி இருவரும் புகழ்ந்தனர். அந்த அந்தணர் அவர்களைப் பிரம் தீர்த்தம், சரஸ்வதி தீர்த்தம், அன்ன தீர்த்தம் ஆகிய மூன்று தீர்த்தங்களிலும் மற்றும் உள்ள தீர்த்தங்களிலும் முழுக்காடாச் செய்தார். அவர்க்குப் பின்னால் இவ்விருவரும் ஆர்வத்துடன் பிறவா யாக்கைப் பெரியோனாகிய சிவன் கோயிலுக்குச் சென்றனர். (41)

அங்கவ ரிறைஞ்சிப் பாவத் தழுந்திடா தெம்மை யாண்ட
சங்கர போற்றி யெல்லாச் சமயமு மாவாய் போற்றி
பங்கயற் கரியாய் போற்றி பாடலுக் கெளியாய் போற்றி
செங்கண்வென் விடையாய் போற்றி திருநள்ளா றுடையாய் போற்றி. (42)

கோயில் உள்ளே சென்ற இவர்கள் சிவனை வணங்கிப் போற்றினர். பாவத்தில் அழுந்தி அழியாமல் எம்மை ஆட்கொண்ட சங்கரனே போற்றி! எல்லா சமயத்தவரும் வணங்கும் இறைவனே போற்றி! தாமரை டிலரில் தங்கும் பிரமனால் காண முடியாத கடவுளே போற்றி! சமயக் குரவர்களின் பாடலுக்கு எழுந்தருளும் எளிய பரம்பொருளே போற்றி! சிவந்த கண்களை உடைய, வெண்மையான காளையை ஊர்த்தியாக உடைய சிவனே போற்றி! திருநள்ளாற்றில் குடிக்கொண்டுள்ள இறைவனே போற்றி! (42)

நாவிலூ றமுதே போற்றி நாடகம் பயில்வாய் போற்றி
ஆவியுள் ளுணர்வே போற்றி யாயிர முடியாய் போற்றி
தாவில்சீர் விடங்கா போற்றி தருப்பையா ரணியாய் போற்றி
காவியங் கண்ணி பாகக் கருணைவா ரிதியே போற்றி. (43)

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

உன் திருநாமங்களைக் கூறும் என் நாவிற்குத் தேவாமிர்தமாக விளங்கும் தெய்வமே போற்றி! நடனமாடும் நடராசப் பெருமானே போற்றி! என் உயிருக்குள் உணர்வாக விளங்கும் கடவுளே போற்றி! ஆயிரம் நாமங்களும் ஆயிரம் திருமுடிகளாக விளங்கும் ஆண்டவனே போற்றி! குற்றமில்லாத சிறப்புகள் எல்லாம் பொருந்திய திருவிடங்கப் பெருமானே போற்றி! தருப்பைக்காட்டில் குடிகொண்டுள்ள தருப்பாரணியேசுவரனே போற்றி! காவி மலர் போன்ற சிவந்த கண்களை உடைய உமையம்மையை ஒரு பாகமாகக் கொண்ட கருணைக் கடலே போற்றி! என உள்ளம் உருகத் துதித்தார்கள். (43)

என்றுகை குவித்துள் ளேகி யெம்பெரு மானைக் கண்டு
துன்றுகண் ணருவி பாயத் துளங்கியே யவச மாகி
நின்றுபின் றெளிந்து வாங்கு நீறணிந் தந்த ணன்பின்
சென்றுமா தனிகள் முற்றுஞ் சேவித்து வலம்பு ரிந்தார். (44)

இருகைகளையும் தலைமேல் குவித்துக் கோயில் உள்ளே சென்று எம்பெருமானாகிய சிவனைக் கண்டு வணங்கினார். அவர்கள் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் அருவியாகக் கொட்டியது அதனால் அவர்கள் உள்ளம் தூய்மையடைந்தது. பக்திப் பரவசத்தினால் உணர்விழந்தனர். பின்பு உணர்வு பெற்றுத் தெளிந்தனர். அங்கே தந்த, பாவங்களை எல்லாம் போக்கும் திருநீற்றை அணிந்தனர். அந்தணர் பின்தொடர்ந்து சென்று உள்ளே பெரியகோயில் எல்லாம் கண்டு வணங்கி வலமாகச் சுற்றித் தொழுதனர். (44)

அம்முறை மாத மூன்றுங் கடைந்தன ரயன்னி தித்த
தம்முறைக் காலம் வந்து சார்தலுந் தென்பால் வீதிச்
செம்முறை மடத்திற் காயந் தீர்ந்தனர் தீருங் காலைக்
கம்முறை கரத்தான் வந்து காதில்மந் திரமு ரைத்தான். (45)

இவ்வாறு மூன்று மாதங்கள் அங்கே தங்கி வழிபட்டுவந்தனர். பிரமா அவர்களுக்கு விதித்த ஆயுட்காலம் முடியும் நேரம் வந்தது. அவர்கள் தெற்குப் பக்கத்துத் தெருவில் சிறப்பான மடம் ஒன்றில் உயிர்விட்டனர். அவ்வாறு உயிர்விடும்போது அந்தணர் வந்து அவர்கள் காதில் சிவமந்திரத்தை ஒதினார். (45)

ஆதியான் போல மேனி யடைந்துவா னூர்தி யூர்ந்து
கோதறு சிவபு ரத்திற் குடிபுக்கா ரென்று சூத
னோதனு மகிழ்ந்து தீர்த்த மூர்ப்பெருந் தன்மை யெல்லாம்
வேதியர் விளங்கக் கூற வேண்டுமென் றுரைப்பச் சொல்வான். (46)

வேதங்களைக் கற்ற அந்தணர்போல உடலைப்பெற்றுத் தேவலோக விமானத்தில் ஏறிக் குற்றமில்லாத சிவலோகத்தில் அவர்கள் குடிபுகுந்தனர் என்று சூத முனிவர் கூறினார். அதனைக் கேட்ட மற்ற முனிவர்கள் தீர்த்த நீராடுவதால் வரும் நன்மைகளை எல்லாம் வேதம் வல்ல நீங்கள் சொல்ல வேண்டும் எனக் கேட்டனர். அதனைச் சூத முனிவர் கூறத் தொடங்கினார். (46)

திருச்சிற்றம்பலம்
அக்கினிவண்ணச் சருக்கம் முற்றிற்று
ஆகச் சருக்கம் எட்டுக்குத் திருவிருத்தம் 262

உ
ஒன்பதாவது
தீர்த்தச் சருக்கம்.

இந்திரன் முதலா மெண்ம ரிலிங்கமுந் தீர்த்தந் தானுந்
தந்திசை யிடத்த மைத்தார் சதுர்முக னிலிங்கந் தீர்த்த
முந்திய கடவுட் கீழ்பால் மொழியும் பிடுதூ ரத்திற்
சுந்தர மாவ குத்தான் சுராசுரர் வணங்கி யேத்த. (1)

இந்திரன் முதலான எட்டுத் திக்குப் பாலர்கள் இலிங்கத்தையும் தீர்த்தங்களையும் தத்தம் திசைகளில் அமைத்தனர். நான் முகனாகிய பிரமா, முதற்கடவுளான சிவன் கோயிலின் கிழக்கில் ஓர் அம்பு போய் விழும் தூரத்தில் ஓர் இலிங்கத்தையும் தீர்த்தத்தையும் அழகாக அமைத்தார். இவற்றைத் தேவர்களும் அசுரர்களும் போற்றி வணங்கினர். (1)

செங்கண்மால் வன்னி திக்கிற் சிவலிங்கம் வகுத்தான் றென்பாற்
றங்குகா சிபனி லிங்கந் தாபித்தான் வாயு திக்கிற்
றுங்கமா நளனன் றாகச் சொல்லருங் கூபந் தொட்டே
யங்கனுந் தரத்தி லிங்க மழகுற வமைத்தா னன்றே. (2)

சிவந்த கண்களை உடைய திருமால் அக்கினியின் திசையாகிய தென்கிழக்குத் திசையில் ஓர் இலிங்கத்தை அமைத்தார். காசிபனி முனிவர், தெற்குத் திசையில் ஓர் இலிங்கத்தை அமைத்தார். வாயுவின் திசையான வடமேற்குத் திசையில் பெருமைக்குரிய நளன் சிறப்பாகவும் பிறர் வியக்கும் வகையிலும் ஒரு குளமும் இலிங்கமும் அழகாக அமைத்தான். (2)

அகத்திய னுருசி மன்ன னத்திசை யிலிங்கங் கண்டார்
மிகுத்தசீர் வடக்கி லிங்கம் விசையனொன் றமைத்தான் போசன்
நக்பய்யப் பெரும்பாடு சால னவிலும் சான திக்கில்
வகுத்தன ரிலிங்க மெல்லா மன்னுபத் துடனோ டேழு. (3)

அகத்தியனும் உருசி மன்னனும் வடமேற்குத் திசையிலேயே இலிங்கம் அமைத்தனர். தேவர்களின் திசை எனப்படும் சிறப்புமிக்க வடதிசையிலே அருச்சுனனும் ஈசான திசையாகிய வடகிழக்கில் போசராசனும் மலை போன்ற தோளை உடைய பெருமைக்குரிய பாஞ்சால ராசனும் இலிங்கம் அமைத்தனர். இவ்வாறு திருநள்ளாற்றில் பதினேழு இலிங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டன. (3)

வாணிதென் புறத்துமன்ன வடபுறந் தொடர்ந்து மேற்குங்
காணுற வகுத்த தீர்த்த மிரண்டெனக் கருதி முன்சொல்
பாணிசேர் தீர்த்த மெல்லாம் பத்துட னொருமூன் றாகுஞ்
சேணிலப் புனல்க ரத்துத் தீண்டினும் பாவம் போமால். (4)

சரஸ்வதி தென்புறத்திலும், அன்னம் வடதிசையிலிருந்து மேற்குத்திசை வரையிலும் ஏற்படுத்திய தீர்த்தம் ஆகிய இரண்டுடன் முன்பு சொன்ன நீர் நிறைந்த தீர்த்தங்கள் திருநள்ளாற்றில் பதிமூன்றாகும். அகன்ற நிலத்து அமைந்த இந்தத் தீர்த்த நீரைக் கையால் தொட்டாலே பாவம் எல்லாம் போய்விடும். (4)

சொல்லிய பிரம தீர்த்தந் தோய்ந்திடிற் பிரம மெய்தும்
வில்வினா யிற்றில் மூழ்கில் வெம்முயல் கன்ம முன்னாப்
புல்லிய பிணிக னெல்லாம் பொங்கிய காட்டுத் தீமேல்
மெல்லிய பஞ்சி யென்ன வக்கணம் வினிந்து போமே. (5)

பிரம தீர்த்தத்தில் மூழ்கினால் பிரம்ம பதத்தை அடைவார்கள். தனுர் மாதமாகிய மார்கழி மாதத்தில் இத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கினால், கால் கை வலிப்பு முதலிய கரும நோய்களான கொடிய நோய்கள் எல்லாம் காட்டுத் தீயில் மென்மையான பஞ்சு பட்டவுடன் எரிந்து போவது போல் உடனே நீங்கிப்போகும். (5)

வேறு.

மேதி னிக்கு வியரீத மெய்துநாள்
சீத வப்புனல் செம்மை நிறம்படும்
ஏத மொவ்வொரு திங்களி னெய்துமுன்
நாதன் பூசை மிகச்செயி னன்றரோ.

(6)

இந்த உலகத்திற்குத் தீமை ஏற்படும் என்னும் பொழுது இந்த குளிர்ச்சியான பிரம் தீர்த்தம் சிவந்த நிறமாக மாறிவிடும். இவ்வாறு தீமைக்கு அறிகுறி தெரிந்தால் ஒருமாதம் சிவபெருமானுக்குப் பூசைகள் செய்து வழிபாடு நடத்தினால் வரும் தீமை நீங்கும்.

(6)

தாம ரைத்தர ளத்தொளி தங்கிய
காமர் வாணி கயத்தினி லாடினா
லேம வானத் திறங்கு மமுதென
ஆம ருங்கவி பாடுவ ருண்மையே.

(7)

தாமரைப் பூக்களும், முத்துக்களின் ஒளி போன்ற நீரும் நிறைந்த அன்புக்குரிய சரஸ்வதி தீர்த்தத்தில் நீராடினால் உயர்ந்த வானத்திலிருந்து பொழியும் உயிர்காக்கும் மழைபோல வாய் பேச முடியாதவரும் உண்மையில் கவிபாடுவர். (7)

மின்னு நூபுர வாணி விரிதடந்
துன்னு நீரிடைத் தோய்ந்து மருந்தியு
மன்னு மப்பதி யோர்கலை வல்லர்தா
மென்னு மேன்மை மிசைக்கவும் வேண்டுமோ.

(8)

ஒளி பொருந்திய மணிமேகலை அணிந்த சரஸ்வதி தீர்த்தத்தின் சிறந்த நீரில் நிலைபெற்ற திருநள்ளாற்று மக்கள் குளித்தும் அதனைக் குடித்தும் வாழ்வதால், கலைகளில் வல்லவர்களாகியுள்ளனர். அவர்களின் தரத்தின் சிறப்பினை சொல்லவும் வேண்டுமோ?

(8)

ஓதி மத்தட மாடின ரொப்பிலா
நாதன் போலுரு வெய்துவர் நற்பக
வேத முற்ற கொலைக னியற்றிய
பாத கர்க்கு மினிமை பயக்குமே.

(9)

அன்னதீர்த்தத்தில் நீராடினால், ஈடு இணையில்லாத ஈசன் போன்ற உருவைப் பெறுவர். வேதங்கள்கண்டிக்கின்ற பசுக்கொலை புரிந்த பாவிக்குக்கும் நன்மை ஏற்படும்.

(9)

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

சிங்கத் திங்கனிற் றிங்கள் நிறைந்தநா
ளங்க ணத்தட மாடி யகத்தியன்
றுங்க விங்கந் தொழுபவ ரியாவரும்
பங்க நீங்கிப் பரகதி சேர்வரே.

(10)

சிங்க மாதமாகிய ஆவணி மாதத்தில், முழுநிலா நாளான பெளர்ணமித்
திதியன்று அத்தீர்த்தத்தில் நீராடி அகத்தியன் நிறுவிய தூய சிவலிங்கத்தைத்
தொழுபவர் யாராயினும் தமக்கு ஏற்பட்ட குறைகள் நீங்கிச் சிவலோகம்
அடையப் பெறுவர்.

(10)

அகத்தி யன்சன காதிய ரியாவரு
மகத்த சாலையின் வைகுவ ரக்கரை
தகப்ப டும்பரத் தன்றித் தவத்தின்
ரிகத்தி நிற்பல னியாவையு நல்குமே.

(11)

அகத்தியன், சனகாதி முனிவர்கள் வேள்விச் சாலையில் தங்கியிருப்பர்.
அப்படிப்பட்டவர்கள் நீராடும் இத்தீர்த்தங்களில் நீரில் மூழ்கினால்
மறுபிறப்பில் இறைவன் திருவடிகளும் இப்பிறப்பில் பல்வேறு நன்மைகளும்
கிடைக்கும். (11)

எண்ணு மாதப் பிறப்புக னியாவினு
மண்ண வியானை யரச னன்னறந்
தண்ணந் தீம்புன லாடினர் சங்கரன்
வண்ண மெய்துவ ரிம்மையும் வாய்க்குமே.

(12)

மாதப் பிறப்புகளின் போது தலைமை பொருந்திய பெரிய யானைகளை
உடைய அரசனான நளனின் அகன்ற குளிர்ந்த இனிய தீர்த்த நீரில்
மூழ்கினால், சிவனைப் போன்ற பொன்னிறம் அடைவர், இப்பிறப்பில் இன்பமும்
உண்டாகும்.

(12)

காவல் வேனன் கண்ணுதற் சூலத்தை
யாவ லாற்கொணர்ந் தேவ வதுதருந்
தேவ கங்கைச் செழுப்புனற் பொங்குபூங்
காவல் காணிலெக் குற்றமு நீங்குமே.

(13)

நாட்டைக் காவல் செய்யும் வேற்படையை உடைய நளன், சிவபெருமானின்
சூலாயுதத்தை ஆசையோடு கொண்டு வந்து ஏவியதால், தெய்வத் தன்மை
பொருந்திய கங்கையின் சிறந்த நீர் நிறைந்து பொங்குமாறு அமைந்த
தீர்த்தத்தைக் கண்டாலே எல்லாக் குற்றங்களும் நீங்கிவிடும்.

(13)

ஈரு வாழுத லெத்தினத் தும்பிராற்
கார வாட்டி னரனுரு வெய்துவார்
தீர நற்கொடை யோமஞ் செபமெலாங்
கூர வொன்றனந் தம்பலன் கூட்டுமே. (14)

அம்மாவாசை, பெளர்ணமி முதலாகிய எந்த நாளிலும், சிவபெருமானுக்குத் திருமஞ்சனம் ஆட்டுவித்தால், சிவ வடிவத்தை அடைவர், இதனோடு நன்கொடை அளித்தல், ஓமம் செய்தல், செபம் செய்தல் ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டால் அளவற்ற பயன்கள் ஒரே சமயத்தில் கிட்டும். (14)

தீய காலையிற் சேரும் பிறநிற
மேய செந்து வெழுமெழின் மற்றதற்
காய சாந்திசெய் தாட்டுக வெம்பிராற்
கேய தில்லெனின் மன்னர்க் கிடருறும். (15)

தீய நேரத்தில் தீர்த்தங்களின் நீர் செந்நிற மானால், அதற்கான பரிகாரம் செய்து பின்னர்த் திருமஞ்சனம் ஆட்டுவிக்க வேண்டும். சிவபெருமானுக்கு இவ்வாறு சாந்தி செய்யவில்லை என்றால், அரசனுக்குத் தீங்குண்டாகும். (15)

மொழியுங் கூவலை முன்னினும் பார்க்கினுங்
கழியு மெப்பிணி யுந்தரு நற்கதி
வழியு மப்புனல் மண்ணவ ராடினாற்
பழியு நீங்கலர் பாவமு மெய்துவார். (16)

கங்கா கூபம் என்னும் தீர்த்தத்தை நினைத்தாலும் பார்த்தாலும் எத்தகைய நோயும் நீங்கிவிடும்; நற்கதியை அப்புண்ணிய தீர்த்தம் அளிக்கும். பொங்கி வழியும் அத்தீர்த்தத்தில் மனிதர்கள் யாரேனும் நீராடினால், தமக்கு ஏற்பட்ட பழிகளிலிருந்து விடுபடாமல், மேலும் பாவங்களை அடைவர். (எனவே நான் ஏற்படுத்திய இந்தக் கங்கா கூபம் என்னும் தீர்த்தம் இறைவனின் நீராட்டிற்கு மட்டுமே உரியதாகும்) (16)

வச்சி ரன்றட மாதிய வான்றட
நச்சி யாவர் நயத்தினி தாடினு
முச்சி ரப்படை யான்முடி யாப்பத
மச்ச மற்றுறை யத்தரு மந்தநீர். (17)

வச்சிராயுதம் பெற்றவனாகிய இந்திரன் ஏனைய எட்டுத் திக்குப் பாலர்கள் முதலியோர் ஏற்படுத்திய தீர்த்தங்களில் விருப்பத்தோடு யார் நீராடினாலும் பிறரால் அடைய முடியாத மூன்று உச்சிகளை உடைய குலாயுதத்தைப் பெற்ற சிவபெருமானின் சிவலோகப் பதத்தினை அத்தீர்த்தங்களின் நீர் தரும். (17)

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

பிரம னாதியர் பெட்போ டமைத்தசீர்ப்
பரம விங்கம் பணியினும் பார்க்கினுங்
கரமு கிற்ப்பினுங் காணினுங் கேட்கினும்
வரம னிக்குங் கருத்தின் வழியினே.

(18)

பிரமன் முதலானவர்கள் விருப்பத்தோடு அமைத்த சிறப்புடைய சிவலிங்கங்களை விழுந்து வணங்கினாலும், பார்த்தாலும், கை குவித்து வணங்கினாலும், சிந்தித்துப்பார்த்தாலும், காதல் கேட்டாலும் அவரவர் விரும்பும் வரங்களை இறைவன் அளிப்பான்.

(18)

கன்னித் திங்கள் பிதிர்கணற் காலமா
மன்ன காலத்தில் முத்தட மாடியே
நன்னர் தான மியன்றன நல்கினாற்
பின்னர்த் தங்குலம் பெட்பொடும் வீறுமே.

(19)

கன்னி ராசிக்குரிய புரட்டாசி மாதத்தில் மகளாயத்தில் பிரமதீர்த்தம், சாஸ்வதி தீர்த்தம், அன்னதீர்த்தம் ஆகிய மூன்று அகன்ற தீர்த்தங்களில் நீராடித் தான தருமங்கள் செய்தால், அப்படிச் செய்தவர்களின் குலம் சிறப்பாக வளர்ந்து செழிக்கும்.

(19)

வந்த மேடமுன் மாதப் பிறப்பினு
நந்தி மாகண நாதனன் னானினு
முந்து மீருவா வாதியு முத்தடத்
தந்த நீர்பரந் தாடுத னன்றரோ.

(20)

மேட இராசியில் சூரியன் புகும் சித்திரை மாதப் பிறப்பு முதலான மாதப் பிறப்புகளிலும் நந்தியம் பெருமானின் தலைவனாகிய சிவபெருமானுக்கு உகந்த திருவாதிரை போன்ற நன்னாட்களிலும், அம்மாவாசை, பெளர்ணமி முதலான நாட்களிலும் மூன்று தீர்த்தங்களில் நீராடுதல் நன்மை தரும்.

(20)

வேறு

ஐந்து கொடும்பா தகம்புரிந்தோ ரறத்தைக் காட்டித் தாமுண்பார்
தந்தை தாய்புத் திரர்புகப்பத் தாமே யுண்ணுஞ் சமூக்காள
ரெந்தை பெருமான் றிருப்பணிக்கு மியல்பு சைக்கும் பழுதிழைப்பார்
முந்து மறையோர் நிலனாதி மொழியும் பொருள்கொண் முழுமூர்க்கர்.

(21)

பஞ்சமா பாதகங்கள் புரிந்தவர்கள். தருமம் செய்வதாகக் கூறிக் காசு பறித்து உண்பவர்கள், தந்தை, தாய், பிள்ளைகள், பசு போன்றோர் பசித்திருக்கத் தாம் மட்டும் தனித்துண்ணும் தீயவர்கள், என் தந்தையாகிய சிவபெருமான்

திருப்பணிக்கும், இயல்பாக நடக்கும் பூசைகளுக்கும் தீங்கிழைப்பவர்கள், மூத்த மறைகளில் தேர்ந்த அந்தணர்களின் நிலம் முதலானவற்றைப் பிடிங்கிக் கொள்ளும் முரடர்கள். (21)

ஒருவன் செய்த நன்றிகொன்றா ருறவு போன்றுப் பகையாவார்
வெருவந் தமர்க்கே தமைப்புரந்த வேந்தை விடுத்துப் புறங்கொடும்பார்
கருவங் கழிப்பார் பசுக்காவார் கன்றுக் கூட்டார் கறந்துண்பார்
தருவ மென்று கடன் கொண்டு தவறிக் கூறித் தாராதார். (22)

ஒருவர் செய்த நன்றியை மறந்து தீமை செய்தவர், உறவாக இருப்பவர் போல நடித்துப் பகை செய்பவர், பயத்தினால் போரில் தன்னை ஆதரித்த அரசனை விட்டு விட்டுப் புறங்காட்டி ஒடுபவர், கருவை அழிப்பவர், பசுக்களைக் காப்பாற்றாதவர், பசுவோடு அதன் கன்றைச் சேர்க்காமல் பால் கறந்து உண்பவர், தருகிறேன் என்று ஏமாற்றிச் சொல்லிக் கடன் வாங்கிவிட்டுத் தராதவர். (22)

ஓழுகு செந்தீப் பாவையுணர்ப் புறுவ மென்னா வொருவன்மனை
யழகு நோக்கித் தோய்ந்துழல்வா ரனிப்ப மெனச்சொற் றனியாதார்
குழகமகவை வதைபுரிவார் கூடாச் சாட்சி யுரைத்து நிற்பார்
கழுகு போல விடக்குண்பார் கல்லாக் கல்வி யயின்றிடுவார். (23)

ஓழுங்கு முறைப்படி, மணவேள்வி செய்து ஒரு பெண்ணை மணந்து அவளோடு வாழ்வதை விட்டு, அடுத்தவன் மனைவியைப் பார்த்து அவள் அழகில் ஈடுபட்டு, அவளோடு சேர்ந்து துன்புறுவார், கொடுக்கிறோம் என வாக்குறுதி கொடுத்துவிட்டுக் கொடுக்காதவர்கள், அழகிய குழந்தையை வதைப்பவர், பொய்ச் சாட்சி சொல்பவர், கழுதைப் போலப் புலால் உண்பவர், களவு போன்ற கற்கக் கூடாத கல்வியைக் கற்பவர். (23)

தமக்கு நுண்ணூற் பொருளுரைப்போர் தம்மைப் பின்பு பழித்துரைப்பார்
நமக்கொப் பொருவ ரில்லையென நடலை வாழ்விற் செருக்குற்றார்
சுமக்கும் பணிமுன் னாட்பணித்துத் துளங்கக் கொண்டு கூலிகொடா
ரமர்க்குள் வஞ்சம் புரிந்துகொல்வா ரற்றார்க் குண்டி யருளாதார். (24)

தமக்குக் கல்வியின் உட்பொருளைக் கூறும் ஆசிரியரைப் பின்னால் பழித்துப் பேசுவோர், தமக்கு இணையாக யாரும் இல்லை என வஞ்சக வாழ்க்கையில் செருக்கு அடைந்தவர், சுமை தூக்குமாறு வேலை யிட்டுவிட்டுப் பின்பு அதற்குக் கூலி கொடுக்காதவர், போரில் நேரடியாகச் சண்டையிடாமல் வஞ்சித்துக் கொலை செய்பவர், இல்லாதவர்களுக்கு உண்ண உணவு கொடுக்காதவர். (24)

தண்ணீர் சோறு நீறுலிங்கந் தக்க வக்க மணிவிற்பார்
கண்ணீர் சோர வழுப்பிறர்தங் கையிற் பொருளைக் கவர்கிறபோ
ருண்ணீ னுறல் குளனதிகட் கூறு வினைப்பா ரப்பாவ
மண்ணீ ரில்லை யெனவேண்டு மாறே புரியு மதியில்லார். (25)

வேண்டி வருகின்றவர்களுக்கு மனம் உவந்து தர வேண்டிய பொருள்களான, தண்ணீர், உணவு, திருநீறு, இலிங்கம், உருத்திராக்க மணி ஆகியவற்றை விற்பவர், பிறர் கண்ணீர்விட்டு அழும்படி அவர் கையில் உள்ள பொருளைத் திருடுகின்றவர், ஊராரின் ஊருணி நீர் உள்ள குளத்திற்குக் கேடு செய்பவர், பாவத்திற்குக் காரணமான மண் நீர் இல்லை என வேண்டுமென்றே தீமை செய்யும் அறிவற்றவர். (25)

குடிகள் முறையோ வெண்புலம்பக் கொடுங்கோல் புரிவார் தண்டங்கள்
நெடிய மனுநான் முறைபுரியார் நிலத்தைத் தம்வீ டெனக்காவார்
கடிய மனையி லொரியிடுவார் கடையர் மடவார் நலந்துய்ப்பார்
படியிற் பங்கு வியன்கொள்வார் பழித்துத் திரியும் பயனற்றார். (26)

குடிமக்கள் இது நீதி முறையாகுமா எனப் புலம்பும்படி கொடுங்கோல் ஆட்சி புரிபவர், தண்டனைகளை, நீண்டகாலமாகக் கடைபிடிக்கப்பட்டு வரும் மனுநீதிமுறைப்படி அளிக்காதவர், உணவிற்காகத் தானியங்களை விளைவிக்கும் நிலங்களைத் தம் வீடுபோலக் காப்பாற்றாதவர், கட்டிய வீட்டிற்குத் தீ வைப்பவர், கீழ்நிலைப் பெண்களை அனுபவிப்பவர், தராகப் படியின் அளவில் கூடுதலான பங்கைப் பெறுபவர், எல்லோரையும் பழித்துத் திரிபவர். (26)

நாழி குறைப்பார் நிறையில்வஞ்ச நடையே புரிவார் நவில்வழக்கை
யூழி னுரையா ரோரவழக் குறைப்பார் தேவர்க் குறைவிடமாம்
வாழி யரசு முதலாம்வாழ் மரங்கள் குறைப்பார் மனமறுகி
யாழி யுலகோ ரிடுக்கணுற வறஞ்செய் வார்போல் மறஞ்செய்வார். (27)

முகத்தல் அளவுகளைக் குறைத்து விற்பவர், நேர்மை இன்றி வஞ்சக வாழ்க்கையைக் கடைபிடிப்போர், தெய்வத்திற்குப் பயந்து நேர்மையாக வழக்கு சொல்லாமல் ஒரு சார்பாகத் தீர்ப்பு சொல்பவர், தேவர்கள் தங்கும் இடங்களான வாழ்த்துதலுக்கு உரிய அரசமரம் முதலிய உயிர்மரங்களை வெட்டுகிறவர், மனம் பேதலித்துக் கடலால் குழப்பட்ட இவ்வுலக மக்கள் துன்பம் அடைய, அறம் செய்பவர் போலத் தீமை செய்பவர். (27)

தேவர்க் கெனவே நேர்நதுவைத்துத் திரும்ப வந்தப் பொருள்கொள்வார்
கோயிற் சனத்தை யேவல்கொள்வார் குடைவெண் கவரி சினிகைமுதல்
மேவப் படும்பல் கருவிகடம் வீட்டிற் பணிக்குத் தாங்கொள்வார்
பாவத் துறுமெண் ணான்குகுற்றம் பரமன் கோயி லிடைப்புரிவார். (28)

தெய்வங்களுக்கு நேர்த்திக்கடன் செய்வதற்காகப் பொருள் சேர்த்து வைத்து அதனைத் தனக்காகத் திருப்பி எடுத்துக் கொள்பவர், கோயில் பணியாளர்களைத் தன் சொந்த வேலை செய்ய வைப்பவர், கோயிலில் இறைவர்களுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டிய குடை, கவரி, சிவிகை முதலிய சிறப்பிற்குரிய பல பொருள்களையும் தன் வீட்டுக்காரியத்திற்குப் பயன்படுத்துபவர், பாவத்தை ஏற்படுத்தும் 32 குற்றங்களையும் இறைவனின் திருக்கோயிலில் செய்பவர். (28)

உடனம் வீட்டி ஞாண்விற்பா ருற்றோர் திரும்பாச் சூதிழைப்பார்
மடல்சேர் நற்பூ நல்லுணவு வானோர்க் கனியார் தான்விழைவார்
கடல்கு முலகி லடைக்கலங்கள் காவார் மனைவி மக்கள் முதல்
விடலா காரை நிமித்தமின்றி விடுவா ரீனத் தொழில்வினைப்பார். (29)

சாவு வீட்டில் உணவு விற்பவர், மிக வேண்டியவர்கள் ஒருபோதும் திரும்பி வரமுடியாத அளவிற்குச் சூழ்ச்சி செய்பவர், இலைகளோடு கூடிய நல்ல பூக்களையும், நல்ல உணவு வகைகளையும் தேவர்களுக்குப் படைக்காமல் தான் மட்டும் விரும்பி உண்பவர், தன்னிடம் அடைக்கலமாக, இந்தக் கடலால் சூழப்பட்ட உலகில் யார் எது வந்தாலும் காப்பாற்றாதவர், மனைவி பிள்ளைகள் முதலிய விட்டுப் பிரிந்திருக்கத் தகாதவரை நல்ல நிமித்தம் தோன்றாச் சமயங்களில் பிரிந்து போகச் செய்பவர், ஈனத்தொழில் செய்பவர். (29)

தன்னை நம்பி யொருபொருட்குத் தலைமை செய்தான் றனக்கு வஞ்சம்
பின்னர்ப் புரியுந் தீயோர்கள் பெற்ற பொருணன் றெனவுவப்பார்
முன்ன மவன்கைக் கொடுத்தவன்போல் மோகத் திகழு மிரவாளர்
பொன்னி னிகராய்த் தம் பதியைப் போற்றி வணங்காப் புகுகொடியார். (30)

தன்னிடம் ஒரு பொருளை நம்பி ஒப்படைத்தவனுக்கு வஞ்சம் செய்பவர், மறைவாகச் செயல்புரியும் தீயவர்கள் பெற்றுள்ள பொருளை நல்லதெனப் பாராட்டி மகிழ்வார், தான் கேட்பது பிச்சை என்றோ இரவல் என்றோ உணராமல், ஏதோ தான் அவரிடம் முன்பு கொடுத்த பொருளைக் கேட்பது போலக் கேட்டுக் கொடுக்காதவரை பழித்து ஏகம் இரவலர், தான் வாழும் நகரைப் பொன்னே போல் போற்றி வணங்காத மிகவும் கொடியவர். (30)

வேறு மனந்தம் பேதமுறும் வெய்ய பவங்கள் புரிந்தோர்கள்
சீறு மறவி பாசத்தாற் சேர்த்துக் கொடுபோய்க் கொலைபுரியக்
கூறு மிருப துடனெட்டாங் கொடிய நரகிற் குடியிருந்தே
யேறு நெடுங்கா லத்துமவ ரிழிவும் பிணியு நேர்ந்தெழுவார். (31)

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

தன்னிலை மறந்து மனம் வேறுபட்டுக் கொடிய பாவங்கள் செய்பவர் ஆகிய இவர்களெல்லாம், சினம்மிக்க யமனின் பாசக் கயிற்றில் அகப்பட்டுக் கொண்டுபோய்க் கொலை செய்யப்பட்டு, 28 நரகங்கள் எனச் சொல்லப்படும் கொடிய நரகங்களில் குடியிருந்து நீண்ட நெடுங்காலத்திற்கு இழிவையும் நோய்களையும் அடைந்து துன்பமடைவர். (31)

ஐவ்வா றுள்ள வதிபாவ மிழைத்து னோரும் நல்வினை யாற்
செவ்வான் சடையான் நள்ளாற்றில் சேர்ந்து மூன்று திருத்தடத்துஞ்
சைவா கமநா லுரைத்தநாண் மூழ்கித் தானஞ் சிறிதனித்துக்
கைமான் மழுவோ னடிபணியிற் கடவுள் வடிவம் பெறுவாரே. (32)

இத்தகைய மிகுதியான பாவங்களைச் செய்தவர்களும், எப்போதோ அவர்கள் செய்த மிகச்சிறிய நல்வினைப் பயனாகச் சிவந்த உயர்ந்த சடையை உடைய சிவபெருமான் கோயில் கொண்டுள்ள திருநள்ளாற்றை அடைந்து, மூன்று தீர்த்தங்களிலும் சைவ ஆகம நூல்கள் குறிப்பிடும் நாள்களில் நீராடித் தருமம் சிறிதளவாவது செய்து கையில் மானையும் மழுவையும் ஏந்திய சிவபெருமான் திருவடிகளை வணங்கினால் தம் பாவங்களெல்லாம் தீர்ந்து கடவுள் வடிவம் பெறுவார். (32)

எல்லா மாதப் பிறப்பதினு மிரண்டு மாத மிசைநா ளும்
வில்லார் மதியிற் காலையினும் வெய்யோன் மதிபாம் புணும்பொழுதுஞ்
சொல்லா றெட்டாந் திதிமுதலாய்ச் சொல்லு மேன்மைப் போதிடத்து
மல்லார் கனத்தா ரபிடேக மாட்டி லவர்தா மாவாரே. (33)

மாதப் பிறப்புகள் எல்லா நாள்களிலும் அம்மாவாசை பெளர்ணமி நாள்களிலும் தனுர்ராசியில் சந்திரன் நிற்கும் நாள்களின் உதயத்திலும் சூரிய சந்திர கிரகண நேரங்களிலும் அட்டமி நாளன்றும் வளமை பொருந்திய நெற்களங்கள் நிறைந்த திருநள்ளாற்று இறைவற்கு அபிஷேகம் செய்தால் அவர் இறைத்தன்மை பெறுவார். (33)

ஊனே யுயிரே யுயிர்க்குணவே யொன்றே பலவே யொளிபவளக்
கானே யோரெண் குணக்குன்றே கதியே நிதியே கற்பகமே
வானே நிலனே நிறைபொருளே மதியே கருணை வாரிதியே
தேனே கனியே தருப்பைவனத் தேவே தெய்வ சிகாமணியே. (34)

ஊனே! உயிரே! உயிர்க்கு உணவாகிய பொருளே! ஒன்று என்பார்க்கு ஒன்றாக உள்ளவனே! பல என்பார்க்குப் பல வடிவங்களில் தோன்றுபவனே! ஒளி பொருந்திய பவளக் காடாக விளங்குபவனே! ஆராய்ந்தறிந்த குணங்களின் குன்றாக உள்ளவனே! பற்றோடு நம்பி அடைந்தார்க்கு உரிய கதியே! பெறத்தக்க

பொருளே! கேட்டவற்றைத் தரும் கற்பக மரமே! விரிந்த வானமே! அகன்ற நிலமே! குறைவறியா நிறை பொருளே! அறிவே! கருணைக் கடலே! தேனே! கனியே! தருப்பாரணியத் தெய்வமே! தெய்வத் தன்மை பொருந்திய தலை மணியே! (34)

உன்னாய்ப் புறம்பாய்த் திகழ்ஞான வொளியே வெளியே யுணக்குறையாத் தென்னா ரமுதே சிவக்கொழுந்தே தேவர்க் கரசே திருநீங்கா வன்னாப் வேதா கம்பொருளே மணியே முத்தே வச்சிரமே நன்னா றுடையா யெனக்கூறி நாதனவன்முன் நண்ணியுமே. (35)

உள்ளும் புறமுமாகத் திகழ்கின்ற ஞான ஒளியே! சித்ஆகாச வெளியே! உண்ண உண்ணக் குறையாத தெள்ளிய இனிய அமிழ்தே! சிவமாகிய கொழுந்தே! தேவர்களுக்கு எல்லாம் அரசே! தெய்வத் தன்மை, அழகு, செல்வம் முதலிய சிறப்புகள் எல்லாம் எப்பொழுதும் நீங்காத அருள்வள்ளலே! வேத ஆகமத்தின் பொருளாக உள்ளவனே! மாணிக்கமே! ஒளியொருந்திய நல்முத்தே! வச்சிரமே! திருநள்ளாறு உடையானே! எனச்சொல்லி நாதன் முன் சென்று. (35)

பாராய்க் கனலாய் நீராகிப் பகருங் காலாய் வானாகிச் சீரார் தருப்பை வனமூலஞ் சிறந்த முளையாய்ச் செழுங் கனியாய் வேராய் வித்தா யடங்காத வெவ்வே றுருவா யருவாகிப் பேரா யென்னா வினிலூறும் பெம்மா னெனவும் பிறப்பறுமே. (36)

நிலமாய், நெருப்பாய், நீராய்க், காற்றாய், வான வெளியாகிச் சிறந்த தருப்பைக் காட்டினிடத்தே சிறந்த வித்தின் முளையாய்ப், பழுத்த கனியாய்க், கனியுள் விதையாய் விதைவிடு வேராய் இவ்வாறு வெவ்வேறு உருவங்களாகி, உருவம் இல்லா அருவமாகிப், பல்வேறு திருப்பெயர்களைத் தாங்கி என் நாவில் தவழும் பெருமானே! எனப் பலவாறு கூறப் பிறவித்துன்பம் நீங்குமே. (36)

வெறு.

இடபநி றைந்த மதிற்பெரி தெங்கும் விளங்குங் கோபுரம் விடமமர் கண்டனைக் கைதொழும் வித்தகர் நற்கதி மேவுவார் வடநிழல் வைகிய தேவன்முன் வஞ்சமற் றஞ்செழுத் தோதினாற் கடவதென் றென்றொரு கோடிய கண்ணிய யாவையு நண்ணுவார். (37)

காளை உருவங்கள் நிறைந்த மதில்கள், அவற்றினும் பெரியதாக எங்கும் இருந்து காணும்படி விளங்கும் கோயிலின் திருக்கோபுரம். அங்கே குடி கொண்டுள்ள, ஆலகால நஞ்சை உண்டு தன் நெஞ்சம் கருத்த

திருநீலகண்டனைக் கைகள் கூப்பி வணங்கும் அறிவில் சிறந்த அன்பர்கள் நல்ல சிவகதியை அடைவார்கள். வடதிசையில் உள்ள கைலாய மலையை வாழிடமாகக் கொண்ட கைலாச நாதர் முன்பாக, உள்ளத்தில் கள்ளமில்லாமல் அவர்க்கு உரிய ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தை உள்ளுணர்ந்து ஒதினால், தான் அடைய வேண்டும் என எண்ணி முயன்றவை ஒரு கோடியானாலும் அடைவர். (37)

ஆய்மலர்த தும்பையின் மாலிகை யண்ணற்கு நண்பகற் சாத்தினாற்
றாய்மல ரொன்றிற்குக் கோடியாடு சொல்வரு டஞ்சிவ லோகமே
வேய்மலர்ப் பந்தருள் வாழ்குவார் வேறுன மாலைக்கு மன்னதே
தீமலர் தூபங்கள் செய்தநாட் சேர்த்துவிப் பார்க்கதி சேர்வரே. (38)

தோந்தெடுத்த தும்பைப்பூ மாலையை தலைவரான சிவபெருமானுக்கு நண்பகலில் சாத்தினால், அம்மாலையில் உள்ள ஒவ்வொரு தும்பைப் பூவிற்கும் ஒருகோடி வருடங்கள் சிவலோகத்தில் தங்குவர். வேறு பூக்களைத் தொடுத்து மாலையாக அணிவித்தாலும் இப்பலன் கிடைக்கும். தீப தூபங்களும் மலரும் சேர்த்து வழிபடுபவர் அப்பூசை செய்த நாட்களுக்கும் சேர்த்து இச்சிவலோக வாழ்வைப் பெறுவர். (38)

காமரு பூந்துகிற் சங்கரன் கங்குலிற் சாத்தினர்க் கோரிழைக்
காமொரு கோடி யுகஞ்சிவ னப்பத மேதரு மக்கமுந்
தாம முறுந்துகிற் முத்தமுஞ் சாத்திவை காசியிற் பூரணை
யேம முறும்படி கைதொழி னிம்மையு மும்மையு மெய்துவார். (39)

அழகிய வேலைப்பாடமைந்த ஆடையைச் சிவனுக்கு விடியலில் சார்த்தினால், சார்த்தியவர்கள் ஓர் இழைக்கு ஒரு கோடி யுகம் சிவலோகப் பதம் பெறுவர். பொன், தானியம், உருத்திராட்சம் போன்றவற்றையும் மாலையும், ஆடையும், முத்தும், வைகாசி, பெளர்ணமி பஞ்சமி தசமியில் சார்த்திக் கைகூப்பி வணங்கினால் இப்பிறவியிலும் மறுபிறவியிலும் எல்லா நலன்களையும் அடைவர். (39)

ஆனியிற் பூரணை பைங்கரும் பாடிய சாறு கலங்கொடு
கூனிய திங்களங் கண்ணியெங் கோதறு தேறலுக் காட்டினால்
மேனியின் முன்ன ரடைந்தொரு மெய்பெறத் தோன்றுமவ் வேளையில்
மானிடர் யாவர் வணங்கினும் வானவ ராகுவ ருண்மையே. (40)

ஆனிமாதத்தில் பஞ்சமி, தசமி பெளர்ணமி பூரணைகளில் வளமான கரும்பில் பிழிந்த ஒருகலம் சாற்றில் குற்றமில்லாத தேனையும் கலந்து பிறை நிலாவைத் தலைமாலையாகச் சூடிய சிவனுக்குப் படைத்து அவனது

திருமேனிக்கு அபிடேகம் செய்தால் அந்தச் சமயத்தில் மானிடராகப் பிறந்த யார் வணங்கினாலும் உண்மையில் தேவராவார். (40)

கொந்தவி முங்குழல் மாதரைக் கோள்கள வென்றிவை போல்வதா
மெந்த விதத்தினென் றாயினு மெண்ணிமுன் னாளொரு நாள்வலூர்
வந்திருக் கப்பெறி னியாவரும் வான்பத மெய்துவர் கோயினு
ளைந்து வலம்புரி வார்தமக் கைந்து பெரும்பல னேருமே. (41)

மலர்கொத்துகள் பூத்துள்ள கூந்தலை உடைய பெண்களை மணங்கொள்ளவோ அடையவோ எந்தவிதத்தில் ஒன்றாயினும் அதனை மனத்தில் எண்ணித் திருநள்ளாற்றில் ஒருநாள் முன்னதாக வந்திருக்கச், சுவர்க்க உலகம் போன்ற வாழ்வைப் பெறுவர். கோயில் உள்ளே ஐந்து முறை வலமாக வந்து வணங்குபவர் ஐந்து பெரும் பலனைப் பெறுவார். (41)

ஏறு பொறித்து விடினமயிர்க் கெண்ணுமோர் கோடி யுகஞ்சிவன்
வீறு பதத்தினின் மேவுவார் மேய்பக விற்குமவ் வண்ணமே
யாறு தரித்தநள் ளாறனுக் காம்பணி யெய்துணை யாயினப்
பேறு பெறப்புகி வார்புகழ் பேசவவ் வாககி நானுமே. (42)

காளை ஒன்றைக் கோயிலுக்கு நேர்ந்துவிட்டால் அதன் மயிர் எண்ணிக்கை ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒரு கோடி யுகம் சிவலோகப் பதத்தினை அடைந்திருப்பர். பகவைத் தானம் அளிப்பவரும் அவ்வாறே சிறப்பு பெறுவர். தலையில் கங்கையைச் சூடிய திருநள்ளாற்று இறைவனது பணியே துணையாக வாழ்பவர் பெற்ற பெரும் பேற்றையும் அதனால் அவர்களுக்குக் கிடைத்த பெரும் புகழையும் ஆயிரம் தலையையும் அவற்றில் ஆயிரம் நாவினையும் உடைய வாசகிப் பாம்பும் சொல்ல இயலாமல் வெட்கப்படும். (42)

பாடக மெல்லடிப் பாகனார் பவனி விழாவுள்ள நாளெலா
மாடக வீதியிற் சோறிடு மன்பர் கதித்திற மோதலென்
நீடக லாவனி யொன்றிற்கே பேறுகந் தாமொரு கோடியே
நாடக மாடுமெம் மான்பதம் நண்ணுவ ருண்மையி துண்மையே. (43)

பாடகம் என்னும் அணியைக் காலில் அணிந்த உமாதேவியை ஒரு பாகத்தில் கொண்ட சிவபெருமான் பவனி வரும் திருவிழா நாள்களில் எல்லாம், ஆடகம் என்னும் சிறந்த பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சிறந்த வீதிகளில் அன்னதானம் வழங்கும் அன்பர் அடையும் உயர்கதியின் சிறப்பைக் கூறினால், குற்றமில்லாத ஒவ்வொரு சோற்றுப் பருக்கைக்கும் ஒரு கோடி சிறப்புகளைப் பெறுவர். மேலும் நடனமாடும் எம்பெருமானாகிய சிவனின் சிவலோகப்பதம் பெறுவர் என்பது உண்மை; உண்மை. (43)

திருநள்ளாற்றுப் புராணம்

என்று சுருக்கி முடித்துமே வின்ப நிறைந்துள சூதனை
குன்றுத வின்றி விளங்கநீ கூறினை யென்று துதித்தரோ
துன்று மயிர்ப்புள கத்தொடுஞ் சோதிநன் னாற்றினை நோக்கியே
யன்றுகரங்கள் குவித்தெழுந் தாடினர் பாடின ரந்தனர். (44)

என சுருக்கமாகச் சொல்லி முடித்து, இறைவனையும் அவன் உறையும்
திருநள்ளாற்றையும் பற்றிக் கூறியதால் மேலிட்ட மகிழ்ச்சி நிறைந்த சூத
முனிவரை, எந்தக் குறையுமின்றி நீர் கூறினீர் என்று துதித்து, மயிர்க் கால்கள்
தோறும் புல்லரிக்க, சோதி வடிவான திருநள்ளாற்றனை நோக்கிக் கரங்குவித்து
வணங்கி எழுந்து, அந்தணர்கள் ஆடிப் பாடினர். (44)

சீரெழுத் திற்பிழை யின்றியே தீட்டினர் கற்றவர் செப்புவா
ரேரெழுத் துக்குமை சாத்துவா ரின்ப முறச்செவிக் கூட்டுவா
ராெரெழுத் தைந்துணின் றாடிய வாதினன் னாற்றும் புராணநா
லோரெழுத் திற்கொரு கோடிநா னொப்பில் சிவன்பதி சேர்வரே. (45)

இத்திருநள்ளாற்றுப் புராணத்தை எந்தவித எழுத்துப் பிழையும் இல்லாமல்
எழுதிய கற்றறிந்த அறிஞர்கள், அதனை எடுத்துச் சொல்லிப் பிறர் கேட்டு
இன்பமடையச் செய்தவர் ஆகியோர் ஐந்தெழுத்தில் நின்றாடும் ஆதி
திருநள்ளாற்றுப் புராண நூலின் ஓர் எழுத்திற்கு ஒருகோடி நாள், ஒப்பில்லாத
சிவலோகத்தில் சென்று இருப்பார். (45)

திருச்சிற்றம்பலம்

தீர்த்தச் சருக்கம் முற்றிற்று

ஆகச் சருக்கம் ஒன்பதுக்குத் திருவிருத்தம் 307

திருநள்ளாற்றுப் புராணம் முற்றிற்று

**புதுச்சேரித் திராவிடவியல் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்
புதுச்சேரி**

**PONDICHERY INSTITUTE OF DRAVIDOLOGY
PONDICHERY**

டாக்டர் S.S. முருகேசன்	-	நிறுவுநர் இயக்குநர்
டாக்டர் R. கிருஷ்ணமூர்த்தி	-	நிறுவுநர் உறுப்பினர்
டாக்டர் R. வெங்கட்டராமன்	-	"
டாக்டர் தாமஸ் லெமன்	-	"
டாக்டர் S. பன்னீர்செல்வம்	-	"
புலவர் ந. வேங்கடேசன்	-	"
திரு N. திருவேங்கடசாமி	-	"
டாக்டர் இராச. திருமாவளவன்	-	"
திரு. M. முருகேசன்	-	"
திரு. வே. செல்வராஜி	-	"

வெளிவந்த நூல்கள்

1. கசாலின் பார்வையில் அரிக்கமேடு – 1997

(தமிழ்நாடு அரசு தமிழ்வளர்ச்சித்துறையின்
1997ம் ஆண்டு சிறந்த நூல்களுக்கான பரிசு பெற்றது)

2. துய்ப்ரேய் நோக்கில் புதுச்சேரி – 2000

அலுவலகம்

அம்மா மந்த்ராலயா

6, செல்லான் நகர்,

புதுச்சேரி - 605 011,

இந்தியா.

THIRUNALLAARRU PURAANAM
A PONDICHERRY INSTITUTE OF DRAVIDOLOGY PUBLICATION

நள தீர்த்தம்

புதுச்சேரித் திராவிடவியல் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்

வரலாற்றில்

★ அடுத்த வெளியீடு ★

திருநள்ளாற்றுத்

தர்ப்பாரண்யேசுவரர் திருக்கோவில்

(ஓர் ஆய்வு)

நள்ளாறன் நல்லருளால் விரைவில் வெளிவரவிருக்கிறது.